

Ikt. sz.: NJB-42/9-5/2024.

NJB-4/2024. sz. ülés
(NJB-29/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2024. április 16-án, kedden, 11 óra 15 perckor
az Országház Klebelsberg Kunó gróf termében (félemelet 10.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	7
<i>Tájékoztató a kórházak működési feltételeiről</i>	9
<i>Dr. Takács Péter tájékoztatója</i>	10
<i>Dr. Révész János tájékoztatója</i>	18
<i>Hozzászólások</i>	20
<i>Dr. Takács Péter válasza</i>	28
<i>Dr. Révész János válasza</i>	33
<i>A gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaéléseket feltáró független vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló H/7743. számú határozati javaslat</i>	
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	36
<i>Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése</i>	36
<i>Hozzászólások</i>	37
<i>Gy. Németh Erzsébet válasza</i>	42
<i>Határozathozatal</i>	44
<i>A gyermekek védelme érdekében szükséges azonnali intézkedésekről címmel benyújtott H/7867. számú határozati javaslat</i>	
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	44
<i>Komjáthi Imre szóbeli kiegészítése</i>	45
<i>Szabó Timea szóbeli kiegészítése</i>	46
<i>Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése</i>	48
<i>Hozzászólások</i>	50
<i>Gy. Németh Erzsébet válasza</i>	58
<i>Szabó Timea válasza</i>	59
<i>Komjáthi Imre válasza</i>	63
<i>Határozathozatal</i>	64
<i>A valódi gyermekvédelemről szóló H/7703. számú határozati javaslat</i>	
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	64
<i>Sebők Éva szóbeli kiegészítése</i>	64

<i>Hozzászólás</i>	65
<i>Sebők Éva válasza</i>	66
<i>Határozathozatal</i>	66
<i>A gyermeki jogok érvényesítésének elősegítéséről szóló H/7753. számú határozati javaslat</i>	
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	66
<i>Sebők Éva szóbeli kiegészítése</i>	66
<i>Határozathozatal</i>	66
<i>A gyermekek érdekeit szolgáló örökbefogadásról szóló H/7811. számú határozati javaslat</i>	
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	67
<i>Sebők Éva szóbeli kiegészítése</i>	67
<i>Határozathozatal</i>	67
<i>Egyebek</i>	67
<i>Az ülés berekesztése</i>	68

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a kórházak működési feltételeiről

Meghívott előadó:
a Belügyminisztérium képviselője

2. A gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaéléseket feltáró független vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/7743. szám)
(Gyurcsány Ferenc, Arató Gergely, Barkóczi Balázs, Dr. Dávid Ferenc, Dr. Komáromi Zoltán, Dr. Oláh Lajos, Dr. Vadai Ágnes, Földi Judit, Gréczy Zsolt, Gy. Németh Erzsébet, Hegedüs Andrea, Kálmán Olga, Sebián-Petrovszki László (DK), Varga Ferenc (független), Varga Zoltán, Varju László (DK) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

3. A gyermekek védelme érdekében szükséges azonnali intézkedésekről címmel benyújtott határozati javaslat (H/7867. szám)
(Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Ander Balázs (Jobbik), Arató Gergely (DK), Bakos Bernadett (LMP), Balassa Péter (Jobbik), Barkóczi Balázs (DK), Bedő Dávid (Momentum), Bencze János (Jobbik), Berki Sándor (Párbeszéd), Csárdi Antal (LMP), Dr. Brenner Koloman (Jobbik), Dr. Dávid Ferenc (DK), Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Dr. Keresztes László Lóránt (LMP), Dr. Komáromi Zoltán (DK), Dr. Lukács László György (Jobbik), Dr. Molnár Zsolt (MSZP), Dr. Oláh Lajos, Dr. Vadai Ágnes (DK), Dudás Róbert (Jobbik), Fekete-Győr András (Momentum), Földi Judit (DK), Gelencsér Ferenc (Momentum), Gréczy Zsolt, Gy. Németh Erzsébet, Gyurcsány Ferenc (DK), Hajnal Miklós (Momentum), Hegedüs Andrea (DK), Hiszékeny Dezső (MSZP), Jámbor András Imre (Párbeszéd), Kanász-Nagy Máté (LMP), Komjáthi Imre, Kunhalmi Ágnes (MSZP), Kálmán Olga (DK), Lőcsei Lajos, Orosz Anna (Momentum), Sas Zoltán (Jobbik), Sebián-Petrovszki László (DK) és 12 képviselőtársuk)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

4. A valódi gyermekvédelemről szóló határozati javaslat (H/7703. szám)
(Orosz Anna, Tóth Endre, Sebők Éva, Szabó Szabolcs, Bedő Dávid, Tompos Márton Kristóf, Fekete-Győr András, Gelencsér Ferenc, Hajnal Miklós, Lőcsei Lajos (Momentum) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

5. A gyermeki jogok érvényesítésének elősegítéséről szóló határozati javaslat (H/7753. szám)

(Orosz Anna, Tóth Endre, Bedő Dávid, Tompos Márton Kristóf, Fekete-Győr András, Gelencsér Ferenc, Hajnal Miklós, Lócsei Lajos, Sebők Éva, Szabó Szabolcs (Momentum) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

6. A gyermekek érdekeit szolgáló örökbefogadásról szóló határozati javaslat (H/7811. szám)
(Orosz Anna, Bedő Dávid, Fekete-Győr András, Gelencsér Ferenc, Hajnal Miklós, Lócsei Lajos, Sebők Éva, Szabó Szabolcs, Tompos Márton Kristóf, Tóth Endre (Momentum) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

7. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán, a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
 Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
 Sebők Éva (Momentum)
 Szabó Timea (Párbeszéd)
 Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Kovács Sándor (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)
 Bartos Mónika (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
 Horváth László (Fidesz) dr. Pesti Imrének (Fidesz)
 Sztojka Attila (Fidesz) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)
 Nacsá Lőrinc (KDNP) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Takács Péter államtitkár (Belügyminisztérium)
 Dr. Révész János főigazgató (Országos Kórházi Főigazgatóság)

Gy. Németh Erzsébet (DK) országgyűlési képviselő, előterjesztő

Komjáthi Imre (MSZP) országgyűlési képviselő, előterjesztő

Kanász-Nagy Máté (LMP) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Meglécz Katalin alelnök (Magyar Orvosi Kamara)
 Perjési Zsuzsanna vezető (Védőnői Tagozat, Magyar
 Egészségügyi Szakdolgozói Kamara)
 Horgas Péter elnök (Civil Bázis, Országos Akarat)
 Kiss Gergő elnökségi tag (Egységes Diákfront)
 Szilágyi Kitty óvodapedagógus (Dialógus)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 15 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Még nem érkezett meg mindenki, de jelzés van arról, hogy képviselőtársaink meg fognak érkezni. Nyithatunk erről egy külön diskurzust is, de a hivatalos világidő szerint, ami a telefonokon látszik, éppen negyed van, tehát 11 óra 15 perc, így elkezdjük a munkánkat. Mindenkinek köszönöm a türelmét.

Mielőtt megnyitnám az ülést, tájékoztatom a bizottságot immár másodjára is, hogy a kormánypárti frakcióktól egy szóbeli megkeresés érkezett, melyben kérték, hogy a média munkatársai, amennyiben lehetséges, legyenek bekorlátozva egy meghatározott területre itt a teremben. Tájékoztatok mindenkit és a média munkatársait is, hogy amíg én vagyok a bizottság elnöke, addig ilyen korlátozás a média számára biztos, hogy nem lesz.

Felhívom a média munkatársainak a figyelmét, hogy kérem, azért nagyon ne közelítsék meg a kormánypárti kollégákat, nehogy valami antidemokratikus nyavalyát elkapjanak tőlük. Mindenkinek a saját felelősségére és bátorságára bízom, a riporterek és a kamerakezelő kollégák esetében is, hogy ki hol kíván felvételeket készíteni, az a saját felelősségük, de teljesen természetesen továbbra sincsen ilyen korlátozás a Népjóléti Bizottság egyetlenegy ülésén sem.

Köszöntöm kedves vendégeinket. A Népjóléti Bizottság ülését megnyitom. Köszöntöm dr. Takács Péter államtitkár urat és dr. Révész Jánost, az Országos Kórházi Főigazgatóság főigazgatóját.

A határozatképeség megállapítása következik. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Ismertetném a helyettesítéseket: Bartos Mónika képviselő asszonyt Selmeczi Gabriella képviselő asszony fogja helyettesíteni, Horváth László képviselő urat Pesti Imre alelnök úr fogja helyettesíteni, Sztojka Attila képviselő urat Mészáros Lajos alelnök úr fogja helyettesíteni, dr. Tapolczai Gergely pedig Nacsa Lőrinc képviselő urat fogja majd helyettesíteni. Információink szerint dr. Kovács József alelnök viszont úton van, meg fog érkezni, tehát az ő megérkezésére lehet számítani.

Soron következik az ülés napirendjének a megállapítása. Tájékoztatom a tisztelt bizottságot és a jelenlévőket, hogy dr. Kovács József alelnök úr a napirendi javaslat módosítására vonatkozó indítványt terjesztett elő, amely - mondhatnám azt is - a megszokott módon ma fél tíz után érkezett meg a bizottsághoz. A napirendi javaslat módosítására vonatkozó indítvány a bizottság tagjai számára elektronikus formában is kiküldésre került.

Amennyiben a javaslatot jól értelmezzük, az arra irányul, hogy az általam javasolt 1. napirendi pont - a kórházak működési feltételeiről szóló tájékoztató - egészüljön ki az alábbi részekkel: tájékoztató az orvosi pálya vonzóbbá tétele érdekében tett intézkedésekről, az egészségügyi szakdolgozók bérének rendezéséről, a járóbeteg-irányítási rendszer fejlesztéséről.

Mondanom sem kell, ez a kérése a kormánypartoknak egy picikét meglepő, bár én egy pillanatig sem csodálkozom rajta, hogy próbálják felhívítani az eredeti előterjesztést. Azonban el kell ismerjem, hogy mindez teljesen

házasabályszerű, így aztán nem tehetek mást, minthogy szavazásra bocsátom tehát az indítványt.

De mielőtt ezt megtenném, szívesen megkérdezném Kovács József alelnök urat arról - bár ezt nem tudom megtenni, hiszen nincs itt -, valóban úgy gondolja-e, hogy ez a napirendi pont egészüljön ki az általam felolvasottakkal, vagy pedig új napirendi pontban kívánják tárgyalni. Nem tudom, hogy tud-e erre valaki válaszolni a kormánypárti frakcióból. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Azt a házasabályszerű megoldást választottuk, hogy egészüljön ki a napirend és ez legyen a napirendi pont témája. Mi igenis fontosnak tartjuk azokat a témákat, amelyeket felsoroltunk ebben az indítványban, nem úgy, mint elnök úr, aki nem kíváncsi ezekre a kérdésekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő asszony, nem tudom. Azért aránylag szoktam figyelni arra, amit mondok. Mondtam volna ilyesmit? Kérjük ki a jegyzőkönyvet, hogy megnézzük, én mondtam-e ilyeneket, hogy számomra ez nem fontos? *(Dr. Selmeczi Gabriella jelentkezik.)* Nem adtam most szót. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem is szóltam még!)* Köszönöm szépen. Remélem, nem kíván szólni anélkül, hogy én engedélyt adnék rá. Nem adok szót egyelőre, most én beszélek. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Szót kértem, de nem beszéltem!)*

Szeretném tájékoztatni a képviselő asszonyt és a tisztelt bizottságot is, hogy kifejezetten a javaslat súlyát mérlegelve azt javasoltam volna, és úgy gondolom, az lenne a természetes, hogy külön napirendi pontként kezeljük. Mivel olyan témáról kell beszélnünk, amely önmagában is megállja egy önálló előterjesztés lehetőségét, ezért lényegesen szerencsésebb lett volna, ha ezt külön napirendi pontként kezeljük. De ezek szerint önök számára nem fontos ez az egész. *(Dr. Pesti Imre: De fontos!)* Legyen így! Nyilvánvaló módon elfogadom az önök döntését, hiszen önök vannak többségben, ezért szavazásra bocsátom az indítványt.

Ki az, aki a napirendi javaslat imént ismertetett módosítására vonatkozó indítványt támogatja? Kérem, ezt kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Nyolc igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Öt tartózkodás.

Csak a jegyzőkönyv kedvéért jegyezném meg, hogy az ellenzéki tartózkodás nem annak szól, hogy mi ezt nem gondoljuk fontosnak, sőt, nagyon fontos felvetésnek gondoljuk, viszont komolytalannak gondoljuk a kormánypártok gyakorlatát ezzel kapcsolatban, hiszen úgy terjesztették elő ezt a napirendijavaslat-módosítást, hogy erre a felkészülés lehetőségét nem adták meg sem az ellenzéki, sem a kormánypárti képviselők számára, sőt, attól tartok, a kormány számára sem. De erről majd mindjárt meg fogom kérdezni a kormány képviselőjét is.

Az ülés napirendjének elfogadása következik. Ki az, aki az ülés napirendjének... *(Sebők Éva: Jeleztem, hogy egy ügyrendi javaslatom van!)* Egy ügyrendi javaslat. Parancsoljon, képviselő asszony!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Azt szerettem volna jelezni, hogy elnök urat arra kérem, az én nevében ne fogalmazza meg, hogy miért tartózkodtam. A tartózkodásom oka egyszerű: amióta a bizottságban jelen vagyunk, azóta egyetlen olyan témáról sem tudtunk beszélni érdemben, amely tőlem érkezett volna javaslatként. Ha változna a kormánypárti képviselőtársak kultúrája, akkor én is könnyebben megszavaznám azt, amit ők javasolnak. Köszönöm.

ELNÖK: Értem, amit mond, képviselő asszony, azonban ez abszolút nem házsabályszerű és nem is tekinthető ügyrendi hozzászólásnak. Tehát kérem, hogy a későbbiekben ettől tartózkodjon. Ezt az egyebekben nyugodtan el lehet mondani, amennyiben kedve van, vagy akár megteheti ezt a vitában is. Azt feltételezni sem merem ellenzéki képviselőkről, hogy az ülés vezetését próbálják ezzel bármilyen módon kritizálni, remélem, hogy nem is erről van szó.

Tehát az ülés napirendjének elfogadása következik. Ki az, aki az ülés napirendjének elfogadását, mely az imént elfogadott módosítást is tartalmazza, támogatja. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság a napirendi pontok megtárgyalását támogatta, így elkezdhetjük a mai munkánkat.

Tájékoztató a kórházak működési feltételeiről

Soron következik az első napirendi pont: tájékoztató a kórházak működési feltételeiről, amely teljesen természetesen kiegészül azzal a módosítási javaslattal, amelyet az előbb felolvastam. Tehát: tájékoztató az orvosi pálya vonzóbbá tétele érdekében tett intézkedésekről, az egészségügyi szakdolgozók bérének rendezéséről, a járóbeteg-irányítási rendszer fejlesztéséről. Ahogy az előbb is, most is köszöntöm a kormány képviselőjében dr. Takács Péter államtitkár urat és dr. Révész Jánost, az Országos Kórházi Főigazgatóság főigazgatóját. Köszöntöm továbbá a Magyar Orvosi Kamara részéről dr. Meglécz Katalin alelnök asszonyt, a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara részéről Perjési Zsuzsannát, a védőnői tagozat vezetőjét és dr. Soós Adriannát, a Független Egészségügyi Szakszervezet elnökét. *(Közbeszólásokra reagálva:)* Pedig mintha láttam volna, bízunk benne, hogy majd meg fog érkezni.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Mielőtt azonban államtitkár úrnak elsőként megadnám a szót, megkérdezem államtitkár urat mint a kormány képviselőjét, hogy megkapta-e a kormánypártoknak ezt a napirendi pontot módosító javaslatát, felkészült-e a kormány arra, hogy egy kibővített tájékoztatást adjon ezekről a kérdésekről.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Igen, tájékoztató jelleggel én is megkaptam és azért nem igényel különösebb többletfelkészülést, mivel a kórházak működési feltételeinek része a tárgyi és személyi feltétel és részben személyi, részben tárgyi feltételre irányulnak a kérdések. Úgyhogy abszolút helyénvaló, hogy itt tárgyaljuk őket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót államtitkár úrnak, engedjék meg, hogy legalább néhány mondatban indokoljam, miért is tartottam fontosnak, hogy ezt a napirendi pontot a bizottság a napirendjére tűzze, hiszen ez az én indítványom.

Nagyjából tisztában vagyunk a kórházak működésével, ha máshogy nem, vannak olyanok, akik orvosi oldalról, ellátási oldalról és vannak olyanok is, azok vannak többségben, akik a betegoldali részt ismerik jobban. Nagyjából látjuk a kórházak működését és halljuk azokat a cseppet sem megnyugtató információkat, amelyek szinte naponta bombázzák a magyar embereket a sajtón keresztül. Tudjuk, hogy megközelítette a 30 milliárd forintot az az összeg, amivel például a magyar kórházak gyógyszer-nagykereskedőknek tartoztak 2023 végén és ebből nagyjából már 10-13 milliárd forint volt a lejárt tartozás. De látjuk azt is, hogy a kórházak tartozása március végén talán meghaladta a 110 milliárd forintot, most pedig már ott tartunk, hogy ellentétben a múlt évvel, amikor még csak néhány milliárd forinttal nőtt a havi adósságállomány, ez ebben az évben havi 20 milliárd forinttal emelkedik. Ez mindenféleképpen egy olyan aggasztó jelenség, amelyre szeretnénk választ kapni. Államtitkár úr nyilatkozata készített arra, hogy majd azt is megtudakoljuk, mi is történik a kórházi átszervezéssel, hogy valóban igaz-e az, hogy kórházakat fognak bezárni, valóban igaz-e, hogy teljesen átszervezik a munkarendet, tudjuk-e azt, hogy milyen ellátási rend lesz, tudjuk-e, hogy az orvosokat és a szakdolgozókat valóban kirendelhetik bármilyen más munkahelyre és a centrumkórházak fogják ezt meghatározni.

Természetesen nagyon sok mindenről szeretnénk, ha államtitkár úr és a kormány informálna minket, teljesen természetesen azokról a kérdésekről is, amelyeket a kormánypárti frakciók kértek. Tisztelt államtitkár úr, öné a szó.

Dr. Takács Péter tájékoztatója

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Mivel egy elég távan megfogalmazott napirendi pontról van szó, a kórházak működési feltételeiről, próbálok fókuszáltan és gondolatcsoportosítás mentén bemutatni a jelenlegi helyzetet, mit látunk most és hova szeretnénk eljutni.

Annyit szeretnék technikailag jelezni, hogy nekem egy órakor kezdődik egy következő olyan kormányzati feladatom, amelyet sajnos nem tudok halasztani, nemcsak rajtam múlik, hogy jelen legyek, fontos témáról van szó, ezért háromnegyed egy után egy-két perccel el kell indulnom, ezt szeretném jelezni.

A kórházak működése. Mint mondtam, ennek személyi és tárgyi feltételei vannak. Először a tárgyi feltételekkel kezdeném, hogy mit tettünk a magyar egészségügyi ellátórendszer, részben a kórházak, de részben más egészségügyi intézmények fejlesztéséért is. A kórházak jelentik a szocialista ellátórendszer csúcsát és kicsit fejnehez is a magyar egészségügyi rendszer. Erről többször is beszéltünk. Nagyon sokat foglalkozunk a kórházakkal, és kevesebbet foglalkozunk, mondjuk, az igazán nagy orvos-beteg-találkozóról számot adó szakrendelőkkel és az alapellátással. Úgyhogy a kormányzati fókusz nemcsak a kórházakra irányul, hanem a szakrendelők és az alapellátás fejlesztésével egyaránt foglalkozni kívánunk.

Ennek a tárgyi részével kezdeném. Az előző fejlesztési ciklusban közel 560 milliárd forint részben hazai, részben uniós forrás ment az egészségügyi intézmények fejlesztésére. Ez leginkább a konvergenciaregiókban valósult meg. Számptalan kórház modern mőtöblokkal, jó hotelszárnyakkal egészült ki.

Azonban a fejlesztés nem áll meg. A főváros nagyrészt ezekből a konvergenciaforrásokból kimaradt, úgyhogy ennek érdekében a kormány 2016-ban meghirdette az „Egészséges Budapest” programot. Ebből ismertetnék néhány sarokszámot. 2016-tól 2023-ig immár körülbelül 133 milliárd forintot fordított csak az „Egészséges Budapest” program keretében a kormány a fővárosi intézményrendszer megújítására. Ebben érintett volt 11 országos intézet, 13, a fővárost és az agglomerációt ellátó kórház, köztük centrumkórházak, valamint 32 szakrendelő, amelyek fő szabályként a fővárosban önkormányzati tulajdonban álltak, tehát nemcsak a kórházakhoz integrált szakrendelőket, hanem az önkormányzati fenntartásúakat is érintette a felújítás. A felsorolt intézményekben összesen 88 milliárd forintnyi beruházás valósult meg. Ez építéseket jelent elsősorban.

Ezen felül több mint 30 milliárd forint orvostechnikai eszközt és ápolást támogató eszközt szereztünk be az „Egészséges Budapest” keretében, és 15,6 milliárd forintot IT-fejlesztésekre költöttünk. Ebben egyébként benne vannak azok a források is, amelyeket a főváros rendelkezésére bocsátottunk, tehát a főváros által priorizált egészségügyi fejlesztéseket, amelyek elsősorban szakrendelőket és alapellátási intézményeket érintettek, ez az összeg tartalmazza.

Ezen felül a Covid idején egy kórházfelújítási programot indított el a kormány, szintén szigorúan hazai forrásból. Ez nagyjából most már majdnem 100 milliárd forintra tehető. A KEF által végzett kórházfelújítási program keretében 19 kórházban újultak meg azok a betegellátás szempontjából kritikus terek, amelyek leginkább a betegek számára fontosak. Ezenkívül mőtökorszerúsítéseket szintén végeztünk.

Hadd mondjam el, nem szeretem azt a szót, hogy betegségélmény, de a betegségélményt nagyon sokszor nemcsak az ellátás minősége határozza meg, hanem az is, hogy milyen körülmények között van a magyar páciens. A fővárosi intézményrendszer, mivel az EU-s forrásokat itt nem tudtuk lokalizálni, vagy ide allokálni, hátrányban volt a központi régió kívüli ellátórendszerhez képest, úgyhogy erre célzottan, fókuszáltan figyelt a kormány.

Az „Egészséges Budapest” program 133 milliárdja fölött van majdnem 100 milliárd. Ebben a programban 300 ezer négyzetméternyi budapesti kórházat újítottunk meg, 300 ezer négyzetmétert. Majdnem 3,5 millió négyzetméternyi van Magyarországon. Ennek körülbelül az egytizedét megújítottuk a legnehezebb időszakban. Azt kell hogy mondjam, hogy elismerés illeti a budapesti kórházak vezetőit és az ott dolgozókat, akik a Covid-járvány kezelése mellett mindig tudtak figyelmet szentelni arra, hogy újabb és újabb területeket tudjanak átadni a munkának. Jól haladtunk: 300 ezer négyzetméter, a vizesblokkal felszerelt betegszobától a high-tech mőtökig nagyon sok terület megújult. Talán az egyik legszebb példája ennek a Kút völgyi-tömb teljes külső és belső rekonstrukciója, új mőtökkel, új légtechnikával, és a külső burkolatot sikerült úgy helyreállítani, hogy műemlékvédelmi szempontból is tökéletesen megfelelt.

Ezenkívül számtalan orvostechnikai eszközt telepítettünk. Ezek között vannak természetesen nagy értékűek is, MR- és CT-berendezések. Természetesen az ehhez szükséges éves finanszírozást a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő biztosítja. Tehát ha leteszünk valahol egy CT-t és egy MR-t, ahhoz az éves fenntartási, finanszírozási költséget a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelőnek biztosítania kell.

Számtalan kisebb, elsősorban nem a diagnosztikát szolgáló, hanem inkább az ápolást segítő beruházás is megvalósult, modern elektronikus hajtású kórházi ágyak kerültek be, amelyek elektromosan állíthatók, betegemelő szerkezetek. Talán nem kell mondanom, hogy a legnagyobb érték a munkaerő az egészségügyben.

Most külön is szólnék a szakdolgozókról. Azért is örülök, hogy a szakdolgozókra vonatkozó kérdéssel kiegészült a napirend, ugyanis a mi célunk az, hogy a szakdolgozóink egészségét a lehető legtovább megőrizzük. A hétköznapi életből vett példa: ha egy olyan méretű fickót, mint én, emelgetni kell a traumatológián, az mondjuk két 50 kilós ápolónak viszonylag nehéz, és az ő gerincükre vigyázni kell. Tehát a nehezen mozgatható, nehezen rehabilitálható, adott esetben magatehetetlen betegek mozgatásához szükséges eszközök is jócskán voltak.

Egyébként hadd jegyezzem meg, hogy ez az én külön kérésem volt, hogy ezek szerepeljenek az „Egészséges Budapest” programban. Még annak idején kórházvezetőként kezdeményeztem ezt, és a kormány akkor ezt befogadta, úgyhogy annak nagyon örülök, hogy ezt sikerült megvalósítanunk. Tehát rehabilitációs eszközparkot a legmodernebb eszközök beszerzésével, robotasszisztált rehabilitációt valósítottunk meg az Országos Rehabilitációs Intézetben.

Talán az orvosi eszközök közül kiemelkednek a robotsebészeti eszközök, amelyekből telepítettünk a Semmelweis Egyetemre, az Onkológiai Intézetbe és a Jahn Ferenc Kórházba. Olyan sebészeti eszközök ezek, amelyek a legmodernebb ellátást tudják nyújtani. Olyan, elsősorban daganatos megbetegedéseket tudunk ezeknek a segítségével megoperálni, amelyekre korábban, mondjuk, laparoszkóppal vagy manuális technikával nem volt lehetőség. Büszkén mondhatom, hogy a második robotot is beállítottuk most már az Onkológiai Intézet mellkasebészeti részlegére, ahol a tüdőtranszplantációt nemcsak Magyarországon egyedülként, hanem a régióban egyedülként végzi Rényi professzor úr és nagyon kiválóan képzett csapata. Azóta a tüdőtranszplantációs programot is sikerült felfuttatni. Tehát a tárgyi eszközök tekintetében hol uniós, hol pedig a fővárosi régiót érintve hazai forrásból számtalan beruházás és fejlesztés valósult meg.

Mivel ezek az eszközök semmit nem érnek, hogy ha nincsen mögöttük megfelelő egészségügyi dolgozó, ezért pár szóban megemlékeznék arról, hogy mit teszünk annak érdekében, hogy megfelelő minőségű képzett szakdolgozó és jól képzett orvos álljon a rendszerben. Szeretném elmondani, hogy a legrosszabb időszakon az orvoselváncolás tekintetében szerencsére túlvagyunk. Nem meglepő módon egyébként ez a 2003-tól 2011-2012-ig terjedő időszak volt, amikor ezres nagyságrendben hagyták el az orvosok Magyarországot, és mentek nyugatra. Az én évfolyamomból körülbelül az egyharmada, 40 százaléka nem lépett be a szakképzésbe. A feleségem évfolyamából, aki öt évvel fiatalabb nálam,

és 2010-ben végzett, már az évfolyam 40 százaléka nem lépett be a szakképzésbe, hanem nyugaton vagy gyógyszercegeknek keresett boldogulást.

Évente körülbelül 1000-1100 orvos kérte ki a külföldi munkavállaláshoz szükséges engedélyét. Ez a szám egyébként 2023-ban 338 volt. De még egyvalamit érdemes megnézni, hogy ezek közül az orvosok közül a következő évben ki nem ír receptet Magyarországon, és ki nem ír beutalót, magyarul ez azt jelenti, hogy orvosi tevékenységet nem végez. A 2010-et megelőző években ezeknek az orvosoknak a 90 százaléka, tehát az 1100 orvos 90 százaléka a következő évben nem írt se receptet, se beutalót Magyarországon, míg 338, tavaly a papírjait kikérő orvos 80 százaléka írt receptet Magyarországon továbbra is, tehát sokkal inkább azt látjuk, hogy az ingázás jellemző. Mondjuk, lehúz egy hétvégét egy manchesteri sürgősségin, és utána itthon, Magyarországon tovább dolgozik, vagy egy hónapot dolgozik külföldön, egy hónapot itthon.

Tehát gyakorlatilag szemben azzal, hogy régen évente 980 orvos elhagyta Magyarországot, ez a szám most 80 körül van, ennyi orvos az, aki véglegesen költözik el, tehát kevesebb, mint a tizede. Azt hiszem, megfelelően látszik, hogy a kormányzat bérintézkedései és az orvosi pálya vonzóbbá tételére történő törekvések meghozták az eredményüket.

A szakdolgozóknál kicsit más a helyzet. Az a helyzet, hogy nem annyira a külfölddel versenyzünk, kivéve a nyugati határszélet, ott lehet látni, hogy ott ingázás van, tehát Magyarországon lakik, de Ausztriába megy ki dolgozni. Ez egy speciálisan kezelendő probléma, talán nem az egészségügy fogja ezt a problémát megoldani, de ezt leszámítva, az ország többi részén nem a külfölddel versenyzünk a szakdolgozók tekintetében, hanem elsősorban a kereskedelmi és a szolgáltatói szektorral. Magyarul ez azt jelenti, hogy ha valaki nem tud megfelelő életminőséget magának a hivatásában elérni, akkor elmegy, mondjuk, a Lidlbe árufeltöltőnek.

Viszont ezt felismerve, amikor kezdtünk kijönni a baloldali kormányok által okozott nagyon súlyos gazdasági válságból, az első intézkedéseink között volt például a pedagógus-bérrendezés, aztán pedig a szakdolgozói bérrendezés. Tehát amint az ország gazdasági teljesítőképessége lehetővé tette, a közsférában azok bérét kezdtük emelni, akik a mi szereteteinkkel foglalkoznak, magyarul a hozzátartozóinkkal, a gyerekeinkkel, idős, beteg rokonainkkal, hiszen a legértékesebb munkát a társadalom szempontjából ők végzik.

Ezt folytattuk. 2016-ban jött egy néglépcsős szakdolgozói béremelés, négy év alatt 72 százalékkal emelkedett átlagosan a szakdolgozók átlagkeresete, és a Covid után folytatódott ez a program. A Covid alatt volt a történelmi léptékű orvosi béremelés. Az mindannyiunk számára közismert, arról most kevésbé beszélnek. Tehát gyakorlatilag körülbelül négyszeresére emelkedett az orvosok bére a kormányzásunk kezdete óta. A szakdolgozók esetében ilyen mértékű emelés a Covid alatt nem volt és ez azt okozta, hogy kinyílt a béröllő, az orvos és a szakdolgozók közötti bérkülönbség nagyon nagy lett. Ezt orvosolta a kormány tavaly és idén, egy kétlépcsős szakdolgozói béremelési programmal. A kormány elfogadta azt a javaslatomat, hogy az orvosi fizetéseket úgy állítottuk be, hogy ahogy a német GDP aránylik a magyarhoz, úgy aránylik egymáshoz a német orvos és a magyar orvos keresete. Akkor 59 százaléka volt a magyar GDP a németnek. Utána pedig azt néztük meg, hogy a nemzetgazdasági átlag és az

orvosi átlagkeresetek között milyen különbséget látunk, ezek hogy aránylanak egymáshoz.

Magyarországon az orvosi bruttó átlagbér most már közel 2,2 millió forint havonta, ami a nemzetgazdasági átlagnak a háromszorosa. Kiválasztottam azokat az OECD-országokat, ahol hasonló arányokat látunk. Ide tartozik Luxemburg, Franciaország, Németország, Írország és Dánia. Ez elég jó csapat. És megnéztük, hogy ezekben az országokban az orvos-szakdolgozói béerarány hogy néz ki. Ez 34-38 százalék között szór, Írországból 34 százalék, Franciaországban 38, ott a legmagasabb. Utána összeültünk a Pénzügyminisztérium kiváló kollégáival, megnéztük, hogy a nemzetgazdasági teljesítőképességünk mit enged és 37 százalékos orvos-szakdolgozói béerarányt sikerült megállapítunk, köszönhetően egyébként a Pénzügyminisztérium megfeszített munkájának.

Most valósult meg két lépésben ez a bérrendezés. Tavaly júliusban volt az első, akkor általános, 18 százalékos alapbéremelés jött, a mostani márciusi annyiban tért el ettől, hogy szakítottunk a régi szocialista típusú bértáblával, amely teljesen alkalmatlan volt arra, hogy egyrészt vonzóvá tegye a szakdolgozói pályát, másrészt pedig, hogy különbséget tegyen a szakdolgozók egyéni képességei között. Arra viszont nagyon alkalmas volt, hogy lehessen riogatni vele a fiatalokat, hogy milyen keveset keres egy nővér Magyarországon. Ez a szakdolgozói bértábla úgy kezdődött, hogy az A1-es kategóriában, azt hiszem, bruttó 140 ezer forint volt beírva alapbérként. Természetesen alapbérként egy A1-es, egyébként szakképzettnek nem minősülő pályakezdő egészségügyi dolgozó sem 140 ezer bruttót keresett, hiszen ehhez mindenféle pótlékok jöttek, ágy melletti pótlék, veszélyességi pótlék, munkáltatói döntésen alapuló keresetkiegészítések. Az viszont látszott, hogy arra ez a bértábla nem alkalmas, hogy bevonzunk 14 éves fiatalokat, ugyanis őket kell megcélozni.

Hogy vonzóvá tegyük az ápolói pályát, egy 14 éves gyerekben kell felkelteni az érdeklődést, hogy perspektívát lásson abban, hogy az egészségügyben helyezkedjen el. Az új bértáblát ennek megfelelően úgy állapítottuk meg, hogy már egy 14 éves fiatal számára is látható életpálya legyen, hogy amint a középkorúságot eléri, a negyvenes évei elején jár, olyan egzisztenciára tudjon az alapbérét tekintve is szert tenni, hogy joggal feltételezhessen, hogy arra alapíthat családot, otthonteremtésben tudjon gondolkodni. Persze a kormánynak számtalan család- és otthonteremtési intézkedése van ezen felül, de mi itt, az egészségügyben ezt próbáljuk megcélozni.

A második ütem most volt, március 1-jétől. Az alapbért emeltük átlagosan 20 százalékkal. Ez azt jelentette, hogy a munkáltatónak volt egy tól-ig range megadva és az emelés után kellett hozzáadni a pótlékokat, a pótlékokat beépítettük az alapbérbe. Annak érdekében, hogy ez a szakdolgozók számára a szakpolitikai célt a legjobban kiszolgálva menjen végbe, a munkáltatók a Belügyminisztériumból az én aláírásommal kaptak egy ajánlást, hogy hogyan kell végrehajtani. Tehát a pótlék beolvasztása önmagában nem béremelés, tehát ahol ezt csinálták, az nem felel meg a szakpolitikai célnak. Egyébként ezt a NEAK ellenőrizni fogja, és ha a szakdolgozói bérré fordítandó támogatást egy intézmény nem használta fel, azt nemcsak hogy vissza kell fizetni, hanem még

adott esetben vizsgáljuk annak lehetőségét, hogy egyéb szankciót is társítsunk hozzá.

Az Országos Kórházi Főigazgatósággal szorosan együttműködtünk, úgy alakítottuk ki a rendszert, hogy előtte létező kórházak dolgozóin próbabesorolásokat végeztünk és a lehető legjobb scenáriót, amit a szakdolgozóknak lehetséges adni, megvalósítottuk ebből a 240 milliárd forintból, amit egyébként a költségvetés évente erre biztosít. Ennek megfelelően a szakdolgozói átlagos kereset, amelyben benne vannak a pótlékelemek és a műszakpótlék, a mozgóbérelemek is, számításaink szerint közelíteni fogja vagy adott esetben meg is haladja majd a bruttó 800 ezer forintot. Csak jelzem, hogy 170 900 forint volt a bruttó szakdolgozói jövedelem 2010-ben, ahhoz képest most a 800 000 forinthez közelítünk.

Természetesen a szakdolgozók szempontjából is számolni kell azzal, hogy sok túlórát kell vállalniuk, ugyanis hiányzik a középgeneráció. Itt egy kétpúpú korfát látunk, ez eddig egypúpú volt, de szerencsére a polgári kormány bérintézkedései és egyéb szakdolgozói életpályát érintő intézkedései itt is megteszik a hatásukat. A 0-10 éve pályára lépők egyébként már szép számban vannak, hiányzik a középgeneráció és viszonylag sokan vannak a nyugdíj előtt állók és a nyugdíjaskorúak. Úgyhogy itt természetesen van teendők, de további intézkedéseket tartogatunk.

Részen érintettük a tárgyi feltételeket, részben érintettük a szakdolgozóit, de nehogy elnök úr azt gondolja, hogy kitérek a kórházi adósság kérdése elől. Igen, kétségkívül van kórházi adósság, több lábon áll, hogy ez miért termelődött. Egyet kiemelnék, de ezt a Pénzügyminisztériummal közösen kezeljük. Az egészségügyi infláció magasabb az átlagos inflációnál. Ez két év alatt meghaladta az 50 százalékot.

Ez egyébként világszerte tapasztalható volt, hogy az ellátási láncok megbomlása miatt látjuk, hogy csak a gyógyszerekben közel duplájára nőttek négy év alatt a gyógyszerkiadások. Egyrészt jöttek be új terápiák is, ami persze örvendetes, mert olyan betegségeket is meg tudunk gyógyítani, amit eddig nem tudtunk, viszont, ha egységárra vetítjük a gyógyszer árát, akkor ott egy nagyon nagy emelkedést tapasztalunk és a kórházakat nem védi az a rendszer, amely a magyar betegeket, a lakosokat igen, mert van egy NEAK által befogadott gyógyszerár, egy referenciaár és attól lényegében eltérni nem lehet. A gyógyszereket a kórházak szabadpiaci áron kénytelenek beszerezni és az Európai Unióban sajnos volt egy eléggé elhibázott gazdaságpolitika, amely támogatta azt, hogy a hatóanyaggyártást az összes nagy multinacionális gyógyszercég Indiába meg Kínába vigye.

Ez ellátásbiztonsági kockázat szempontjából elfogadhatatlan, viszont megtörtént. Most a magyar uniós elnökséget részben arra próbáljuk felhasználni, hogy olyan irányba tereljük az európai gyógyszerpolitikát, amely arra ösztönzi elsősorban az innovatív gyártókat, hogy Európában végezzenek kutatást, másodsorban pedig a hatóanyaggyártást újra Európán belülre telepítsék.

A magyar javaslattal elfogadta az Európai Unió, hogy legyen stratégiai gyógyszerlista, és azokat a hatóanyagokat, amelyek ezen szerepelnek, próbáljuk célzott európai uniós direkt finanszírozással is megtámogatni, hogy az európai gyógyszerhiányt enyhítsük. Volt még pár olyan intézkedésünk, amely a

kórházakat elsősorban szervezeti szempontból közelítette meg, hogy hatékonyabbá tegyünk a humánerőforrás-gazdálkodást, de ez nemcsak a kórházakra igaz, hiszen ilyen szempontból az alapellátáshoz is hozzányúltunk.

Egyszerre látjuk azt, hogy megvalósul az ellátórendszer bizonyos szintjein forráshiány, ugyanakkor a másik részen pedig egy pazarlás folyik. A két folyamatot együtt kell kezelni, ezért álltunk neki az alapellátástól kezdve egészen a kórházakig egy új szervezeti és irányítási modell kidolgozásának. Ezek közül, amiket elnök úr is említett, vizsgáljuk annak a lehetőségét - és ez részben egyébként a veszélyhelyzet alatt meg is valósult -, hogy hogyan tudjuk a humánerőforrást egy-egy vármegyében úgy allokálni, hogy az ellátási szükségletekhez a legjobban igazodjunk.

Itt is lehet látni, hogy van olyan szakrendelés, amit úgy tartunk fenn bizonyos területen, hogy az országos átlag betegszám ötödét, tizedét látja el. Ott érdemes azon elgondolkodni, hogy vajon hatékonyan használjuk-e az adófizetők pénzét akkor, ha az egészségügy legdrágább részét- ez a szakorvosi óra - olyan helyen használjuk, ahol nincs megfelelő betegforgalom.

Azonban az, amit elnök úr említett, hogy majd ide-oda vezényeljük ész nélkül a dolgozókat, legyen akár orvos, akár szakdolgozó, azt hiszem, hogy az előző 3-4 évben, amióta erre lehetőség van, bebizonyosodott, hogy ilyen nincs. Nem a dolgozóink ellehetetlenítése a cél, ezért aztán különböző garanciális elemeket is építettünk még be a veszélyhelyzet idején elfogadott szabályozásba. Például bekerült, hogy legfeljebb másfél óra járőföldnyire lehet elvezényelni bárkit is az állandó munkahelyétől, 44 napra történhet vezénylés, főszabály szerint ily módon a vármegyében, vagy ahhoz közeli helyeken. Egyébként sem volt jellemző az, hogy Nagykanizsáról Nyíregyházára vezényelt volna bárki bárkit, nem volt rá szükség, szándék sem volt rá. Természetesen ezek nem valósultak meg. A szakszervezetek javaslatára további garanciális elemeket építettünk bele. A kórházaknak ez a munkaerő-gazdálkodása.

A másik pedig a műszaki fenntartás, aminél volt egy nagy változás. A kórházaink infrastruktúrája heterogén, minimum. Vannak olyan kórházak, amelyek adott esetben uniós forrásokból jó energetikai hálózattal rendelkeznek. Volt egy korszerűsítés. Ebből a központi régió kórházai pont kimaradtak, de a csípőprotézisért ugyanannyit fizet a NEAK a jó fűtési, korszerű fűtési rendszerrel, jó nyílászárókkal rendelkező kórházakban, és ugyanannyit fizet, mondjuk, a Szent János Kórházban és a Szent Istvánban is, ami ötven pavilonépületből áll, szigetetlen padlástérrel, 130 éves műemlék kazánnal és műemlék nyílászárókkal, palatetővel.

Ha a műszaki üzemeltetést nézzük, matematikailag az a legjobb modell, ha a rendelkezésre álló forrást és a keletkező költségeket egy helyre tesszük. Ezt megtettük. Ez a műszaki tevékenység átkerült a KEF-hez, a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatósághoz. Első körben a nagy budapesti kórházak és a hozzájuk kapcsolt intézményrendszer, január 1-jétől pedig az összes OKFŐ-fenntartású intézmény műszaki karbantartása, takarítása, az őrzés-védelem és vele együtt egyébként a rezszi kérdése is a KEF-hez került. Így ezeket a hendikepeket, amelyek a kórházainknál külön-külön látszanak, így tudjuk kiegyenlíteni.

Van olyan kórház, amely ezekre a műszaki jellegű kiadásaira, rezsire, egyebekre a működési költségeinek a 3,5 százalékát fordította, mert olyan szerencsés helyzetben van, hogy jó és korszerű nyílászárói vannak, és van olyan,

amely 16 százalékot. Ez utóbbiak a Szent István, Szent János és hasonló pavilonrendszerű kórházak. Ezeket a KEF működtetésre átvette.

Az első időszakban azokat a tapasztalatokat használták, amelyeket a kórházfelújítási program során megismertek. Egyre több területet tudnak átvenni. Én úgy gondolom, hogy egyre inkább zökkenőmentes egyébként a kórházak és a KEF közötti kommunikáció. Ezt egyébként informatikai fejlesztéssel, a hibabejelentés egyszerűsítésével, számtalan eszközzel igyekszünk mi is segíteni. Olyan prioritizálási gyakorlat is kialakult, amely a betegellátás szempontjából kritikus problémákat sorolja előre, és a betegellátás szempontjából kevésbé fontosakat pedig hátrébb.

Azt hiszem, hogy egy évnyi működés után érdemes megvizsgálni a rendszert. Én optimista vagyok. Alapvetően abban hiszek, hogy a kórházak infrastruktúrája működtetése, energetikai fenntarthatósága lényegesen fog javulni ettől az intézkedésünktől. Röviden, dióhéjban így foglalnám össze a kórházak működési feltételeit.

Még annyit szeretnék mondani, hogy a kormány egyébként döntött arról is, hogy az adósságállományt természetesen rendezi, ahogy mindig.

Talán még három mondatot, ha elnök úr megengedi, mondok a finanszírozásról, hiszen gyakorlatilag a fenntarthatóság elérése a cél, viszont ezt egy hosszabb időszak, egy bekerülésköltség-gyűjtés előzi meg, hogy egy általános kódkarbantartást tudjunk csinálni a NEAK HBCs-kódjai és német pontjai terén. Ennek van egy bekerülési egy adatgyűjtési időszaka. Természetesen az egészségügyi infláció okozta megnövekedett kórházi adósságot rendezni kell.

Elnök úr említette, hogy 20 milliárd lesz a havi adósság. Nem lesz 20 milliárd. Az első két hónapban ez technikai dolog. A gázszámlák tekintetében, ahol negyedéves elszámolás van, az októberi, novemberi, decemberi számlák megjelennek még januárban a kórház nevére kiállítva, de azt már a KEF fogja fizetni. Ez januárban 7 milliárd, februárban 5,4 milliárd volt. Ilyenkor, az első hónapokban jön be az éves biztosítási díjak befizetése, ami meghaladja a félmilliárd forintot. Tehát ezek olyan tételek, amelyekkel csak az év elején számolunk, ezek később kimennek.

A márciusi adósság növekedése 11,8 milliárd volt, ami szintén nem kevés. A Pénzügyminisztériummal úgy állapotunk meg, hogy két ütemben, az első félévben időközben rendezzük, az első körben 64 milliárdot, a második lépésben, júniusban 41 milliárdot, és lesz még évközi konszolidáció. Amíg a bekerülésköltség-gyűjtésen alapuló kódkarbantartással el nem jutunk addig, hogy értéken finanszírozzuk a beavatkozásokat, addig mindig konszolidáljuk a kórházakat, és nem egyszer, év végén, hanem lépcsőzetesen.

Ugyanis az év végi konszolidációval, amíg 40 milliárdos nagyságrendben volt kórházi adósság, addig úgy eldöcögött a rendszer, mert beárazták a beszállítók ezt az év végi konszolidációt, a késedelmi kamat 5-6 százalék volt a jó gazdasági klímában. Ez most nyilván felemelkedett. A gazdasági helyzet miatt magasabb százalékkal számolunk. Tehát a költségvetésnek sem érdeke az, hogy egyszeri, év végi konszolidációval rendezze, hiszen ez 20 százalék környéki többletkiadást jelentene. Ennek a kórházi adósságmenedzsmentnek az állami része ez.

Van egy kórházi része is, mert mindig vannak olyan menedzsmenttechnikák, amelyekkel adott esetben fel lehet tárni olyan gazdálkodási hiányosságokat, amelyeket ki lehet javítani. Lehet olyan gazdálkodási racionalizálásokat csinálni, amelyek nem veszélyeztetik a betegellátást.

Ezzel kapcsolatban egyébként tervezzük azt, hogy a 15 legnagyobb adóssággal bíró kórház külön menedzsmenttámogatást fog ebben kapni, és addig is, amíg a bekerülésköltség-gyűjtésen alapuló kódrevízió meg nem történik, a fokozatos, lépcsőzetes konszolidáció megvalósul. Amennyiben a kórházi oldalra technikailag részleteiben kíváncsi a bizottság, úgy Révész főigazgató úr, az OKFŐ új főigazgatója is szívesen áll a bizottság rendelkezésére. Röviden ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr tájékoztatását, és megkérdezem dr. Révész János főigazgató urat, hogy kíván-e szólni most.

Dr. Révész János tájékoztatója

DR. RÉVÉSZ JÁNOS főigazgató (Országos Kórházi Főigazgatóság): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Nagy tisztelettel köszöntöm önöket. Első ízben vagyok ennek a bizottságnak az ülésén. Köszönöm a lehetőséget, és ígérem, hogy a jövőben próbálok segíteni az önök munkáját. Kérem önöket, hogy a magyar egészségügy fejlődését, államtitkár úr munkáját és az én munkámat is a lehetőségekhez mérten segítsék majd a jövőben.

Államtitkár úr említette, hogy amikor a kórházak működési feltételeiről beszélünk, alapvetően két feltételt szoktunk vizsgálni, az egyik a személyi feltételek, a másik pedig a tárgyi feltételek. Engedjék meg, hogy ezt picit más szemszögből közelítsem meg, ugyanis a kórházműködésnek ma már nemcsak a feltételrendszerét vizsgáljuk, hanem ezeket a feltételeket alapvetően kockázati csoportba soroljuk és egy úgynevezett kórházmenedzsment-piramis alapján szoktuk a kórházakat irányítani. A kórházak működésének tekintetében a legnagyobb kockázatot egyértelműen a menedzsment szaktudása és annak felépítése, valamint feddhetetlensége jelenti. Éppen ezért ezen a területen külön öröm számomra, hogy az új kórházigazgatók kinevezésének esetében sikerült egy olyan kiválasztási eljárást meghonosítani, amely kizárólag a személyes képességekre, illetve a szaktudásra alapítja ezeknek az embereknek a kiválasztását.

Ez a kiválasztási eljárás lényegében három lépcsőből épül fel. Egyrészt egy pályázati anyag benyújtásából, másrészt egy kétnapos tréningből, amely tulajdonképpen egy pszichológiai kiválasztásnak felel meg, ahol a személyes alkalmasságot, stressztűrő képességet, monotóniatűrő képességet, pszichés és logikai képességeket próbáljuk feltárni a jelöltnél. A harmadik lépcsőben kerül sor egy szóbeli meghallgatásra, ahol több szempont alapján vizsgáljuk ezeknek az embereknek a képességeit.

Néhány gondolatot talán erről elmondanék. Vizsgáljuk a képviselői intelligenciát, a nyelvtudást, a jártasságot, az általános műveltséget, az egészségügyi menedzsmentben szerzett szakismereteket, a tapasztalataikat, a döntésképességet és mindezek alapján állítunk fel egy sorrendet az egyes intézményekben a jelöltek alapján. Tehát azt gondolom, hogy sikerült egy olyan

irányba elmozdulni, amely egyértelműen elősegíti majd azt, hogy a menedzsmentek jobb felépítésűek, jobb személyi összetételűek legyenek.

Ugyancsak ehhez a réteghez tartoznak a személyi feltételek, hiszen a jelenlévő személyzet nélkül nem tud a kórház üzemelni. Államtitkár úr gyakorlatilag kitért azokra az intézkedésekre, amelyekben az elmúlt években a kórház már lépett és próbálta elősegíteni a személyi feltételek javulását. Nagyon érdekes, hogy általában létszámhelyzetet szoktunk elemezni, tehát hogy hány orvos áll rendelkezésünkre, de valójában, azt gondolom, minket nem az érdekel, hogy hány orvos áll rendelkezésünkre, hanem hány orvosi munkaóra áll jelen pillanatban rendelkezésünkre. Ha e tekintetben végzünk egy elemzést, azt látjuk, hogy 2020 és 2024 között a rendelkezésre álló orvosi munkaórák száma megközelítőleg 20 százalékkal növekedett. Tehát azok az intézkedések, amelyeket megtettünk, illetve Magyarország Kormánya megtett, alapvetően elősegítette, hogy a betegellátás folyamatosságát és biztonságosságát tudjuk garantálni az országban.

A második kockázati réteg, bármilyen meglepő is, az informatika. Ma már olyan fejlett informatikai rendszerekkel dolgozunk, részben a back office területen, részben a betegellátás területén, hogy ha ezek az informatikai rendszerek nem működnek vagy ezeknek a működése nem kellően hatékony és nem kellően biztonságos, akkor ez egy igen magas szintű betegbiztonsági kockázatot jelent. Éppen ezért törekszünk arra, hogy az informatikai rendszereket a kórházakban megerősítsük. Ezt a célt szolgálta, hogy olyan WIFI-hálózatot építettünk ki, amely lehetőség szerint a kórházakban a személyzet számára teljes körű lefedettséget biztosít, törekszünk arra, hogy a háttérinformációkat tároló szerverek teljes körű karbantartása és kicserélése körülbelül 24 hónapon belül megtörténjen. Megtörtént egy olyan egységes gazdálkodási rendszernek a bevezetése, amelyen számlatükrokn keresztül látjuk a kórházaknak a gazdálkodási mutatóit gyakorlatilag real time. Törekszünk arra, hogy a medikai rendszerek lehetőség szerint egységesek legyenek, vagy ha ez nem oldható meg, akkor egymással kommunikáljanak interfészen keresztül és a betegek leleteit, legyenek azok írott leletek vagy adott esetben képalkotásban keletkezett leletek, a kórházak megfelelő adatvédelmi szabályok mentén, de mindenféleképpen ki tudják egymással cserélni.

A harmadik és rendkívül fontos kockázati réteg a kórházak üzemeltetése, ide tartozik a műszaki üzemeltetés, ingatlanüzemeltetés vagy például az étkeztetés kérdésköre is. Azt gondolom, hogy ezen a területen egy teljesen új szemlélet került meghonosításra. A cél az, hogy a kórházüzemeltetés egyes területeit olyan emberek és olyan szakértők lássák el, akiknek ez a hivatásuk, illetve ez a feladatuk. Azt gondolom, hogy a KEF által történt ingatlanüzemeltetés példátlan minőséget ír elő az üzemeltető számára, hogy mi az, amit a kórházban nyújtania kell és üzemeltetnie kell.

A fővárosi kórházakban ezzel kapcsolatban már megközelítőleg tízhónapos tapasztalat áll rendelkezésre. Azt tudom mondani, hogy a fejlődés egyértelműen folyamatos és a szolgáltatási színvonal javul. A vidéki kórházakban az átvételre januárban került sor, tehát itt körülbelül három hónap tapasztalat áll rendelkezésre. Ami számomra mérvadó - a KEF-ről nem tudok nyilatkozni -, az az, hogy az OKFÓ irányába mennyi panasz érkezik be az üzemeltetésekre vonatkozóan. Azt kell mondanom, hogy az én regnálásom

körülbelül 12 hetes, az elmúlt 12 hétben az ingatlanüzemeltetéssel kapcsolatban Budapestről panasz hozzám nem érkezett, vidéki kórházak esetében két ízben érkezett panasz. Azt gondolom, hogy ezeket sikerült mind a két esetben orvosolnunk és a KEF e tekintetben alapvetően rendkívül közreműködő volt.

Abban az esetben, ha az üzemeltetési rétegen felül megyünk és a kockázati piramist nézzük, az első helyre tartoznak azok a betegellátó szervezeti egységek, amelyek sürgősségi, azonnali betegellátást kell hogy nyújtsanak a betegek számára. Itt kiemelném elsősorban a sürgősségi osztályok és a baleseti sebészek jelentőségét. Ezen a területen korábban már történt lépés a kormány részéről, hiszen bevezették a sürgősségi műszakpótlékot, amely igen-igen vonzóvá tette a sürgősségi osztályokon történő munkavégzést, illetve a traumatológusok esetében is a szakterületi pótlékot, amelyet nemcsak személyzeti területre, hanem a teljes szakma üzemeltetésére fordíthat a kórházigazgató belátása szerint, attól függően, hogy éppen humánerőforrás-szükségletben vagy pedig fogyó anyagban kell pluszforrásokat módosítania.

Sorolhatnám tovább, hiszen itt jönnek gyakorlatilag a sebészeti osztályok, az egyéb invazív beavatkozást végző osztályok, az aktív betegellátók, a krónikus, illetve a rehabilitációs osztályok. Ezekkel nem szeretném önöket untatni. Azt gondolom, hogy a piramis alsó négy rétegében, amely tulajdonképpen cölöpje és tartó eleme egy kórház működésének, igen jelentős előrelépések történtek.

Az én szándékom az, hogy ezek az előrelépések a jövőben folytatódjanak és ezek tematikusan folytatódjanak majd, tehát elsődlegesen azokra a területekre fókuszáljunk, amelyek magas kockázatot jelentenek és a kockázat mértékének csökkenése arányában osszuk majd meg az erőforrásokat a későbbiekben. Ennyivel szerettem volna kiegészíteni az államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, főigazgató úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Szabó Timea jelentkezik.)* Szabó Timea képviselő asszony. Öné a szó.

Hozzászólások

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönjük a beszámolót. Több érdekes dolog is elhangzott, amivel kapcsolatban lennének kérdéseim.

A kórházi adósságokról hosszasan beszélt államtitkár úr. Ha jól értem, a megugrott kórházi adósságok egy része kapcsán az úgynevezett egészségügyi inflációra hivatkozott. De akkora egészségügyi infláció nincs, hogy az ötszörösére emelkedjen egy havi kórházi adósság. Korábban sem fordult elő, sőt soha az elmúlt 14 évben, hogy az első három hónapban 110 milliárd forint lenne a kórházi adósság, miközben a korábbi években összesen, ahogy ön is utalt rá, 40-60 milliárd között mozgott az egész éves kórházi adósság. Azért, államtitkár úr, korábban is kellett gázszámlát és különböző számlákat fizetni, de ilyen nem volt. Az egészségügy az elmúlt 14 évben olyan szinten alulfinanszírozott, hogy gyakorlatilag működésképtelen ma már az ellátás a kórházakban is, az alapellátásban is és mindenhol. Egyszerűen nem értjük, hogy lehet az első három hónapban 110 milliárd forint a kórházak adósságállománya. Ez évről évre emelkedett és önök évről évre nem voltak hajlandók elismerni, hogy a

kórházaknak több pénzt kell biztosítani, meg általában az egészségügyben több pénzt kell biztosítani. Ez az egyik dolog.

A másik az „Egészséges Budapest” program. Ott jó, hogy nem szakadt le a plafon, mert ön az „Egészséges Budapest” programmal a kormányt fényezi, miközben a kormány egy az egyben megszegte a fővárossal való megállapodását az „Egészséges Budapest” programban. A főváros belement abba, hogy nem fekszik keresztbe az atlétikastadionnak, ezért a kormány megígérte, hogy öt éven keresztül összesen 50 milliárd forintot, azaz évente 10 milliárd forintot fizet ki a fővárosnak.

Ebből '22-ben nem fizette ki a 10 milliárd forintot, '23-ban nem fizette ki a 10 milliárd forintot, '24-ben pedig szintén nullánál tartunk. Tehát nagyon durva megállapodásmegszegésben van a kormány Budapesttel kapcsolatban. Budapest az önerejéből biztosította Karácsony Gergely vezetésével az elmúlt években, hogy minden kerületbe került új CT- és új MR-berendezés az egészségügyi intézményekbe.

Lehet ezen mosolyogni, államtitkár úr, lehet, hogy ön szerint ez nagyon tréfás, de ha megkérdezzük a betegeket, hogy mennyit kell várniuk például egy diagnosztikai vizsgálatra, akkor szerintem nem olyan tréfás a helyzet. Egy MR- vagy egy CT-vizsgálatra fél éveket, van, hogy egy évet kell várni. A saját párom próbált elmenni egy MR-vizsgálatra, ahol közölték vele, hogy rendben van, felírják, 7 hónap múlva kap időpontot. Ezért természetesen arra kényszerült, hogy elmenjen a magánellátásba, ahol 90 ezer forint volt egy MR-vizsgálat, 90 ezer!

Önöket ez nem zavarja, mert önök az elmúlt 14 évben mindig és folyamatosan csak a leggazdagabb rétegeknek kedveztek és saját maguknak. Ön ki tudja fizetni a 90 ezer forintot, a barátai ki tudják fizetni, sőt önöknek nem kell, mert önök VIP-ellátást kapnak a kórházakban, tehát soron kívül bekerülnek. De azért itt milliókról beszélünk, milliókról, akik nem férnek hozzá ezekhez az ellátásokhoz.

Egyébként ha már kórházi várólista, akkor hadd említsek meg néhány friss adatot! A csípőprotézis-műtetre - országos átlag - a várólista 112 nap, a Dél-Dunántúlon ez 169 nap. Fél év egy térdprotézis. Valaki nem tud járni fél évig, ezért nem tud dolgozni. Szaruhártyaműtét 412 nap, az 14 hónap. Több mint egy év egy szemműtét. Ortopédiai műtét 120 nap. Térdprotézis: az országos átlag 225 nap, a Dél-Dunántúlon ez 391 nap, több mint egy év. Gerincműtét: egyébként a térdnél, a csípőnél és a gerincnél is olyan fájdalmakról beszélünk, hát ezt önöknek nem kell mondani, olyan fájdalmakról beszélünk, hogy a beteg nem tud mozogni. Gerincműtét: országos átlag 215 nap, Nyugat- és Közép-Magyarország 296 nap, és akkor még szerencséje van, ha bekerül ebbe.

A következő: államtitkár úr beszélt arról, hogy milyen kedvezményeket tettek önök az orvosoknak. Valóban volt, ezt el kell ismerni. Az orvosbéremelés szerintünk korrekt és jó döntés volt. De az a helyzet, hogy olyan szintű orvoshiány van, ezek a várólisták is azt mutatják, hogy olyan szintű orvoshiány van, hogy a MOK által nemrég végzett felmérés szerint az orvosok 80 százaléka azt nyilatkozta, hogy ha belepusztul, és ha dupla fizetésemelést kap, akkor sem tud már többet dolgozni.

Az orvosok 30 százaléka nyilatkozta azt, hogy a következő években biztosan csökkenti a ledolgozott óraszámát, és/vagy átmegy a magánellátásba.

Álmos Péter, a MOK elnöke azt mondta, hogy ha ebből a 30-ból csak 10 százalék teszi meg, akkor is katasztrófa lesz az egészségügyi ellátásban. Tehát én azt szeretném mondani, hogy helyes volt a béremelés, de a szakemberhiány és az orvoshiány miatt és általában a kórházak ellátottsága miatt katasztrófa a helyzet.

Egyébként ez sajnos látszik, én kinyomtattam azt a listát, amely azt mutatja, hogy hol zártak be januári határozatok alapján kórházi osztályokat. Nem fogom az összeset felolvasni, csak néhányat - a BM saját bevallása szerint ezt orvoshiány miatt tették meg -: Zala Vármegyei Szent Rafael Kórház, Budapesti Szent Margit Kórház, Észak-Budai Szent János Centrumkórház, Észak-Pesti Centrumkórház, Honvédkórház, Szent Borbála Kórház, Csongrád-Csanád Vármegyei Egészségügyi Ellátóközpont, Hódmezővásárhelyi-Makói Egészségügyi Ellátóközpont, Kisbéri Batthyány Kázmér Szakkórház, Békés Vármegyei Központi Kórház, Heves Vármegyei Markhot Ferenc Oktatókórház, Városi Egészségügyi Központ Kunszentmártonban, Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Hetényi Kórház, Siófoki Kórház, Karcagi Kórház, Észak-Pesti Centrumkórház, Szántó J. Endre Egyesített Szociális és Egészségügyi Intézet, Gyöngyösi Bugát Pál Kórház, Kistarcsai Flór Ferenc Kórház, Selye János Kórház, Balassagyarmati Kórház, Szaplóczay Manó Kórház, Békés Vármegyei Kórház, Kaposi Mór Oktató Kórház, Budapesti Bajcsy-Zsilinszky Kórház és Rendelőintézet, Budapesti Uzsoki Utcai Kórház. Ez csak néhány. Ugye, nem állunk olyan jól, államtitkár úr, ebben az esetben?

Szülészetek zárnak be. Tegnap volt parlamenti vitanap a gyermekvédelemmel kapcsolatban. Öt olyan szülészetet soroltam fel, csak fejből, amely az elmúlt néhány hónapban zárt be. Ez nem családbarát, ez nem gyerekbarát, de még csak nem is emberbarát, hogy a nőknek nincs hol szülniük.

A következő, amire szeretnék utalni: még egyet az orvoshiányról. Az Eurostat 2021-es adatai szerint az egész Unióban Magyarországon van a harmadik legkevesebb praktizáló orvos. Tehát úgy látszik, hogy azért van még mit javítani a kormány intézkedéseiben.

Az ápolóképzésről pedig annyit, hogy szintén úgy látszik - Soós Adrianna nem ért ide, szívesen meghallgattam volna az ő véleményét is -, folyamatosak a pályaelhagyások ott is. Valóban volt béremelés, de önök megcsinálták azt ebben a béremelésben is, hogy megszüntették az éves bontást, és sávokat hoztak létre a szakma teljes tiltakozása ellenére.

Ez azt jelenti, hogy megint olyan bérfezültségek lesznek, és ráadásul létrejöhet egy ilyen bosszú és kiszolgáltatott érzés, tehát olyan széles sávokat hoztak létre, hogy teljesen kiszolgáltatottak a szakdolgozók. *(Dr. Takács Péter. Nem!)* De! Az Egészségügyi Szakdolgozói Szakszervezet pontosan ezt nyilatkozta, és azt kéri, hogy állítsák vissza az évenkénti bontást. Ugyanaz a sáv, ugyanaz a bérezési sáv vonatkozik arra az ápolóra, aki egy éve dolgozik, meg arra, aki húsz éve dolgozik. *(Dr. Takács Péter: Nem igaz!)* Akkor ezt fejtsé ki részletesebben, államtitkár úr, mert itt van nálunk ez az új bértábla. *(Dr. Takács Péter: Ki fogom fejteni, képviselő asszony.)*

Még két dolgot szeretnék megkérdezni. A sürgősségről beszélt államtitkár úr. Hogy milyen vonzó lett a sürgősségi pálya, nem tudom. Mindenesetre két héttel ezelőtt szintén egy családtagom szeretett volna, nem szeretett volna, bocsánat, egy családtagomat bevitték a Honvédkórház sürgősségijére délben, egy órákor. Este fél 8-kor a saját felelősségére távozott,

hogy köszöni szépen, most akkor már nem vár tovább orvosra, mert itt ül hét órája. Nyilván ez abszolút nem az orvosok hibája, ők fel-alá rohangáltak. De ezt a családtagomat egy viszonylag komoly okkal a mentő vitte be, és a mentő javaslatára, tehát kijött a mentő, vagy kiment hozzájuk a mentő, és bevitték. Ehhez képest este 7-ig nem nagyon látott orvost, és nem tudott beszélni arról azóta sem, hogy tulajdonképpen mi volt a baja. Ezek személyes tapasztalatok. Képzelve, hogy mi van vidéken, kisebb településeken, ha Budapesten ez a helyzet!

Az utolsó dolog, amire szeretnék rákérdezni, a kórházi fertőzések helyzete. A Direkt36 egy nagyon komoly cikksorozatban mutatta be azt, hogy milyen katasztrófahelyzet van Magyarországon mindenhol. Most hagyjuk egyébként ezeket a számokat, hagyatkozzunk csak azokra a tényekre, amelyek viszont statisztikából származnak! Például nálunk ezer ápolási napra jut három hemokultúrás vizsgálat, miközben az Egyesült Királyságban ez 45. Nálunk ugyanennyi ápolási napra 1,3 széklettenyésztést végeznek, miközben az EU-s átlag 10, közel a tízszerese. Nálunk ugyanennyi ápolási napra átlagban 7,4 liter kézfertőtlenítőt adnak kórházanként, az EU-s átlag 20 liter, tehát két és félszerese. Ez így nem lesz jó.

Önök egyébként ígérték egy munkacsoport felállítását. Szeretném megkérdezni, hogy ennek a munkacsoportnak, amelyben az OKFŐ is benne van és a NEAK is, ha jól emlékszem, a működése, az eredményei milyenek. Még Pintér Sándor nyilatkozta, hogy fel fog állni egy ilyen munkacsoport. Hol tart ez a munkacsoport?

Illetve Révész főigazgató úrtól is szeretnék kérdezni. Kiderítettük, hogy a gödöllői raktárban porosodnak a Covidra vásárolt lélegeztetőgépek. A 12 ezer darab lélegeztetőgéppel mi lett, mi lett a sorsuk? Illetve kiderült, hogy Rogán Antalhoz közeli tulajdonú raktárban raktározták, tartották ezeket, ezt Pintér Sándor el is ismerte. Évente közel egymilliárd forintjába került ez a raktározás, porosodás az adófizetőknek. Indult-e vizsgálat ezzel kapcsolatban, hogy miért egy privát raktárban tartották ezeket, hova kerültek és van-e felelőse annak, hogy sok milliárd forintot elszórt a kormány erre a raktározásra? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Mielőtt továbbadnám a szót, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy államtitkár úr jelezte a bizottsági ülés elején, hogy háromnegyed egykor fel kell állnia és el kell mennie, hiszen előre tervezett programja van. Muszáj méltányolnunk ezt. Tehát azt kérem mindenkitől, bár nincs időkeret megszabva, de ne éljünk vissza ezzel. Amennyiben lehetséges, próbáljunk úgy fogalmazni, olyan kérdéseket feltenni, hogy beleférjünk ebbe az időbe. Azt tudom ígérni, hogy ha kérdések maradnak még a bizottság tagjaiban, akkor egy újabb hasonló jellegű bizottsági ülést és informálódást mindenképpen kezdeményezni fogok.

Most kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Több képviselő jelentkezik.)* Kormánypárti hozzászólás fog következni. Dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Két, inkább gyakorlatias kérdést szeretnék feltenni, tehát nem a költségvetéssel vagy a rendszer egészével kapcsolatosat.

Az egyik, hogy minden alkalommal szóba kerülnek a várólisták és az előjegyzési listák, az állampolgárok vagy páciensek, betegek részéről is sűrűn hangzik el ez a kérdés. De valójában mekkorák a várólisták? Ők még nem is tudják, hogy van előjegyzési lista. Konkrétan azt a praktikus kérdést szeretném feltenni, hogy el tudja-e képzelni államtitkár úr azt, hogy valahogy hatásosabb módon tájékoztassuk a pácienseket, akár az egészségügyi intézményben arról, hogy hol tudna utánanézni, valójában az a várólista, amelyre esetleg a szakorvosnál kapott egy adatot, az valós-e, nem megvádolva senkit. Tudjuk, hogy van egy olyan honlap, amelyet megnézhetnek a páciensek, de a való élet az, hogy sokszor idősebb páciensek is nem tudják kezelni ezeket az információkat. Szerintem ebben kellene őket segíteni egy valamilyen információátadással.

A másik kérdésem pedig azzal kapcsolatos, amit hétvégén vagy hét elején olvastam arról a vándorgyűlésről, ahol államtitkár úr beszélt arról, hogy igazából éjszaka nem is a felnőtteknek van szükségük SOS sürgősen gyógyszerre, hanem inkább a kisgyermekeknek. Arra volt államtitkár úrnak egy felvetése, hogy sokkal költségesebb éjszakai ügyeletben ott tartani egy dolgozót annál, mint az, hogy egy ilyen gyógyszerkiadó automatát a patika felállítson. Ha jól emlékszem erre a cikkre, akkor ott valami morgás volt. Érdeklődünk, hogy van-e ebben valami elképzelés, akár egyetértés, mert megmondom őszintén, hogy a legnyomósabb indok mégiscsak az, hogy a gyermekek kapják meg időben a gyógyszerkészítményeket.

Végül egy általános megjegyzésem lenne mindenki felé, aki itt ül. Volt olyan bizottsági ülés, ahol méltatlan körülmények voltak, kicsi volt a terem ahhoz képest, ahányan eljöttek, főleg a média képviselőire is gondolok. A magam részéről nem tudtam rendesen leülni a székemre, mert a hátam mögött végig ott voltak a kamerák. Méltatlan a média képviselői felé ilyen állapotot teremteni. Most egy másik teremben vagyunk, képviselő úr (*Varga Ferenc: Meg sem szólaltam!*), és erre vonatkozott a javaslatunk, a Fidesz-KDNP-s képviselők javaslata, hogy ne legyenek ilyen méltatlan körülmények és ne korlátozzák egyébként az országgyűlési képviselők munkatársait, akik viszont egyáltalán nem tudtak leülni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy apró megjegyzés. Képviselő asszony, szerdán mentek ki a meghívók és abban benne volt, hogy melyik teremben leszünk. Ehhez képest, ha minden igaz (*Sebők Éva: Most ez a legfontosabb?*), ma reggel kaptuk ezt a szóbeli követelést (*Szabó Timea: Mindjárt elmegy a Takács!*), mondjuk így, hogy önök hogy gondolják, a médiával szemben nekem hogy kellene eljárni. (*Dr. Selmeczi Gabriella: Méltányosan!*) Eddig megígértem, hogy rendben van, szerdán fogják kapni a meghívókat, megígértem azt, hogy rendben van, tájékoztatni fogjuk a kormánypárti frakciót arról, hogy mikor milyen meghívottak lesznek itt, a bizottságban. Ha kéri, megpróbálom kideríteni, és kérdezem a szakmai főtanácsadómat, hogy van-e erre lehetőség, egy adott pillanatban a terem paramétereit, tehát hogy hány négyzetméter, hány szék van benne, milyen világítás van (*Sebők Éva: Ezt majd, ha Takács elment!*), esetleg van-e menekülő útvonal, ha túl sok... (*Zaj. - Sebők Éva: Komolyan kellene venni magunkat, elnök úr! Ez egy komoly bizottság! - Szabó Timea: Elnök úr, ezt majd, ha az államtitkár úr elmegy!*) Ha kéri, ezt is meg tudjuk

ígérni, már csak azért, hogy önök nyugodtan tudjanak tanácskozni. (Dr. *Selmeczi Gabriella: Méltányosan!*) Köszönöm szépen.

Megadom a szót Sebők Éva képviselő asszonynak. Képviselő asszony, öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Három témában lenne néhány kérdésem. Először is köszönöm, hogy eljöttek, mindkettejüknek, és külön köszönöm elnök úrnak, hogy kezdeményezte ezt a napirendi pontot.

Három témában lenne pár kérdésem. Az első téma a reprodukciós egészség kérdése lenne. Alapvetően négy fontos gondolat van, amelyben, azt gondolom, változásra lenne szükség és érdeklődni szeretnék, hogy terveznek-e változást, és ha igen, milyen. Az egyiket egy ideje már próbálom feszegetni, de sajnos be kell látnunk, hogy a magyar Országgyűlés nem egészen a célcsoporttal van tele, ez pedig a szülészeti erőszak kérdésével való foglalkozás. Kifejezetten ott van a hasba könyöklés módszere, amely Európában számos országban be van tiltva. Ma Magyarországon továbbra is rutinszerűen alkalmazzák. Illetve a férjöltés, amely bár elméletileg szerintem nem jogszerű eljárás, de valójában nem tudják a kismamák, nincsenek abban a helyzetben, hogy valódi betegjogi érdekérvényesítést alkalmazzanak. Az én személyes meggyőződésem egyébként, hogy a férjöltést Btk.-ba kellene emelni mint bűncselekményt. Ott van a szülésgyorsító módszerek aránytalanul magas használata a magyar szülészeten és számtalan más erőszakforma jelen van.

Az tiszta, hogy ezt alapvetően borzasztóan nehéz kezelni, hiszen alapvetően hiány van megfelelő szakemberekből, így akikre önmagában a progresszív módszerek nem hatnak, azokat csak azon az áron lehet elbocsátani, hogy akkor nem jön senki a helyére. Ez nyilvánvalóan senkinek nem célja. De van-e valami cselekvési terv erre? Illetve amennyire tudom, megfelelő protokollok is hiányoznak a szülészeti területéről. Ez is vezet ahhoz, hogy a szülészeti erőszak ennyire durván jelen van a rendszerben, mint amennyire jelen van.

A másik reprodukciós egészséget érintő kérdésem azzal kapcsolatos - az utóbbi hónapokban eléggé sokszor volt jelen a közbeszédben az a téma -, hogy a reprodukciós egészséget érintően verbális bántalmazás, illetve reprodukciós egészséget érintő visszaélések történnek a rendszerben. Így például különösen a sürgősségi fogamzásgátlás esetén megalázó kommentekkel szembesül a páciens, fogamzásgátló felírása esetén gyakran sérülnek a betegjogok és találkoznak általában a nők megalázó bánásmóddal. Ezekkel kapcsolatban van-e valami tervben, hogy ezek változzanak?

A harmadik reprodukciós egészséget érintő kérdéskör a meddőségi ellátás helyzete. Ez alapvetően hosszú ideje komoly probléma Magyarországon, és a meddőségi klinikák államosításával jelentősen romlott a helyzet. Most már gyakorlatilag lassan külön iparág épül elsősorban a Brnoba való meddőségi turizmusra.

Nagyon sok szempontból elmaradtak a protokolljaink, elmaradt, hogy mi az, ami egyáltalán engedélyezett Magyarországon. Tervezik-e ennek a felülvizsgálatát? Tervezik-e azt, hogy hogyan tudnak kellő számú szakembert hazacsábítani, hogy modern, progresszív meddőségi ellátás történjen? Azt azért tudjuk, hogy mind Szlovákiában, mind Csehországban, mind Ausztriában a

legtöbb meddőségi magánklinika weblapja magyarul is elérhető, maga az ellátás is egyébként magyar nyelven elérhető, mert magyar szakdolgozók és magyar orvosok várják ott a betegeket.

Ha egyébként megnézzük, alapvetően mind a három kérdéskörben a protokollok kérdése az, ami nagyon erőteljesen ott van, hiszen az a megélése az embernek, hogy a korszerű, evidencia alapú protokollok hiányoznak a rendszerből, vagy ha vannak, akkor nincsenek aktívan betartva, betartatva.

A második nagyobb kérdéskör, amivel kapcsolatban kérdéseket szeretnék feltenni, hogy terveznek-e a betegjogi rendszerben reformot, mert jelenleg nem működik a betegjogi rendszer. Ezt szerintem mindenki látja, érti, érzi. Alapvetően nagyon erős az egészségügyi ellátórendszer és a beteg közötti erőkülönbség, és ennek nagyon-nagyon sok áldozata van.

Ehhez kapcsolódik - szerintem alapvetően betegjogi kérdés - az evidencia alapú orvoslás is, az evidencia alapú módszerek kizárólagos jelenléte a magyar egészségügyi ellátórendszerben. Orosháziként egy kicsit furcsa, hogy pont én kérdezem, hiszen a kórházhoz kapcsolódó Egészségfejlesztési Iroda nemrégiben volt a sajtóban, hogy kézzel való gyógyítást végeznek, ami ugyan ingyenes volt, meg nem a kórház csinálta, de mégis köze volt a kórháznak hozzá. Szerintem ez így nem feltétlenül megfelelő irányba tereli a betegeket, és bizonytalanságot okoz a betegekben abban, hogy mi az, ami megbízható, evidencia alapon nyugvó orvoslás és mi az, ami nem.

Végül, amit a betegjogi kérdésében szeretnék feltenni, hogy most, hogy meghallgattuk, hogy mindjárt megoldódik nagyjából a szakemberhiány, az életvégi és palliatív ellátási rendszereket, különösen fekvőbetegeknél, tervezik-e bővíteni, modernizálni, progresszívebbé tenni.

Ha Szabó Tímea személyes tapasztalatra hagyatkozott, akkor én is most azt tenném. Jelen pillanatban is fekszik életvégi ellátásban egy hozzátartozóm egy olyan kórházban, ahol elméletileg nincsen életvégi ellátás. Ennek a következménye az, hogy két nem erre a célra szakképesítéssel rendelkező szakdolgozó 12 haldokló beteget próbál ellátni, ami csak úgy megy, hogy 12-ből nagyjából 12 lehet lekötözve és fekvő lehet egész nap a saját pelenkájában, ami általában nem tiszta.

Az életvégi ellátás - és remélem, ebben egyet tudunk majd érteni - speciális tudást igényel. Az életvégi ellátásban résztvevő szakdolgozók speciális szupervíziót igényelnek, és speciális támogatást igényelnek, és különleges egyéb források szükségesek az életvégi ellátáshoz. Azokban a kórházakban, ahol papíron ez nem elérhető, de a gyakorlatban biztosítják, azokban a kórházakban pedig elkerülhetetlen lesz a betegjogi sérülés, az alapvető emberi méltóság sérülése. A többi megyét nem tudom. Békés megyében jelenleg is zajlik. Orosházán nincsen életvégi ellátás, Gyula van kijelölve. Senki nem fogja a haldokló hozzátartozóját annyira messze elvinni, és ezt mindenki tudja.

Az utolsó kérdésem pedig egy kicsit speciálisabb, bár a hospice ellátásban résztvevő, pontosabban a hospice ellátásban nem résztvevő haldokló hozzátartozóm esete miatt én korábban már voltam államtitkár úrnál. Akkor még nem életvégi ellátásról beszéltünk. Akkor én tettem egy panaszt önnél, hogy Orosházán a mammográf gép folyamatosan elromlik, emiatt folyamatosan áll az ellátás. Akkor beszéltünk arról, hogy megvizsgálják, hogy lehet-e új gépet beszerezni, vagy valamit kezdeni a helyzettel. Az a hozzátartozóm, aki akkor

szembesült a mammoográf gép kéthónapos kiesésével, ő az, aki jelenleg életvégi ellátásban részesül. Van-e valami előrelépés ezzel kapcsolatban? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kovács József alelnök úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Mielőtt megadnám a szót neki, kérdezem államtitkár urat, hogy mi az az utolsó határidő, amíg még kérdezhetünk, és mikortól kíván válaszolni.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Amennyiben elnök úrék választ is szeretnének, akkor nekem legkésőbb ötvenkor ki kell lépnem azon az ajtón. Önmagában Szabó képviselő asszony feltett 20 percnyi kérdést, de majd pörgetem.

ELNÖK: Jó, még nekem lenne most egy kérdésem, hiszen látjuk azt, hogy nem fogjuk tudni befejezni háromnegyed egyig érdemben ezt a párbeszédet, és annak örülök, hogy itt most kifejezetten párbeszédéről van szó. Tudja-e vállalni államtitkár úr, hogy a következő bizottsági ülésen tovább folytatjuk ezt a beszélgetést? Durván három hét múlva.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Hányadikán lenne?

ELNÖK: Május 7-én.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Nem leszek külföldön, idehaza leszek.

ELNÖK: Jó, akkor tisztelt államtitkár úr, tisztelt főigazgató úr, ezt vegyék már egy szóbeli meghívásnak. Nyilván ennek az adminisztrációját rendezni fogjuk, és tájékoztatom a tisztelt bizottságot is, hogy három hét múlva ezt a napirendi pontot, mivel nyilvánvaló módon ezt nem fogjuk tudni most befejezni mindenki számára megnyugtató módon, tovább fogjuk folytatni. Most adom meg a szót önnek, alelnök úr. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon rövid kérdéseket szeretnék feltenni, szinte fél-egymondatosokat. Az egyik első számú kérdésem az lenne, hogy nem szeretnék visszamutogatni időben, de '10-18 között az egy főre jutó egészségügyi kiadások OECD-, illetve EU-konstellációban hogyan alakultak Magyarországon ebben az időszakban az egy főre utó ellátások reálértéke formájában.

A második számú kérdésem. Ami új, hogy a járóbeteg-irányító rendszerben elkezdődött a sorszámhoz való automatikus hozzájutás és lehetőség a szervezettebb betegirányítás irányába. Erről van-e már valamilyen visszajelzés vagy tapasztalat?

Engem nagyon érdekelne, utalt már rá államtitkár úr, hogy mindig az orvoshiányról beszélünk, és hogy tegyük vonzóbbá az orvosi pályát: hogy állunk

ezzel a kérdéssel a jelentkezések tekintetében? Arra kaptunk már választ, hogy a felére csökkent a külföldi orvosvállalást kérők száma.

Szeretném megkérdezni, hogy van-e már valamilyen tapasztalat a védőnői rendszer átalakításával kapcsolatban.

A következő kérdésem. Engem konkrétan megkerestek, hogy talán az alapellátásban bizonyos informatikai rendszerek átalakítása folyamatban van. Engem házi orvosok kerestek meg ezzel kapcsolatban, hogy a megnyugtató megoldás érdekében lehetőleg vannak-e elképzelések. Ezt szeretném megkérdezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, akkor én most önnek adnám meg a szót, vagy ha úgy gondolja, hogy belefér még egy kérdés, ám legyen, de én attól tartok, nem. Azt kérem a bizottság tagjaitól, hogy méltányos módon legyenek türelemmel, hiszen van egy biztos ígéretünk az államtitkár úrtól, hogy ezt május 7-én tovább tudjuk folytatni. Megfelelő lesz ez így mindenki számára? Államtitkár úr? A bizottság tagjai? *(A jelenlévők egyetértőleg bólintanak.)* Jó, akkor öné a szó, államtitkár úr.

Dr. Takács Péter válasza

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm. Szabó Timea képviselő asszony kérdéseire válaszolnék. Külön köszönöm, hogy meghallgatja a választ is, mert ez nem mindig van így, általában fel tetszik tenni a kérdéseket a parlamentben, és elmegy, de örülök, hogy képviselő asszony most itt maradt. *(Szabó Timea: Ez akkor fordul elő, ha másik bizottságba kell átmennem!)*

No, tehát a kórházi adósság az első három hónapban 110 milliárd. A képviselő asszony is tisztában van azzal, hogy tavaly nem év végi konszolidáció volt, hanem egy szeptember 30-i adósságállományt konszolidált ki akkor a kormány azzal, hogy év elején jön a következő konszolidáció, és az első félévben lesz még egy. Ez eltérő az eddigi évekhez képest: 64 milliárd a tavalyról áthozott adósság, és körülbelül 50 milliárd az első három hónap, amiben természetesen egyetértünk, hogy sok, de természetesen a kormány ezért alkalmazza ezt a negyedévenkénti konszolidációt, hogy ezt kezelje, és a rendszerbe betege a forrást addig is, amíg a HBCs-revízió meg nem történik.

Nagyon érdeklődve várnám, hogy Karácsony Gergely hány CT-t telepített saját forrásból, mert én nem igazán tudok erről. Az „Egészséges Budapest” programban akár szakrendelőkben is *(Gy. Németh Erzsébet: De nem is erről volt szó!)* a kormány az EBP keretében telepített CT-eket és MR-eket szép számmal. Nem tartom kizárhatónak, hogy a főváros is vett saját forrásból, de általában nem ez a jellemző. Tehát jellemzően az EBP keretében kormányzati forrásból lettek telepítve CT-k és MRI-k a fővárosban.

A várakozási idő problémájával kapcsolatban sok mindenben egyetértünk. Az egyik célja a Belügyminisztériumnak az, hogy transzparenciát teremtsünk ezen a területen, és itt Kovács József alelnök úr kérdésére is részben válaszolnék a járóbeteg-irányító rendszer kapcsán. Ugyanis jellemzően az a gyakorlat, és ezzel szemben az elmúlt időszakban elég erősen fel is léptünk, hogy mesterségesen a magánellátásba terelik a beteget. Van az orvosoknak egy olyan része, akiknek a béremelés nettó keresetszökkenést okozott, minekutána feketén

6-8 millió forintokat tett el, ez az orvosarisztokrácia. De ez nem helyes, ezt nem tartjuk támogatandónak. Nyilván vannak, akik illegális módon próbálnak továbbra is feketéjövedelemre szert tenni, vagy pedig az állami ellátásban nem végzik el azt a feladatot, amelyre egyébként a keret ott van.

Olyan szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a teljesítményeket folyamatosan látjuk és mi osztjuk a kereteket. Több fenntartót is megkerestünk ezzel kapcsolatban, hogy lám, jellemzően nem használják ki a TVK-t, azt a keretet, amelyet az intézmény kap a betegellátásra, mégis extrém hosszú várakozási időkről jelentenek. Ezt már most látjuk, de ha jön a járóbeteg-irányítási rendszer, amitől sokan tartanak, az teljes transzparenciát fog eredményezni. Megjegyzem, hogy jellemző, és nem értek egyet azzal, hogy politikai hergelésre használjuk az egészségügy kérdéseit és a betegek bizalmát dezinformációval ássuk alá, de sajnos jellemző volt ez a szakdolgozói béremelésnél is és jellemző az extrémén megnyúlt várakozási időknél is, hogy ellenzéki irányítású önkormányzatok által fenntartott szakrendelők azok, akik leginkább kilógnak ilyen szempontból a sorból. *(Szabó Tímea közbeszól.)* Természetesen látjuk, hogy mennyi az egy óra alatt ellátott betegek száma az országos átlaghoz képest. Sokszor a töredékét hozzák, '19-hez képest pláne a töredékét hozzák, azt viszont látjuk, hogy az egy esetre jutó elkönyvelt beavatkozásszám nő, tehát igazából szeretnek hozzájutni az állami forráshoz, csak nem valós betegellátási igényeket elégítenek ki.

Úgyhogy egyetértünk teljesen képviselő asszonnyal, hogy ez nem egy helyes tendencia, a magunk eszközeivel fel is fogunk lépni ellene. *(Szabó Tímea közbeszól.)* De most elsősorban a várakozási időről tetszett beszélni, a járóbetegről és most térek át a várólistára. Ezt szintén össze szokták időnként keverni, ami nem probléma, mert mégiscsak szakkifejezés. De akkor ezt tisztázzuk, hogy van a várakozási idő, amit a járóbeteg-ellátáshoz való hozzáférésben definiálunk, és vannak a várólisták, mégpedig a bizonyos műtéti típusok esetében. Tehát a várakozási idők csökkentése ezek szerint közös célunk.

Még egy valamit szeretnék kérni. Ha ilyen anomáliákat érez bárki, nemcsak önök vagy hozzátartozóik, hanem bárki a magyar társadalomban, a kormányhivatal felé nyugodtan jelentse. Én megköszönöm ezeket, mert akkor célzottan tudok vizsgálatot elrendelni. Ha olyan bejelentést kapok, hogy tudok olyanról, aki 18 hónapra kapott MR-t, azzal nem tudok mit kezdeni, mert nekem tudni kell, hogy hol van az az intézmény, ahol megtörtént. Volt olyan kórház, Orosháza, ezt képviselő asszony sokkal jobban tudja, ahol nem messze a kórháztól magánellátót gründolt a kórházigazgató, el is köszöntem tőle. Úgyhogy abszolút a megtisztulás pártján vagyunk, örülök, hogy ebben egyetértünk.

Térjünk át a várólistákra! A várólistáról tetszik mondani adatokat. Talán ezeket az adatokat még inkább megvilágításba kell helyezni azáltal, hogy megnézzük, mennyi a nemzetközi összehasonlítás. A mi várólistaadatunk szerint, persze van egy kicsi csúszás, mert az OECD-adatok körülbelül egy féléves vagy éves késéssel érkeznek be, a leggyakoribb műtét a szürkehályogműtét, bár ön szaruhártyát említett, és arra majd ki fogok térni, hogy az miért hosszabb. De szürkehályogműtétből végzünk a legtöbbet, ebből havonta nyolcezret végzünk és egyébként a Covid legrosszabb időszakában több mint 28 ezren voltak ezen a várólistán, jelenleg pedig csak 12 800-an, tehát elismerésem a magyar egészségügyi dolgozóknak, hogy kiválóan faragják le a Covid alatt elhalasztott

műtéti várakozók számát. Tehát most 12 800-ra csökkent, úgyhogy havi 8000-et végzünk. Ez azt jelenti, hogy másfél hónapot tölt átlagosan valaki várakozással, egyébként 43 nap most a várakozási idő. Ez az európai uniós országok között is az élbolyba tartozik. Azt kell mondanom, hogy jelenleg hosszabb a várakozási idő Olaszországban, Lengyelországban, Dániában, Svédországban, az Egyesült Királyságban. Hosszabb.

Csípőprotézis. Mennyi várólista van? Egyrészt a várólisták között van kötelező központilag vezetett várólista, ez 13, és vannak az úgynevezett kapacitáshiányos várólisták, amit akkor kötelező megnyitni, ha 60 napon túl tud csak ellátáshoz jutni a beteg. A Covid időszak legrosszabb periódusában több mint 20, sőt 26 ilyen várólista volt, jelenleg 3 olyan ellátás van, ahol az országos átlag a 60 napot meghaladja. Azt hiszem, ez is tiszteletre méltó teljesítmény a magyar egészségügyi dolgozóktól. Néhány példát mondanék. A szürkehályogműtétet közel 100 napról vittük le 43-ra. A pajzsmirigyműtétek meghaladták a 100 napot, jelenleg 30 nap körül vannak és meg is szűnt ez a várólista, miután gyakorlatilag belül vagyunk a 60 napon. A kisebb rekonstrukciós és sebészeti beavatkozások esetében, amelyek a beteg életét nem veszélyeztetik, ezért viszonylag hosszan halaszthatók, 300 napot meghaladó várakozási időt számoltunk akkor, amikor a Covid harmadik-negyedik hullámában voltunk. Ezek, jelentem, 2 nap várakozással valósulnak meg általában.

Azt tetszett mondani, hogy ha felkerül valaki egy csípő- vagy térdprotézis várólistára, az fél évig nem tud járni. De nem akkor kerül fel a beteg a várólistára, amikor már járásképtelen. Akkor kerül fel várólistára, amikor a tünetei jelentkeznek és elmegy ortopédiai szakrendelésre, ahol képalkotó vizsgálattal megállapítják a porckopást. Persze természetesen ez fájdalommal jár, fájdalomcsillapítást ilyenkor természetesen adnak, de nem járásképtelen a beteg. Olyankor, amikor hirtelen romlik a beteg állapota és előre nem látható módon válik járásképtelenné, onnantól kezdve a várólista helyett sürgősségi ellátás keretében lehetőség van rá, hogy megoperálják sürgősséggel, de ilyenkor természetesen a NEAK felé ezt el kell számolni, az orvosszakmai kritériumokat indikátorokhoz kötötten be kell mutatni, hogy ne lehessen előzni a várólistán.

Három darab műtét maradt 60 nap feletti átlagos várakozási idővel: a csípőprotézis, a térdprotézis és az úgynevezett kiterjesztett gerincműtét. Összehasonlításként mondom, hogy a térdprotézisre Magyarországon jelenleg 220 nap az átlagos várakozási idő, Spanyolországban 228, Ausztriában 271, Lengyelországban 305, Litvániában 360, de még Svédországban is 188. A WHO-val van egy nagyon szoros szakmai kapcsolatunk és Hans Kluge regionális igazgató úrral rendszeresen cserélünk eszmét és ő is azt mondja, hogy 20-30 százalékkal több beteg van általában várólistán valamennyi európai régiós országban. Ebben nemcsak az Unió van benne, hanem 53 európai régióhoz tartozó ország. Tehát ez egy tendencia.

Én sem vagyok teljesen elégedett, és ebben megint csak hasonlítok képviselő asszonyhoz, mert a kórházak között nagy különbségek vannak. Tehát van, ahol már jóval 60 nap alatt vagyunk egy beavatkozásnál és van, ahol 60 napot jóval meghaladóan. Itt egy új technikát rendeltem el - és Selmeczi képviselő asszonnak is erre vonatkozott részben a kérdése -, azt, hogy átirányíthatók a betegek egyik intézményből a másikba Tájékoztatni kell a

beteget arról, hogy itt átlagosan mennyi idő alatt kerül sor a beavatkozásra és melyik az az intézmény, ahol ezt a beavatkozást könnyebben megkaphatja.

Köszönöm a felvetést, képviselő asszony. El fogjuk rendelni, hogy a NEAK honlapját tegyük elérhetővé, hogy ne kelljen a betegnek keresgetni, hogy ha egy ilyen tájékoztató kint van, pont az a link legyen kint adott esetben QR-kóddal, ami rögtön odavisz, akár a beteg, akár a hozzátartozó ezt beazonosíthatja. Eddig 1854 betegünk élt azzal a lehetőséggel, hogy olyan intézménybe vándoroljon, ahol hamarabb sorra kerül.

Aki ragaszkodik az orvosához, vagy adott esetben a kórházhoz, ő előjegyzési listára átkerül. A kórháznak természetesen ezzel is el kell számolni, és előzni nem lehet rajta. Itt a beteg abban a tudatban hozta meg a döntést, hogy mondjuk Fehérváron könnyebben, gyorsabban sor kerülne térdprotézisműtetre, de ő ragaszkodik a győri orvoshoz, és Győrben marad. Tehát 1854 betegünk élt ezzel a lehetőséggel, 1116-an egyébként csípőprotézis tekintetében. Ott vannak talán a legnagyobb különbségek az országban. Én örülök, hogy az OKFŐ ennyire szigorúan veszi ezt. Köszönöm, főigazgató úr. Nekünk a legfontosabb az, hogy a beteg az állapotának megfelelő ellátást mielőbb megkaphassa.

Mindig szóba jön, hogy mennyien vannak a várólistán. Örömmel jelentem, hogy ilyen nagyon erősen sikerült ezt a számot redukálni. Emlékeim szerint most körülbelül 27 ezren várnak 60 napon túl. Ez jóval meghaladta a 40 ezret a Covid-időszak alatt. Azt hiszem, hogy ezek az intézkedések, a kiemelt várólista-csökkentési program, a betegirányítási rendszerek oda vezetnek, hogy előbbre menjünk.

Nem tudom, képviselő asszony tudja-e, hogy a várólistára kötelezett műtéti beavatkozásokból - jelenleg 27 ezren várnak - mennyit végzünk el egy év alatt: 240 ezret. Amelyek várólistára kötelezettek, 240 ezer műtéti beavatkozás van, és 27 ezren várnak. Tehát a magyar ellátórendszer kapacitásai bőségesen tudják fogadni azokat, akik jelenleg várólistán vannak. Ez az a három terület, ahol én még nagyon sok teendőt látok, de az összes többiben szerintem megfelelően teljesített az ellátórendszer.

A szaruhártyaműtétnél a probléma az, hogy több területen a Covid sajnos érintette. Gyakorlatilag ez egy transzplantációnak számít, tehát ez a transzplantációnak egy speciális esete, ugye, itt halott donorból veszik ki a szaruhártyát és ültetik be. Ahogy a transzplantációk száma átlagosan 30 százalékkal csökkent az EU-ban, ez nálunk is látszik. A szaruhártya az egyik ilyen speciális transzplantációs műtét, amit nagyon visszavetett az, hogy a szakma még nem biztos abban, hogy post-Covid állapotban be lehet-e ültetni szaruhártyát, így akinek az anamnézisében Covid szerepel, ott nem kerül sor az átültetésre. A szakmai protokollok felülvizsgálata egyébként jelenleg is folyik.

Osztálybezárások. Nem zár be az osztály, adott esetben szünetelteti a működését. Ezeket jellemzően néhány hét leforgása alatt újra nyitják. A személyi feltételeket mindenhol folyamatosan garantálja a kórház. Vannak olyan ellátási helyek, ahol úgy van kialakítva az ellátórendszer, hogy sajnos szabadságolások, vagy adott esetben egy váratlan betegség miatt előfordulhat az, hogy az ügyeleti sor nem tud kiállni, de biztosíthatom önöket arról, hogy beteg ellátatlanul nem marad.

Szerencsére a mentőszolgálatot sikerült alaposan megerősítenünk az elmúlt időszakban. Arra is emlékeztetnék, hogy a kormányzásunk alatt ezer

mentőautót cseréltünk le. Csak összehasonlításként mondom, hogy az előttünk lévő kormányok nulla, azaz nulla darab mentőautót helyeztek üzembe, mi pedig ezret a legmodernebb orvostechikai eszközökkel felszerelve. Szerencsére ember is van rá, aki ezeket vezesse, és a betegeket kísérje.

Ilyen esetekben a környezetben lévő hasonló portfóliójú kórházak a beteget átveszik. Budapesten okoz ez egyébként a legkisebb problémát, mivel gyakorlatilag a városban és vonzaskörzetében 27 kórház áll rendelkezésre, tehát beteg ellátatlanul nem marad. Még akkor sem maradt, amikor a profitorientált bérnövércégeket kiszorítottuk a piacról, és ők pedig fellázították, vagy zsarolták az általuk foglalkoztatott szakdolgozókat. Szerencsére azóta ezek a szakdolgozók túlnyomó többségben Eszjtv.-jogviszonyban újra fővárosi kórházakban dolgoznak, de immár a fizetésükből nem veszi le a sápot egy profitorientált közvetítő cég.

Nozokomiális fertőzések. Folyamatosan foglalkozunk a nozokomiális fertőzéssel. A tisztiorvos feladata. Ő irányítja egyébként a munkacsoportot is. Nyugaton a helyzet egyébként paradox módon rosszabb, mint Magyarországon, ugyanis ott egy olyan antibiotikumadási gyakorlat alakult ki, hogy rengeteg a kórházi, sok antibiotikumnak ellenálló kórokozó.

Nálunk szerencsére a profilaktikus antibiotikumadás nem harapódzott el annyira, mint nyugaton. Tehát alapvetően a nyugati régió országaiban profilaktikusan a betegek 35-40 százaléka kapott antibiotikumot rutinszerűen, amikor befektették kórházakba. Ez az arány nálunk jóval alacsonyabb, és inkább célzott antibiotikumfogyás van. Ezért is van szükség kevesebb tenyésztésre.

De itt visszautalnék arra a szakmai párbeszédre, amit egyébként az NNGYK megtartott, nyílt szakmai fórumot szakújságírók részvételével. Szerintem oda egyébként ellenzéki képviselők is és a téma területeinek szakértői is nyugodtan becsatlakozhatnak, hogy hogyan kell ezeket a számokat értékelni. Annál jobban összefoglalni, mint a tisztifőorvos asszony, illetve a helyettese tette, én sem tudnám. Javaslom, hogy képviselő asszony olvassa el annak a rezüméjét.

Annyit viszont mondanék, hogy nem az a lényeges, hogy hány deci kézfertőtlenítőt adnak, hanem hogy mennyi fogy. Ezt kell nézni. Egyébként főleg a Covid óta folyamatosan fel vannak töltve a kézfertőtlenítők. Ha én kórházba megyek, random rányomok úgy, hogy olyan útvonalon megyek, hogy ne tudják, hogy én merre járok, rányomok a kézfertőtlenítőkre: 90 százalékban van bennük. *(Szabó Timea: Erről is lehet jelenteni államtitkár úrnak?)* Tessék nyugodtan jelenteni! *(Szabó Timea: Egészen más a személyes tapasztalatom!)*

Viszont az is egy tapasztalat - most már 3 perc késésben vagyok, csak szolgálati közleményként mondtam a kollégáinak...

ELNÖK: Államtitkár úr beszél, nem a képviselők.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Igen, igen, igen, de nem szeretném megbántani a képviselőket azzal, hogy nem válaszolok. Egy pár perc késésről értesítsd, légy szíves, Marci, a kollégákat. Tehát itt sokkal inkább egy ilyen stewardshipet próbálunk megvalósítani, hogy a Covid alatti nagyon fegyelmezett és mindenféle higiéniai előírást betartó viselkedésmotívumot mentsük át békeidőre is. Tudjuk, hogy mi, magyarok olyanok vagyunk, hogy ha

nincs a fejünk fölött éppen a szablya, akkor egy picit belekényelmesedünk a hétköznapiakba. Ez a nozokomiális fertőzések esetében nem megengedhető.

Lélegeztetőgépek. A lélegeztetőgépekkel a helyzet a következő. Minekutána nem lehetett tudni, hogy nem jön-e egy olyan mutáció a Covidban, ami újra tömeges és súlyos megbetegedéseket okoz, ezeket a gépeket nekünk készleten kellett tartani. A WHO most azt mondja, hogy a Covidnak nagy eséllyel nem fordul elő újabb mutációja a következő időszakban, amikor is tömegével kell lélegeztetett betegek számítani, ezért ezt a raktáron tartott készletet redukálni fogjuk.

A lélegeztetőgépek különböző tudásszintűek. Vannak olyanok, amelyek mondjuk intenzív osztályos igénybevételnek vagy az ottani elvárásoknak teljesen megfelelnek. Ezek nagy része most is kórházaknál van, tehát a régebbi gépeket lecseréltük, a régieket leselejteztük, az újak pedig beálltak.

Vannak olyan gépek, amelyek kisebb tudásszintűek, ezek non-invazív légzéstámogatásra alkalmas berendezések. Ezeket most a Bay Zoltán Kutatóintézet bevonásával vizsgáljuk, hogy hogyan tudjuk úgy átalakítani, hogy a Magyarországon egyébként 77 ezer alvási apnoés honfitársunknak természetben a NEAK tudja odaadni. Az ő alvási apnoé gépüket egyébként a NEAK pénzügyileg finanszírozza. Most azt vizsgáljuk a Bay Zoltán Kutatóintézet bevonásával, hogy ezeknek a lélegeztetőgépeknek a jó részét jó eséllyel át fogjuk tudni alakítani az alvási apnoé támogatására, és akkor nem pénzbenei, hanem természetbeni támogatást tudunk nyújtani, mivel most már a járványügyi helyzet nem indokolja azt, hogy ekkora számban tartsunk raktárkészleten lélegeztetőgépeket.

Itt a raktárbérlettel kapcsolatban a főigazgató úr kapott kérdést, úgyhogy átadnám a szót.

Dr. Révész János válasza

DR. RÉVÉSZ JÁNOS főigazgató (Országos Kórházi Főigazgatóság): Az Országos Kórházi Főigazgatóság jelen pillanatban 26 raktári telephelyet működtet, közülük valóban egy a gödöllői telephely. Ennek a bérleti szerződési viszonyairól jelenleg nem tudok önnek felvilágosítást adni, de ígéretet teszek arra, hogy május 7-ére ennek utánanézek. *(Szabó Timea: Köszönöm.)* Azt tudom, hogy mindaddig, amíg az OKFŐ kezelésében maradnak ezek a készülékek, az állagmegóvásukról gondoskodunk, illetve a végleges raktározási hely elméletileg a pátyi központi egészségügyi raktár lesz majd a készülékek esetében.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Tetszik mondani mindig, hogy mi VIP-ellátást kapunk és magánellátást. Velem nehéz dolguk van, mert amikor én a Covid miatt benn fektüdtem a kórházban, a lepattant János Kórházban voltam, kínai lélegeztetőgépet kaptam. Tehát igazából nem tudom annyira magamra venni képviselő asszony szavait.

Selmecei képviselő asszonynak: gyógyszerellátás és ügyeletek témájában mondanám, hogy az első pillanattól kezdve nagyon nyíltan beszélünk a szakmával. Ez általában jellemző az összes kamarával és a szakszervezetekkel folytatott egyeztetéseinkre is. Ez egy ilyen első alkalmas beszélgetés volt a Gyógyszerész Kamara vándorgyűlésén. A Gyógyszerész Kamara részéről

kaptunk olyan jelzést, hogy a gyógyszerári ügyeleti rendszert is érdemes lenne felülvizsgálni. A cél az itt, hogy a sürgős esetekben a beteg a neki megfelelő gyógyszerhez jusson. Ezt az új ügyeleti rendszer nagyrészt kezeli, hiszen az új ügyeleti rendszerben, amit az OMSZ tart fenn, tart magánál az ügyeleti ponton az esetek túlnyomó többségére alkalmas gyógyszert az ügyeletes, aki a betegnek oda tudja adni azt az adagot, ami reggelig kell. Az EESZT segítségével a felhőbe ezt fel tudja írni és másnap reggel a beteg a gyógyszert ki tudja váltani.

Ez a gyerektéma úgy jött fel, hogy egy kötetlenebb beszélgetés volt és mondtam, hogy én még éjszaka életemben saját magamért gyógyszerért nem indultam el, de a gyerekeimért igen, és gondolom, a szülők többsége így van ezzel. Tehát a gyerekek ellátásához szükséges gyógyszerek kiváltását, ami adott esetben nincs az ügyeleti ponton, lehetővé kell tenni. Ennek is több módszere van, a Gyógyszerész Kamarával fogunk beszélni. Ez az egyik, a gyógyszerautomata. De azt nagyon szigorúan meghatározott feltételekkel és meghatározott gyógyszertípusokkal kéne üzemeltetni, szigorúan a gyógyszerártnak. Ez az egyik elképzelés. Ez első körös szakmai felvetetés volt, fogunk még sokat beszélgetni a Gyógyszerész Kamarával, be fogok róla időnként számolni, hogy hogy állunk.

Sebők képviselő asszony: reprodukív egészség. Ez az én szívügyem is. Annyit szeretnék mondani, hogy van családbarát és anyabarát szülészeti irányelv. Ez '18-ban készült el, ezt most újítatom meg. Érdeklődtem pont a főosztályvezető asszonytól, aki ezt koordinálja. Azt mondta, hogy már a helyettes államtitkárnál van, tehát ha ő elolvassa, hozzám kerül. Heteken belül tehát az OKFŐ honlapján mint szakmai irányelv kinn lesz az új anya- és bababarát szülészeti irányelv.

Hasba könyöklés. Ezek mindig olyan kérdések, amelyeket az adott beteg állapota szerint kell mérlegelni. Nem vagyok a híve én sem természetesen, vannak kifinomultabb és jobb technikák. Van, amikor nincs más. Most a szakmai irányelvet és protokollt úgy állítjuk össze, és terveim szerint az szerepel benne, hogy ennek finanszírozási következménye is lesz, hogy a baba-, anya-, illetve családbarát szemléletet jól hozó szülészeti osztályoknál ez megjelenjen a finanszírozásban is, tehát ahol betartják ezeket a protokollokat, de nemcsak, mondjuk, a siettetett szülést irtják ki, csökkentik az indokolatlan császármetszések arányát, elősegítik az anyatejes táplálást, hanem a soft elemek is megjelennek, például hogy szülőszobai felkészítőt tartanak a kismamáknak. A Szoptatást Támogató Nemzeti Bizottsággal és a WHO szakértőivel közösen dolgozunk azon, hogy milyen indikátorrendszert alkalmazzunk. Az első változatot bemutatták nekem a múlt héten. Én még kértem benne változást, de alapvetően ebbe az irányba megyünk, hogy protokolláris és pénzügyi következménye is legyen annak, hogy valaki jó gyakorlatot alkalmaz. Tehát ezzel próbáljuk a szülészeti szakmában is szélesíteni.

A sürgősségi fogamzásgátlással kapcsolatban ugyanazt tudom mondani képviselő asszonynak, hogy mindennek van olyan fóruma, ahol ezeket konkrétan ki tudjuk vizsgálni. Ez elsősorban etikai kérdés. Az Egészségügyi Tudományos Tanács működteti az etikai bizottságokat, megyei etikai bizottsághoz lehet vele fordulni, adott esetben itt is érdemes különbséget tenni aszerint, hogy az orvos lelkiismereti szabadsága mit enged és mit nem. Viszont a beteggel akkor is úgy kell közölni kommunikáció szempontjából, hogy a beteg emberi méltóságához

való jogát messzemenően tiszteletben tartsa, és akkor pedig fel kell világosítania, hogy máshol hol elérhető az adott ellátás, amit a beteg állapota megkíván. De, mondom, az ETT etikai bizottságai ennek a megfelelő fórumai.

Protokollok meddőségkezelésben. Én jó hírt mondok képviselő asszonynak. Ezek megjelentek, sőt ezek finanszírozási protokoll formájában is megjelentek és mostantól az orvosszakmai szempontból legnagyobb hatékonysággal kecsegtető ellátásokért többet fizet a NEAK. Tehát magyarul azt érdemes csinálnia minden magyar ellátónak, mert azok jobban is fizetnek és hatékonyság szempontjából is.

Az egy hosszabb kérdés, hogy romlott a meddőségkezelés Magyarországon azáltal, hogy az állam nagyobb irányítási jogkört és tulajdont szerzett. Nekem meggyőződésem, hogy nem. Sőt, sokkal több meddőségkezeléssel küzdő pár jár jobban, és azért hangsúlyozom, hogy pár, mert a férfioldalt is erősíteni kellett. A hölgyeknek szükséges gyógyszerek felírását már régóta lehetővé tettük ingyenesen, most az idén már a férfi meddőségkezelés gyógyszerei is ingyenesen elérhetők, százszázalékos támogatással. Hozzuk létre a meddőségkezelési ambulanciákat a vármegyei kórházakban. A következő kormányalátában, amit benyújtunk, ennek a finanszírozása is benne lesz, tehát az idén megnyílhatnak a meddőségkezelési ambulanciák. És van még számos terület, amin a kormány elkezd gondolkodni. Például Brnoba rendszeresen azért mennek a hölgyek, mert a petesejt-donáció elérhető, Magyarországon pedig nem. Az erről szükséges társadalmi vitát szándékunkban áll még az első félévben lefolytatni. Úgyhogy lesz előrelépés.

Az evidence-based módszerek támogatásánál nagyobb híve Révész főigazgató úrnál nincs, neki ez az egyik szakmai mottója, de igyekszem hozzá felzárkózni.

Az EFI irodákban azért történhet ilyen, mert az nem egészségügyi szolgáltatásnak minősül most még. Én szeretnék prevenciós szakmakódot létrehozni és az egészségfejlesztési irodákat egészségügyi szolgáltatónak minősíteni, onnantól kezdve pedig a tisztí orvosi hivatal teljes felügyelete ott is meg tud valósulni.

Élet végi, palliatív ellátásokról fogok írni képviselő asszonynak. Ha most ebbe belekezek, az még fél óra és azt már tényleg nem tudom felvállalni.

Ugyanez a mammográfiával kapcsolatban, ezt is megígérem. Ha nem haragszik alelnök úr, tényleg el kell indulnom most már, negyedórával léptem túl és várnak rám, de ha nem haragszik alelnök úr, akkor szintén írásban válaszolnék vagy a május 7-ei alkalommal. *(Dr. Kovács József: Köszönöm szépen.)* Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Érdeklődve figyeltem az időmenedzsmentjét, hogy gazdálkodik vele. Kicsit valóban túllépte, de ez az ön felelőssége. *(Dr. Takács Péter: Ez csak a bizottság tekintélyét mutatja.)* Köszönjük szépen. Az ígéretét komolyan vesszük, fogjuk folytatni három hét múlva.

Államtitkár úr, arról hadd tájékoztassam, hogy a lélegeztetőgépekkel kapcsolatban hál' istennek újra kinyílt egy ajtó, amit Rétvári Bence zárt be előttünk, hiszen az OKFŐ előző igazgatójával volt egy párbeszédünk pont a raktárban, ahol megígérte, hogy a lélegeztetőgépek további sorsával

kapcsolatban tájékoztatni fog engem, mint bizottsági elnököt és én pedig tájékoztathatom erről a bizottságot. Ehhez képest tudjuk, hogy történt a személyi változás az OKFÓ-nél. Rétvári Bence államtitkár úr pedig azzal a lendülettel pattintott le minket erről a kérdésről, ahogy általában tőle ezt megszoktuk. Tehát, tisztelt államtitkár úr, én örömmel vettem, hogy komolyan veszi a saját szakmáját és a hivatását, illetve azt a feladatot, amelyet végez, ezért számíthat tőlem egy levélre még a héten, amelyben gyakorlatilag ugyanazokat a kérdéseket fogom feltenni, amelyekre a válaszokat megkezdte most megadni, és amelyekre Rétvári Bence nem volt hajlandó válaszolni. Bízom benne, hogy a bizottságot rövidesen tájékoztathatjuk arról, hogy a lélegeztetőgépeknek mi is lesz a valós sorsa, mert látom, hogy ön legalább ezzel tisztában van.

Köszönöm szépen. Köszönöm a türelmét is, köszönöm a bizottsági tagoknak a méltányos megértését ebben az ügyben. Három hét múlva folytatjuk. Most két perc technikai szünetet kérek mindenkitől.

(Szünet: 13.10 - 13.15)

**A gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaéléseket feltáró független vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló H/7743. számú határozati javaslat
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről**

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Remélem, a bizottság többi tagja is rövidesen megérkezik. Tovább folytatjuk a munkánkat. A 2. napirendi pont következik. Az előterjesztőnk már a helyén ül. A gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaéléseket feltáró független vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló H/7743. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönten. Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonyt, frakciótársamat. Meg is adom a szót képviselő asszonynak. Öné a szó.

Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Engedjenek meg nekem annyit - és ígérem, kapcsolódni fog ehhez a napirendi ponthoz az, amit szeretnék mondani -, hogy azt gondolom, egy kormányzásban nagyon fontos az, hogy ha egy államtitkár egy parlamenti bizottság előtt beszél, akkor az igazat, és csak az igazat mondja. Én ezt várom el nemcsak a Demokratikus Koalíció képviselőitől, ellenzéki képviselőktől, kormánypárti képviselőktől, hanem a kormány tagjaitól is, hogy illik és kell igazat mondani akkor, amikor valamilyen előterjesztést hozunk a bizottság elé.

Muszáj egy mondattal kiegészítenem, illetve azt gondolom, helyre tenni Takács államtitkár gondolatait, ez pedig arról szól, hogy soha nem volt arról szó, hogy az „Egészséges Budapest” program keretében a Fővárosi Önkormányzat vásárol, telepít CT- és más egyéb diagnosztikai berendezéseket. Pontosan azért született annak idején az a megállapodás, hogy abból az évi 10 milliárd forintból, amit a főváros kap az „Egészséges Budapest” program végrehajtására, kapacitást, időt vásárolunk ilyen vizsgálatokra, hiszen pontosan lehet tudni, hogy mind CT-, mind MR- és más egyéb diagnosztikai berendezésekből akár a magánszektorban, akár az állami szektorban van felesleges, szabad kapacitás,

hiszen sajnós az állam nem finanszírozza az állami intézményekben lévő gépek működtetését megfelelő módon. Ezek a gépek 0-24 órában tudnának üzemelni, ha lenne személyzet, szakszemélyzet, szakdolgozói kör, illetve ezeket a vizsgálatokat az állam kifizetné.

No, ennyit bevezetőként, és ígérem, hogy nem leszek hosszú utána a napirendi pont kapcsán sem. Tegnap volt egy vitanap az Országgyűlés plenáris ülésén, ahol a gyermekeket érintő stratégiai kérdésekről vitázott a tisztelt Ház. Annak egy fontos eleme volt az, hogy ennek az egész tegnapi vitanapnak a kiváltója, talán az utolsó csepp a pohárban, így lehet fogalmazni, az a szégyenteljes, nagyon fájdalmas és nagyon drámai esemény volt, ami a bicskei gyermekotthonban történt, és utána ezt követte ez a bizonyos kegyelmi botrány.

Akkor a Demokratikus Koalíció képviselői úgy gondolták, hogy nem elég az, amit a kormány tenni akar ebben az ügyben, és ahogy ki akarja vizsgálni és vizsgáltatni a gyermekotthonokban történt különböző bűncselekmények, abúzusok, szexuális zaklatások ügyét, hanem erre kell egy független, az Országgyűlés által létrehozott parlamenti vizsgálóbizottságot megalakítani.

Ebben az előterjesztésben nagyon részletesen lehet olvasni, mert végiggondoltuk azt, hogy mi kell ahhoz, milyen felállítás, milyen bizottság kell ahhoz, hogy tényleg függetlenül, a gyerekek érdekében, minden intézményfenntartóra szektorsemlegesen lehessen ezt a vizsgálatot lebonyolítani. Erről van - itt fekszik önök előtt - egy nagyon részletes határozati javaslat, amelyben az Országgyűlés felkérné a kormányt, hogy ezt a bizottságot hozza létre, ebben legyenek civil szervezetek, szakmai szervezetek, természetesen a parlamentben helyet foglaló pártok képviselőcsoportjainak egy-egy tagja, illetve a szakértői.

Azt gondolom, ez egy olyan bizottság lehetne - nagy létszámú, 48 fős bizottságra tettünk javaslatot -, amely tényleg érdemben tudná kivizsgálni ezeket a helyzeteket. Lehetne jelezni azokat az eseteket, amelyekről ma még nincsen tudomásunk, és egy egyéves munka után egy olyan jelentést letenni az Országgyűlés asztalára, amely tényleg mélységében feltárja ezeket az ügyeket, és megoldási javaslatokat, és ez nagyon fontos, tisztelt bizottság, megoldási javaslatokat tesz le az Országgyűlés asztalára.

Több mint 2,5 hónapja pattant ki ez a szégyenletes, a társadalmat mélyen megrázó ügy, és egészen egyszerűen a kormánynak, a kormánypártoknak azóta sincs semmilyen megoldása erre a kérdésre. Ugyan ígértek törvényjavaslatot, a miniszterelnök maga alaptörvény-módosítást ígért ebben az ügyben, de még semmi nem fekszik az Országgyűlés asztalán. Azt gondolom, nincs idő tovább várni. Ezek a gyerekek, az ezekben az intézményekben dolgozók megérdemlik azt, hogy minél hamarabb egy felelős vizsgálat után tisztességes javaslatok kerüljenek az Országgyűlés elé, és ezeket az Országgyűlés megszavazza. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

Hozzászólások

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nem is elsősorban a szakmai részéhez, hanem az első mondathoz kívánok

hozzászólni, hogy egy államtitkárnak igazat kell mondania. Én teljes egészében egyetértek képviselő asszonnyal. Persze egy képviselőnek is igazat kell mondania, különösen akkor, ha nem szerencsésen dekódolja az államtitkár szavait, azonban különösen furcsa ez egy olyan képviselőtől, aki a DK tagja, amelynek a miniszterelnöke - hogy a miniszterelnök igazat mondjon, az a legeslegfontosabb - bevallotta, hogy hazudtunk reggel, éjjel és este. Szerintem ennek tudatában óvatosan kell fogalmazni, hogy ki mond igazat, és ki nem. Köszönöm.

ELNÖK: Megkérem a bizottság tagjait, hogy amennyiben lehetséges, akkor ragaszkodjanak a témához, mert annak semmi értelme nincs, hogy mesedélután tartunk. Megkérdem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Ellenzéki hozzászólót egyelőre nem látok, Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ez a téma olyan, amivel valóban foglalkozni kell. Szerintem elmondhatjuk mindannyian, akármelyik pártban ülünk, hogy mindannyiunknak az a célja, hogy a gyermekvédelem folyamatosan erősödjön. Sosem dőlhetünk nyugodtan hátra, mert sajnos az emberi természet olyan, hogy mindig lesznek olyanok, akik különböző bűncselekményeket követnek el.

Ennek érdekében nagyon fontos, hogy például a bűnüldöző szervek milyen állapotban vannak. Itt csak hadd mondjam el, hogy például a bűnüldöző szerveknél a gyermekbarát kihallgatási módszerekre nagyon sok figyelmet fordítottunk. Nem tudom, hogy ez mennyire jött át a parlamenti képviselők számára, de ezen például nagyon sokat dolgoztunk.

De az önök javaslatára térve, ugye, a kormányfő jelentette be, hogy egy átfogó vizsgálatot kezdeményez mind a gyermekvédelmi intézmények, mind pedig az intézményvezetők tekintetében. Ez a vizsgálat elindult, ez folyik. Én azt szeretném mondani az ellenzéki képviselőknek, hogy akik ezt a vizsgálatot folytatják, ők szakemberek, köztisztviselők és szakemberek.

Egyébként a Fidesz-KDNP-frakciószövetség is kért egy jelentést, egy beszámolót arról, hogy ha ez a vizsgálat lezárult, vagy ha nem is zárult le, de mondjuk az első részéről érdemes tájékoztatni a képviselőket, ezt tegyék meg.

Úgyhogy a mi álláspontunk az, hogy érdemes lenne megvárni ennek a vizsgálatnak az eredményét, és utána gondolkozni a következő lépéseken. Ettől függetlenül a kormány és a Fidesz-KDNP-frakció is foglalkozik a törvények átvilágításával, módosításával, szigorításával, és ez még a nyári szünet előtt a magyar Országgyűlés asztalán lesz, mármint a javaslatok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szabó Timea képviselő, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt mondta Selmeczi képviselőtársam, hogy mindig lesznek bűnelkövetők. Persze ez igaz, csak nem mindegy, hogy ezeket a bűnelkövetőket fedezi a kormány folyamatosan, kitüntetésekkel adnak nekik, vagy éppen bevédik, és megpróbálják eltussolni az ügyeiket, mert akkor nem lesz igazságérzete soha a magyar társadalomnak ezekben az ügyekben.

Többször benyújtottunk például olyan javaslatot is, hogy ezeknek a bűnelkövetőknek a különböző állami kitüntetéseit lehessen visszavonni. Azt gondolom, nem normális dolog az, hogy akár Vásárhelyi Jánosnak még mindig megvan az állami kitüntetése, hogy egyébként még mindig nem tudjuk, hogy K. Endrének, mondjuk ki, Kónya Endrének a kegyelmi ügyében ki járt el valójában. Ezekkel kapcsolatosan önök nem működnek átláthatóan, nem működnek transzparensen.

Nem azért mondták le önök Novák Katalint és Varga Juditot, mert azt gondolták, hogy tényleg nagy hibát követtek el, hanem azért, mert megmérték önök a magyar társadalomban, és rájöttek, hogy ez bizony a Fidesz szavazótáborát is nagyon zavarja, és ezek után Varga Zs. András még vizsgálatot is indított, hogy hogy kerülhetett bele abba a bírósági szaklapba ez az ügy, hogy esetleg a jövőben ne derüljön fény ilyen ügyekre.

Tehát azt értse meg, tisztelt képviselőtársam, hogy a magyar társadalom bizalmatlansága, felháborodása bőven túlmegy azon, hogy az megnyugtassa őket, hogy önök azt mondják, hogy fontos ez az ügy, és foglalkoznak vele, mert igazából az a baj, hogy 14 éve nem foglalkoznak vele.

Ott volt Selmeczi képviselőtársam a tegnapi vitán. Elmondtam, hogy csak én egyedül több mint 91 darab, valamilyen módon a gyermekvédelemhez kapcsolódó javaslatot nyújtottam be. Ez volt költségvetési módosító javaslat, például az árvaellátásra vonatkozó, volt gyermekvédelmi átfogó javaslatcsomag, nagyon sokféle. Ebből egyetlenegy sem fogadtak önök el, mindig csak azt halljuk, hogy készül valami.

A bizalmatlanságot tovább növeli az, hogy amikor önök legutoljára azt mondták, hogy készül egy nagy, átfogó gyermekvédelmi javaslatcsomag, annak az lett a vége, hogy benyújtottak egy velejéig gusztustalan homofób törvényt. Ez lett a nagy, átfogó gyermekvédelmi javaslatcsomag, ami szemmel láthatólag nem védte meg a gyerekeket. Tegnap felsoroltam azt, hogy akár nevelőszülőknél milyen tragédiák történnek, hogy az állami intézetekben milyen tragédiák történnek.

Az önök homofób, gyermekvédelminek csúfolt csomagja nem számolta fel a nagy létszámú tagintézményeket, amelyek szembe mennek az uniós szabályozással. Már rég nem szabadna ilyen bicskei típusú, zalaegerszegi, kalocsai és egyéb gyermekotthonokat fenntartani, mert szembe mennek az uniós szabályozással.

Rég ki kellett volna nevelőszülői hálózatba szervezni, ahol szintén hiány van. Szintén az önök döntésének értelmében az egész nevelőszülői hálózatot kiszervezték Kiss-Rigó László megyei püspök Szent Ágota Alapítványába, aki a legszegényebb falvakban bizniszt csinált a nevelőszülőségből. Hangoskocsival mennek körbe, hogy ki akar nevelőszülő lenni, és természetesen miután kapnak bizonyos mértékű juttatást - és ezt a gyermekellátásban dolgozók mondják, nem mi találjuk ki, a gyermekellátásban dolgozók mondják -, ebből katasztrófák lettek. A nevelőszülők 90 százaléka Magyarországon a háromezer főnél kisebb településen van, tehát a legszegényebb településeken. Háromszor benyújtottam a nevelőszülői hálózatra vonatkozó javaslatomat. Ön az első alkalommal azt válaszolta rá, hogy gender és óvodai nemátalakító mütétek.

Én azt szeretném, hogy ezt a propagandát fejezzük most már be, és tényleg kezdjük el érdemben dolgozni azon, hogy hogyan lehet a gyerekeknek

jobb, mert most már n+1-edszer hallgatjuk meg azt, hogy a kormány komolyan veszi, és a kormány készül, csak nem látjuk.

Őn azt mondta, hogy itt egy átfogó törvényjavaslat-csomag fog születni. A legtöbb esetben nem a törvényekkel, nem a jogszabályokkal van baj, hanem azok végrehajtásával, azok betartatásával és azzal, hogy önök nem hajlandók erre valódi pénzeket áldozni. Nem volt 50 százalékos béremelés, amit évek óta kérünk például a gyermekvédelmi dolgozóknál, a szociális dolgozóknál, miközben tényleg százával épültek a stadionok Magyarországon.

Természetesen mi minden olyan erőfeszítést támogatunk a Párbeszéd-Zöldek részéről, amely a gyermekek védelmének érdekében történik. Nekünk ez nem a saját ügyünk, hogy úgy mondjam, ez a gyerekek ügye, ez a gyerekekről szól. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Saját ügy!)* Jó, akkor önnek a saját ügye! Akkor nyilvánvalóan! *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem önhöz szóltam.)* Hát, de beleszólt, én is hallottam. Akkor meg pláne megszavazzák, gondolom. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem önnek szóltam.)* Most is beleszólt, de mindegy. Én most nem önnel szeretnék erről vitatkozni, hanem az érdemi részéről. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem önnek szóltam.)*

ELNÖK: Selmeczi képviselő asszony, ez annyira gyerekes.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Ilyen nem először fordul elő.

ELNÖK: Igen!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Ha önnek fontos a gyerekek ügye, akkor kérem, hogy támogassák ezt is és minden olyan javaslatot. Múltkor, amikor benyújtottam a Párbeszéd-Zöldek javaslatát, itt önök végig azt mondták, hogy minden ponttal egyetértenek, de majd várjuk meg a kormányét. De meddig várjunk? Nem mi, hanem meddig várjanak a gyerekek ezekre az intézkedésekre? Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Selmeczi képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A bizottság Fidesz-KDNP-s tagjainak mondom, hogy persze, értem én azt, hogy elkezdődött a kampány, és látom azt, hogy a tegnapi politikai vitanapot itt folytatják, vagy folytatja egyik képviselőtársunk. Én a magam részéről átgondolnám azt, hogy döntsük el, most folytatjuk a tegnapi vitanapot, amely abból a szempontból teljesen meddő volt, hogy hiába soroltuk fel több mint négy órán keresztül, talán öt órán keresztül mi is és a kormány is, hogy mennyi mindent tettünk 2010 óta, az ellenzék részéről ebben nem kaptunk semmiféle támogatást, dacára, hogy az egész vitanap alapja az volt, hogy 2007-ben volt egy konszenzus, amikor mi, fideszes, KDNP-s képviselők még ellenzéki pártokként, frakcióként megszavaztuk a Gyurcsány-kormány előterjesztését, amelynek az volt a címe, hogy „Legyen jobb a gyermekeknek!”. Tehát amire szeretnék kilyukadni, az az, hogy megfontolhatjuk, hogy itt folytassuk ezt a politikai vitát, de szerintem konkrétan arról kellene döntenünk, ami a napirenden szerepel.

Én a mi frakciósövetségünk álláspontját elmondtam. Szerintem nem szükséges győzködnünk ellenzéki képviselőtársainkat arról, hogy szeretnék, ha a gyermekeknek minél biztonságosabb és jobb lenne az életük. Szerintem azért vannak a választások, hogy az országban a szavazópolgárok döntsék el. Én meddő vitának érzem azt a kísérletet, hogy próbáljunk ellenzéki képviselőket meggyőzni arról, hogy miért támogassák például a kormány előterjesztését és a frakciósövetség tagjainak bármelyik előterjesztését, amelyek a gyermekek védelmében születnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kanász-Nagy Máté képviselő úr.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélések ösztársadalmi felháborodást váltottak ki. Tényleg konszenzus van a társadalomban, hogy ez felháborító, és ezeket vissza kell szorítani. Ilyen szempontból, ha van egy ösztársadalmi felháborodás, amelynek a végén egyébként a köztársasági elnök asszony is távozott a posztjáról, tehát nagyon súlyos politikai következményei voltak ezeknek a felháborodásoknak, illetve tetteknek, akkor ezzel ösztársadalmi szinten kell foglalkozni. Selmeczi Gabriella mondja, hogy a kormány kijelölt valakiket, akik vizsgálódnak, de itt a hatáskört és a vizsgálódást kéne tágítani, az ösztársadalom leképződése pedig, említette a választásokat, a parlamentben van. Ilyen szempontból azt gondolom, teljesen evidens és támogatható a javaslat, hogy parlamenti szinten, ösztársadalmi szinten viszonyuljunk ehhez kérdéshez, ösztársadalmi szinten vizsgálódjunk, tegyünk fel kérdéseket, hallgassunk meg szakértőket és mindenki képviseltethesse magát ebben a leendő bizottságban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólót nem látok, így jelzem, hogy egy rövid hozzászólást én is szeretnék tenni a kérdésben, ezért a hozzászólásom idejére átadom az elnöklést dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Önt illeti a hozzászólás lehetősége.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Ez egy olyan kérdés, amely itt fekszik előttünk az asztalon, amely politikától, pártoktól teljesen független. Nem akarok nagy szavakat használni, de természetesen a gyermekeinkről van szó, ezért mégiscsak engedjék meg, tisztelt képviselőtársak, hogy azt mondjam, valójában a politika becsületéről is szó van ebben az esetben. Hatalmas ütés érte a politikai elitet ebben az ügyben, mert kiderült, hogy egy csomó olyan, talán a legaljasabb bűnügy került a szőnyeg alá, amiért a társadalom nagy része, függetlenül attól, hogy ki hogy gondolkodik különben a világról és narancssárga vagy kék színben látja az eget, a politika egészét teszi felelőssé.

Ez most nem valakinek a biznisze, hogy majd a kormány kivizsgálhatja, majd a Fidesz vizsgálhatja ki, vagy majd ez a DK javaslata, ezért nem fogadjuk el. Ebben közös a felelősségünk. Nyilván csak közösen tudjuk elhíttetni majd a társadalommal, vagy meggyőzni a társadalom minden részét és rétegét, hogy igen, a politikai pártok érzik annak a felelősségét, a súlyát, ami itt most történt és közösen át tudnak lépni azokon a korlátokon, amelyek a pártokat egymástól elválasztják és tudunk egy olyan független vizsgálóbizottságot felállítani, ahol nem a pártszimpátia fog arról dönteni, hogy a vizsgálatnak mi az eredménye. Mert ezek szigorú szakmai protokoll alapján kell hogy történjenek, mondhatnám azt is, hogy ráadásul bűnügyi jellegű kérdésekről beszélünk.

Tehát azt javaslom a tisztelt bizottság tagjainak, hogy ilyen módon is vizsgálják meg, hogy támogatják-e vagy nem támogatják a Demokratikus Koalíció előterjesztését. Itt nem az a kérdés, nem is az a lényeg, hogy ezt melyik politikai párt terjesztette elő, hanem a lényeg ennek az üzenete, hogy ebben minden politikai párt és azok a civil szervezetek is benne kell hogy legyenek, akik ebben az ügyben bármilyen módon, kompetens módon hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy a társadalom elé tudjuk tárni azt, ami történt és fel tudjuk tárni ennek minden aspektusát.

Nem akarom továbbfolytatni, de mégis azt kérném, hogy a saját gyerekeinket ne tegyük ki annak a veszélynek, hogy bárki is esetleg azt gondolja, hogy az ő szülei azért nem akarják ezt a vizsgálóbizottságot, mert más pártszínekben gondolkodnak, mint az a csoport, amely ezt a vizsgálóbizottságot fel akarja állítani. Azt tudom mondani, hogy nyilvánvaló módon, ha most a DK-nak kellene dönteni arról, hogy akár a kormánypártok részéről van egy ilyen igény, hogy a politikai pártok által közösen felállított vizsgálóbizottságban vizsgáljuk meg ezeket a kérdéseket, gondolkodás nélkül mellé tudnánk állni, nyilvánvaló módon, ha ezt őszintén gondolják. Bízom benne, hogy önök is gondolkodás nélkül e dolog mellé fognak állni, mert egyszerűen nem tehetünk mást ebben az esetben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e más hozzászólási igény. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok, ezért a vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak.

Gy. Németh Erzsébet válasza

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Pesti Imre képviselő úrnak, alelnök úrnak szeretném mondani, hogy örülök, hogy nem cáfolta azt az állításomat, miszerint Takács Péter államtitkár úr az előző napirendi pont kapcsán nem feltétlenül mondott igazat a budapesti CT-k ügyében.

Selmeczi képviselő asszonynak szeretnék annyit mondani, hogy ha benn lennének már az Országgyűlés előtt azok az előterjesztések, akár alaptörvény-módosítás, akár egy átfogó gyermekvédelmi törvény, és azok tényleg

tisztességgel annak megfelelően lennének megírva, nem lenne bennük semmi elrejtve, ami nem ehhez a témához tartozik, akkor a DK nevében, ahogy bizottsági elnök úr elmondta, ezeket tudjuk támogatni. Feltételezem, hogy az ellenzéki képviselők többsége is így gondolkodik, hiszen ez nem egy pártpolitikai ügy, ez tényleg, ahogy Kanász-Nagy képviselőtársam mondta, ösztársadalmi ügy. Csak akkor olyan javaslatokat és olyan törvényjavaslatokat kell behozni a tisztelt Ház elé, amelyekben nincsenek elrejtve azok az önöknek fontos politikai aknák, amelyek miatt egy ellenzéki képviselő a végén nem tudja megszavazni.

Ön azt mondta, hogy jelen pillanatban is zajlik egy átfogó vizsgálat, amelyet a kormány rendelt el. Ne haragudjon, de nekem ebben kételkednem kell! Nem abban, hogy van ilyen vizsgálat, hanem abban, hogy a kormány megfelelő módon folytatja vagy folytatattja le ezt a vizsgálatot, hiszen önöknek volt 14 évük arra, hogy ezen a területen is nyilvánvalóan fellelhető problémákat, visszaéléseket, bűntényeket kivizsgálják. Nem hiszem el, hogy ez önöknek az elmúlt 14 évben nem jutott a tudomására, de láthatóan a kormány vagy képtelen, alkalmatlan ezeknek a vizsgálatoknak a tisztességes lefolytatására, vagy egészen egyszerűen, ahogy elnök úr mondta, a szőnyeg alá akarják söpörni ezeket az ügyeket. Sajnos van arról tapasztalatom elég konkrétan a Fővárosi Önkormányzat kapcsán, hogy ez utóbbiban is a szőnyeg alá söprésben megerősítést nyerjek.

Ne haragudjon, lehet, hogy félreértettem, és remélem, hogy félreértettem, hogy azt mondta, hogy a Fidesz-frakció kért tájékoztatást ezekről a vizsgálatokról, és nem tette azt hozzá, hogy természetesen erről a vizsgálatról nemcsak a kormánypárti frakciót fogja tájékoztatni majd a kormány, hanem gondolom, hogy az ellenzéki képviselőket, illetve ami még fontosabb ennél, talán az egész társadalmat, mert ez tényleg egy ösztársadalmi ügy.

Én értem, hogy önnek ez kampányfogás, hogy egy ilyen ügyet idehoznak az ellenzéki képviselők a Népjóléti Bizottság ülésére, de én azt gondolom, ez nem kampányfogás. Mi ezt az előterjesztési javaslatot március 13-án nyújtottuk be. Azóta eltelt bő egy hónap, és jelen pillanatban is arról van szó, miután nagyon sokszor előterjesztőként ezt mondtam a bizottságban, hogy engedjék meg, hogy menjen a parlament plenáris ülése elé ez a kérdés. Lehet, hogy a Népjóléti Bizottságban önök úgy gondolják, hogy nincs szükség erre a vizsgálatra, de talán adjuk meg a 200 parlamenti képviselőnek azt a lehetőséget, hogy ők is dönthessenek erről az ügyről.

Azt kérdezte a végén, hogy miért nem támogatjuk a kormány előterjesztését, és hogy hiába sorolták önök tegnap a vitanapon, hogy mennyi mindent tettek a gyerekek érdekében, mintha mi ezt meg sem hallottuk volna. Én azt gondolom, hogy az a sikerpropaganda, amit önök ott tegnap, a két államtitkár, illetve amíg módon volt hallgatni, a fideszes, KDNP-s vezérszónokok is elmondtak, az egészen egyszerűen nem hozza azt az eredményt, amit egyébként egy kormányzatnak meg kellett volna tennie az elmúlt 14 évben.

Tehát ha minden rendben lenne a gyermekek ügyében, a gyermekszegénység ügyében, a gyermekvédelem területén, az oktatás területén és a gyerekek egészségügyi ellátása területén, ha működnének azok a családtámogatási rendszerek, amelyekre a magyar állam nagyon sok pénzt költ, akkor nem fordulhatna elő az, hogy jó néhány évtized óta 2023-ban született Magyarországon a legkevesebb gyerek. Erre azért előbb-utóbb kéne választ adni,

képviselő asszony, hogy hogyan van az, hogy ha a kormány ilyen sikeres ezen a területen, akkor a gyerekvállalási kedv Magyarországon '22-ben és '23-ban is kifejezetten csökken.

Arra kérem a tisztelt bizottságot, hogy támogassák ezt az előterjesztést, hadd vitatkozzon erről a parlament plenáris ülése. Köszönöm, hogy meghallgattak.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/7743. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Négy igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Tíz.

Megállapítom, hogy a bizottság 4 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

A gyermekek védelme érdekében szükséges azonnali intézkedésekről címmel benyújtott H/7867. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A 3. napirendi pontunk következik, a gyermekek védelme érdekében szükséges azonnali intézkedésekről címmel benyújtott H/7867. számú határozati javaslat. Szintén a tárgysorozatba-vételről fogunk dönteni.

Köszöntöm az előterjesztőket. Három előterjesztőnk is lesz ebben az ügyben. Nyilván ez egy összellenzéki előterjesztés, ilyen tekintetben az előterjesztő nem más, mint Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, Szabó Timea képviselő asszony és Komjáthi Imre képviselő úr.

Köszöntöm továbbá az Országos Közös Akarat részéről Horgas Pétert, a Civil Bázis elnökét, Szilágyi Kitty óvodapedagógust, a Dialógus egyik vezetőjét, valamint Kiss Gergő diákot, az Egységes Diákfront elnökségi tagját. Ők azért vannak jelen, hiszen meghatározó szerepet vállaltak a határozati javaslat kidolgozásában. Egyben indítványozom azt is, hogy a bizottság hallgathassa meg őket is ebben a kérdésben.

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy a múltkor a bizottság kormánypárti tagjai részéről elhangzott az a mondat, hogy azért nem tudnak megszavazni külső előadót, meghívott vendégeinket, hogy hozzászóljanak a témához, mert előre én elnökként nem tájékoztattam erről a bizottság kormánypárti tagjait.

Tájékoztatom most a bizottságot, hogy a kormánypártok képviselői és képviselőcsoportja megkapta az előzetes tájékoztatásomat arról, hogy Horgas Péter, Szilágyi Kitty és Kiss Gergő itt lesz a bizottsági ülésen, és hozzá is kívánnak szólni a vitához érdemben.

Szintén arról tájékoztatom a bizottság kormánypárti képviselőit, hogy ez nem először történik meg, például az, hogy Horgas Pétert a bizottság meghallgatja, hiszen a 2014-ben kezdődő ciklusban, amikor Selmeczi Gabriella képviselő asszony volt a bizottság elnöke, akkor Horgas Péter szót kaphatott hasonlóan fontos kérdésekben.

Így most szavazásra fogom bocsátani a kérdést. Név szerint fogunk szavazni arról, hogy ki az, aki támogatja, hogy Horgas Péter a mai vitában

érdemben részt vehessen, hozzászólhasson és reagálhasson a vitában elhangzottakra. Kérem, ezt kézfelemeléssel jelezzék a bizottsági tagok! *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hét nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő.

Megállapítom, hogy a bizottság Horgas Péter vitában való hozzászólási lehetőségét 3 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett nem engedélyezte.

Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja Szilágyi Kitty hozzászólási lehetőségét, a vitában való érdemi munkáját. Kérem, ezt kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Öt nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Négy.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen... *(Sebők Éva: Én egy igen voltam! - Dr. Pesti Imre: Már vége van a szavazásnak!)* Rendben van!

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett nem adta meg a lehetőséget Szilágyi Kitty számára sem.

Végül szavazásra bocsátom, hogy a bizottság támogatja-e Kiss Gergő hozzászólási lehetőségét. Kérem, szavazzon most kézfelemeléssel az, aki támogatja! *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Öt nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Négy.

Megállapítom azt a szégyenteljes helyzetet, amit a kormánypárti képviselők állítottak elő immár sokadjára is, hogy 3 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett Kiss Gergő számára sem biztosították a hozzászólás lehetőségét.

Én azért mégiscsak azt javaslom, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy nézzenek az itt ülők szemébe, és mondják a szemükbe azt, hogy valójában nincsen szükség az ő munkájukra, nem kíváncsiak arra, hogy ők mint gondolnak erről a kérdésről, hogy önöket valami teljesen más vezérlőelv mozgatja, és nem pedig az, hogy a gyermekeinket jó kezekben tudják, hogy valójában olyan társadalmi és politikai körülményeket teremthessünk a saját gyermekeink számára, ahol jó gyermeknek lenni, és ahol érdemes felnőni.

Nos, hát itt tartunk. Most megadom a szót az előterjesztőknek tetszőleges sorrendben. *(Jelzésre:)* Komjáthi Imre képviselő úr, öné a szó.

Komjáthi Imre szóbeli kiegészítése

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottság! Csak egy mondatot arról, hogy elkeserítőnek tartom, hogy pontosan a szakmát nem hajlandóak meghallgatni, pontosan azokat nem hajlandók meghallgatni, akik ebben a munkában a legtöbbet tudnak nekünk segíteni.

Szeretném, ha most én lennék a józan hang, mindemellett pedig nagyon erős érzelmi motivációim vannak arra, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer valóban úgy működjön Magyarországon, ahogy kell. Úgy lettünk hatgyermekes család, hogy a húgom tragikus halála következtében négy gyermeket árván hagyott. Azon folyamat közben, ami lezajlott, amíg ők a mi ajándékgyerekeink lettek, a Jóisten jóvoltából is, a gyermekvédelmi rendszer abúzust követett el rajtuk. A gyermekvédelmi rendszerről akkor megállapította az ombudsman,

hogy megsértették a gyerekek alkotmányos jogát. Ez az egyik nagyon erős érzelmi motivációm.

A másik, hogy feleségem hosszú éveken keresztül dolgozott családsegítő szolgálatnál. Az egyik ajándéklányunk frissen diplomázott szociálpedagógusként most kezdte a munkáját egy gyermekjóléti szolgálat esetmenedzsereként. Olyan gyerekekkel foglalkozik, mint amilyen ő volt annak idején. Éppen ezért február 26-án a napirend előtti felszólalásomban mondtam azt, hogy a gyermekvédelem témáját emeljük ki a napi politikai csatározásokból, hogy legyen ez egy olyan közös ügy, amit együtt fogunk megoldani. A gyerekek nem tudják, ezt mi, felnőttek tudjuk megoldani. De a politika sem tudja megoldani egyedül. Politikai döntést úgy hozunk, hogy meghallgatjuk a szakmát, meghallgatjuk a szakértőket. Ezért jár külön köszönet az Országos Közös Akarat civil szervezetnek, amely katalizátora volt ennek a munkának, katalizátora volt annak a munkának, hogy elénk kerüljön egy olyan határozati javaslat, amely szakmailag megalapozott, amelyet olyan szakemberek mondtak el, akik a terepen dolgoznak minden nap, akik tudják, hogy ez a rendszer forráshiányos, akik tudják, hogy nincs elég képzés, nincs elég szakember.

Éppen ezért fontosnak tartom, hogy ez a határozati javaslat tárgysorozatba vételre kerüljön és úgy hozunk meg közösen politikai döntést, hogy szakmailag megalapozott anyag van előttünk és arról tudunk vitatkozni az Országházban. Azt kérem még egyszer, hogy ez a vita legyen szakmai alapú. Szerintem az eltelt két és fél hónapban minden fórum, minden lehetőség megvolt minden politikai párt, szervezet, politikus részére arra, hogy az összes kigyót-békát egymásra kiabálják. Halljuk meg a nagy kiabálás közben most már a gyerekek és a szakemberek hangját!

Ezzel befejeztem, és csak arra kérem önöket, támogassák, hogy ez a határozati javaslat a parlament elé kerüljön. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. Következőként Szabó Timea képviselő asszonyé a szó.

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Én is hadd fejezzem ki teljes döbbenetemet amiatt, hogy a Fidesz-KDNP képviselői nem adtak szót az Országos Közös Akarat azon képviselőinek, akik több tucat civil szervezet, több száz szakértő, a pártok, civilek hangját hozták most ide több hetes-hónapos közös munka eredményeképpen. Ez az előttünk fekvő javaslat nem ennek a három embernek a munkája, hanem több száz ember munkája és több százezer gyermek képviseletét látják el. Szégyelljék magukat! Soroljuk csak fel, hogy kik azok, akik nemmel szavaztak! Pesti Imre, Mészáros Lajos, Selmeczi Gabriella és Tapolczai Gergely voltak azok név szerint, akik nem engedték, hogy abban a szakbizottságban, ahol az érintettekről beszélünk, az érintettek által képviselt szervezetek felszólalhassanak.

A múltkori, legutóbbi bizottsági ülésen, amikor azt kértük, hogy a védőnők szervezetei felszólalhassanak, önök szó szerint azt mondták, és erre utalt elnök úr is, hogy ha tudták volna előre, hogy fel szeretnének szólalni és ezt előre írásban jeleztük volna, akkor természetesen semmi probléma nem lett volna és megadták volna a szót. Most előre jelezte elnök úr is, előre jelezték az

érintettek is. Látszik, hogy Selmeczi Gabriella fújja itt a passzátszelet, mert mindegyikük odapislantott, hogy ő hogy szavaz. Szégyelljék magukat! Szégyelljék mélységesen magukat! Ennyit foglalkoznak önök a gyermekvédelemmel.

Azt hajtogatják évek óta, hogy milyen fontosak a gyerekek, ehhez képest idén az első három hónapban történelmi mélyponton volt Magyarországon a születések száma. Tehát ezek szerint nem foglalkoznak olyan jól mégsem a családokkal, sem a gyermekekkel, hiszen akkor több gyerek születne Magyarországon és szintén nem azt olvastuk volna pár héttel ezelőtt, hogy megint rekord számú magyar ember költözött külföldre az elmúlt évekhez képest. Az emberek menekülnek innen. Tudják, hogy kik nem tudnak elmenekülni innen? Azok a kiszolgáltatott, bántalmazott gyerekek, akiket senki nem véd meg ebben az országban, legalábbis az nem, akinek ez a feladata lenne, azaz az állam. Ebben az esetben az állam, sajnos, a Fidesz-kormány. És önök nem védik meg ezeket a legkiszolgáltatottabb gyerekeket.

Mert az egy dolog, hogy orvosok, ügyvédek elmennek ebből az országból, ők szabad akaratukból mehetnek, új életet kezdenek. De egy egyéves, egy kétéves, egy ötéves kislány vagy kislány, akit mondjuk jogszerűtlenül kiemelik a családból és intézetbe raknak, vagy olyan nevelőszülőkhöz raknak, akik szintén bántalmazzák őket, az hova menekül? Hova menekül az, akinek jó esetben az a sors jut, hogy majd 18 éves korában valahogy el tud valahol helyezkedni, rosszabb esetben pedig emberkereskedők kezébe kerül már 18 éves kora előtt, amikor például megszökik az intézetből vagy 18 éves kora után eladják külföldre szexmunkásnak, vagy éppen meghal, mert megöli magát, mint az a bicskei áldozat, akitől önök a mai napig nem kértek bocsánatot? Ehelyett kitüntetik őket, kegyelmet adnak nekik és folyamatosan bújtatják őket. Az, hogy Kaleta Gábort, hogy Fohsz Tivadart, hogy Timár Lászlót, ezeket a volt fideszes képviselőket jogerősen elítélte a bíróság pedofil bűncselekmény miatt, csak a jéghegy csúcsa. Az csak a jéghegy csúcsa.

Tudják, hogy hány tízezer, százezer néma kiáltás van Magyarországon ezeknek a gyerekeknek a részéről? Tudják, hogy milyen az, amikor kétéveseket, hároméveseket, ötéveseket úgy vernek, hogy kórházba kerülnek? És vagy túlélnek, vagy, ahogy most egy hónappal ezelőtt a két és fél éves Dani, nem él túl, mert meghalnak a kórházban. Önök erre mondanak most nemet. Erre ülnek most lehajtott fejjel, nem szólnak hozzá és erre mondják, hogy önök mindent megtesznek a gyerekekért. *(Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.)* Itt van előttünk egy határozati javaslat, nem is törvényjavaslat, mert azt önökre bízuk, akkor alkossák meg. Tudják, mi a különbség a törvényjavaslat és a határozati javaslat között. Egy törvényjavaslat konkrét passzusokat módosít, egy határozati javaslat pedig felkéri, felszólítja a kormányt, hogy mik azok az intézkedések, amelyeket haladéktalanul hozzanak meg.

Olyan nagy kérdés az, hogy azt mondjuk mi, benyújtók - megint csak ismétlem, több százezer gyermek nevében -, hogy gyermekközpontú költségvetést szeretnénk, hogy valódi gyermekvédelmet szeretnénk, hogy gyermekjogokat és gyermekrésztvételt szeretnénk? Hogy végre foglalkozzanak azokkal a dolgozókkal, akik a gyerekekkel foglalkoznak? Azt mondja Takács Péter államtitkár itt, hogy ők a legjobban megbecsülik a pedagógusokat és az egészségügyi szakdolgozókat, ezért nekik emelték meg először a fizetésüket. Hát,

tényleg! Hogy nem szakadt le a plafon! Azért tiltakozott több tízezer tanár, azért hiányzik tizenötezer tanár a rendszerből, mert önök megbecsülik ezeket az embereket? Azért vannak túlterhelve Magyarországon a diákok, mert önök megbecsülik a gyerekeket az iskolában és foglalkoznak az érdemi oktatással? Azért van olyan gyermekorvoshiány, hogy másik városba kell menni, ha a gyerekünket gyógyíttatni akarjuk?

Azért akarnak most önök gyógyszerautomatát, egyébként a gyógyszerész szakma teljes tiltakozása ellenére, mert nincs elég ember, aki ellássa ezeket. Azért akarják automatákból adni a gyógyszereket, ahogy az előbb elmondták. Önök betiltották például a szexuális felvilágosítást. Genderpropaganda? Egyszer mondja el nekem valaki, hogy mi az a gender! Genderellenes, az mit jelent? Csak a csigák lehetnek genderellenesek, tudják? Mert azoknak van kétneműsége. Olyan nincs, hogy genderellenes, mert ez egy tökéletesen értelmetlen fogalom. Önök buziznak folyamatosan a gyermekvédelem kapcsán.

És tudják, hogy mit értek el velük? Azt, hogy nincsen... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Ki buzizik?)* Ki buzizik, Selmeczi képviselő asszony? Például ön, amikor azt mondja, hogy azért nem engednek civil szervezeteket iskolákba vagy óvodákba, mert nemátalakító műtétet propagálnak, miközben... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Ez a buzizás?)* Igen, többek között ez a buzizás! Miközben pontosan tudjuk, mert lekértük minden évben, nulla darab kérés volt nemátalakító műtétre. Ez egy gusztustalan propaganda, amit csinálnak! Tudják, hogy mi lett az eredménye? Az, hogy például nőtt az abortuszok száma! Mert tudják, hogy mi az értelme például a szexuális felvilágosításoknak az iskolában? Hogy hogy kell védekezni, hogy hogy kezdjenek el egy érett szexuális életet!

De már nem mernek bemenni még engedélyezett civil szervezetek sem, mert az iskolák is öncenzúrát gyakorolnak, hogy ne hogy valamelyik szülő vagy tanár feljelentse őket. Olyan számú például az abortuszok száma Magyarországon, hogy közös érdekünk, hogy csökkentsük. Az is a gyermekvédelem része, hogy ne szüljenek 16-17 évesen lányok ma Magyarországon, de amikor azt kértük, hogy vény nélkül kapható legyen például a sürgősségi fogamzásgátlás, akkor önök ezt is leszavazták.

A gyermekvédelem a gyermekbántalmazástól kezdődik, és egészen 18 éves korig, sőt az utógondozásig tart. Ezek szerepelnek ebben a javaslatban, hogy hogyan lehet megvédeni a gyerekeket. Azt kérjük, hogy legalább olvassák el! Szerintem ebben semmi olyan nincs, amivel önök nem értenek egyet. Ha nem emeljük meg a szakdolgozók bérét 50 százalékkal, hanem csak stadionokat építünk, ha nem a gyerekekkel foglalkozunk, hanem a saját oligarcháinkkal, akkor nem lesznek Magyarországon biztonságban a gyerekek.

Kérjük, hogy legalább azt engedjék meg ezen a tárgysorozatba-vételi vitán, hogy a parlament plenáris ülése vitázhasson ezekről a konkrét kérdésekről. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Gy. Németh képviselő asszony, öné a szó.

Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak röviden szeretnék néhány mondatot mondani, amit az előző napirendi

pont kapcsán is említettem. Két és fél hónapja történt ez a szégyenletes és a társadalomban mély traumát okozó ügy, és azóta sem került a tisztelt Ház elé komplex, átfogó, a gyermekekről, a gyermekvédelemről és az ezekben az ügyekben szükséges azonnali intézkedésekről szóló javaslat.

Azt gondolom, egy felelős kormánynak és egy felelős kormánypárti frakcióvezetőnek nem az egyik jobbos kereskedelmi csatorna tényleg vállalhatatlan műsorában kell arról beszélnie, hogy mit terveznek majd, milyen javaslatokat fognak hozni a parlament elé, de legalább annyit már megtudtunk Kocsis Mátétól, hogy elsősorban rendpárti, és elsősorban a büntetési tételeket, illetve az igazságszolgáltatási részét szeretnék majd kidomborítani ebben a javaslatban.

Mi meg azt gondoljuk, hogy emellett, hogy a büntetés-végrehajtást, illetve a büntetési tételeket szigorítani kell, másra is szükség van azért, hogy tisztességes gyermekvédelem lehessen, és a gyerekeink tényleg biztonságban, mindent a szükséges testi, szellemi, érzelmi és lelki fejlődésükhöz megkapva tudjanak felnőni.

Éppen ezért erről a gyermekközpontú költségvetésről hadd mondjak néhány szót! Szabó képviselő asszony említette a szociális ágazatban, ebben az ágazatban dolgozók béremelését. Erre mi 44 milliárd forint pluszt szeretnénk fordítani. Szeretnénk, ha a 2008 óta nem emelt családi pótlékot végre megemelné a kormány, illetve az Országgyűlés, és ennek a duplájára való emeléséhez 307 milliárd forintot szeretnénk fordítani. Azt gondoljuk, hogy minden olyan intézkedésre, amely ezeknek a gyermekvédelmi intézményeknek, gyermekjóléti intézményeknek az infrastruktúráját növelné, fejlesztéseket tenne lehetővé akár azzal, hogy kisebb létszámú otthonokba, lakásotthonokba helyezné át ezeket a gyerekeket, erre is jelentős, százmilliárd forintos támogatást kell adni. Azt kérem a képviselőtársaktól, hogy engedjék meg azt, hogy erről a plenáris ülésen vitatkozzon a tisztelt Ház.

Tagja vagyok a Törvényalkotási Bizottságnak, és elég rossz érzés azt ott végighallgatni, amikor elsősorban a Törvényalkotási Bizottságban ülő, nem népjóléti kérdésekben szakértő képviselők azt mondják, hogy a Törvényalkotási Bizottság azért nem támogatja ezeket a határozati javaslatokat vagy törvényjavaslatokat, mert a szakbizottságban ezt nem támogatták az arra illetékes, a szakmához értő kormánypárti képviselők.

Én bízom abban, hiszen itt ülnek orvosok, ülnek olyan szociális szakemberek, akiknek nyilvánvalóan többciklusos képviselőségük alatt volt, vagy van már ezen a területen is tapasztalata, hogy most megszólal bennük a szakmai lelkiismeret, és azt fogják mondani, hogy támogatják ezt a javaslatot. Utána Kanász-Nagy képviselőtársammal ne kerüljünk olyan helyzetbe a TAB ülésén, hogy megint nekünk kell elmagyarázni a TAB-tagoknak, hogy lehet, hogy nem látták jól a szakértői, szakmai bizottság kormánypárti képviselői ezt az ügyet! Kérjük ezért, hogy támogassák ezt most. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztőknek a bevezetőt. A vitát megnyitom természetesen. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

Hozzászólások

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nekem változatlanul az a véleményem, amit az előző napirendi pontnál elmondtam, ezt nem ismétlem meg.

Azonban egy-két észrevételem hadd legyen! Az első észrevételem, ami engem nagyon bántott tegnap a politikai vitanapon, hogy azt mondták a kormánypárti képviselők, illetve a kormány képviselőinek a hozzászólása után, amit ott hallottak - ugye, idő nem volt arra, hogy részletesen kifejtsük, de fel lett sorolva, felsoroltuk az intézkedések javát, tehát a kormány által benyújtott törvényjavaslatokat, illetve a frakcióink által benyújtott és elfogadott javaslataink többsége fel lett sorolva, fel lett sorolva, vagy meg lett jelölve, jegyezve, hogy egy költségvetést sem támogatott az ellenzék -, az ellenzéki képviselők egyikétől az hangzott el, hogy ez termelési jelentés volt.

Na, most innentől kezdve, amikor például elmeséljük vagy elmondjuk a parlamentben, hogy a büntető törvénykönyv melyik részét szigorítottuk, vagy hogy a jelzőrendszert hol próbáltuk feszesebbre húzni, ezekre a felvetésekre, vagy a költségvetésre, a 2010-2024 közöttiekre, amelyekből kiderül, hogy 2010-hez képest több, mint 3,5-szörös összeg jutott a családok és a gyermekek támogatására, azt mondani, hogy termelési jelentés, nem minősítem, mert nem szeretném minősíteni.

Elnézést, de hadd vessem fel azt is, hogy bizonyára emlékeznek arra a két tragikus esetre, ami Agárdon és Gyöngyösön történt! Agárdon volt ez a fényevő házaspár, Gyöngyösön pedig volt egy olyan, nem mondanám, édesanyának, egy olyasvalaki, akinek a kislánya, talán Kitti névre hallgatott, meghalt éheztetés miatt. Akkor utánamentünk elég részletesen, hogy hogy a csudába fordulhatott elő, hiszen ebben a korban még a védőnői hálózatnak, a házi gyermekorvosnak, tehát a jelzőrendszernek nagyon intenzíven kellene működnie, hogyan fordulhatott elő, hogy ezek a kisgyermekek meghaltak. Nem kívánom újra elmesélni a bizottság előtt, hogy milyen tragédiák történtek, de egészen jól kitapinthatóan lehetett látni, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer nem működik megfelelően, egymásra mutogatnak sok esetben a szereplők.

Akkor az volt rögtön az első javaslatunk, hogy egyértelműsíteni kell, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszerben kinek mi a feladata. Ez akkor megtörtént, egyértelműsítve lett. Sőt, ami törvényjavaslatot mi, képviselők benyújtottunk, abba az is be lett téve, hogy ha a gyermekvédelmi jelzőrendszerben valaki jelzi az abúzust, vagy bűncselekmény gyanúja áll fenn, akkor, ha ezt jelenti - most itt a „ha” nem feltételes, mert köteles jelenteni -, azt tudniuk kell, hogy az ő adatait, tehát aki bejelenti a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjaként, a hatóságok és az eljáró szervek kötelesek zártan kezelni. *(Varga Ferenc távozik a bizottsági ülésről.)*

Ez azért volt nagyon fontos, mert főleg a pedagógusoknál érzékeltük, hogy sok esetben inkább nem vesznek tudomást arról, hogy valami probléma van a gyermekkel, és inkább nem jelzik, mert félnek a következményektől. Most ebbe se szeretnék belemenni, hosszasan tudnék beszélni arról, hogy vidéki kistélepüléseken, nagyobb városokban ez miért okozott problémát a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjainak.

Szerintem az egyik fő feladatunk, és ezzel is foglalkoztunk - és mondom, majd az áprilisban benyújtásra kerülő gyermekvédelmi törvénycsomag ezt is

fogja tartalmazni -, hogy ha egyszer kötelessége a gyermekvédelmi jelzőrendszer minden egyes tagjának jelzést tenni gyanú esetén, de nem teszi meg, akkor ennek legyen komoly következménye. Ez például egy konstruktív javaslat.

Hogy visszakanyarodjak a hozzászólásom elejéhez, én a tegnapi vitanapon nem értettem, hogy miért nem lehetett például legalább ezt az egy törvényt elfogadni, amit Horváth László képviselőtársammal nyújtottam be, rengeteg része volt, és egyébként volt az ellenzéki képviselőkkel is jó szakmai vita előtte. Például ezt miért nem lehetett támogatni?

De hogy most a termelési jelentés kifejezésen túllendüljek, itt most már másod- vagy harmadízben hangzik el a mai bizottsági ülésen, hogy sokkal kevesebb gyermek született idén, mint ezt megelőzően. Ez egy ravasz kijelentés, mert azt kell megnézni, hogy ezer szülőképes nőre hány darab szülés jut az adott évben. Ha ezt megnézzük, a Központi Statisztikai Hivatal oldaláról letölthető, ebből egyértelműen kiderül, hogy 2010 óta minden évben több gyermek született ezer szülőképes nőre vonatkoztatva minden korcsoportban, kivéve a 19 év alattiakat. Lehet vitatkozni azon, hogy ez jó vagy rossz, csak tényként mondom, hogy a 19 év alattiaknál viszont ez az adat nem igaz, hogy több született volna.

Tehát egy kis jó szándékkal lehet úgy nézni az adatokat, hogy tudomásul veszem, hogy ha Magyarországon egyre kevesebb szülőképes nő van - most nem sorolom fel, hogy minek következtében -, akkor kevesebb szülőképes nőnek valószínűleg abszolút értékben kevesebb gyermeke születik. De ha ezer szülőképes nőre vonatkoztatjuk ezeket a statisztikai adatokat, akkor látjuk, hogy valami eredménye csak volt annak, hogy egy új családtámogatási rendszert vezettünk be, és hogy igyekszünk a családoknál a gyermeknevelés költségeit elismerni és javítani a gyermekvállalás és -nevelés körülményeit. Ha most konstruktívan szeretnénk vitatkozni, lennének olyan alappillérek, amelyekkel egyet kellene értenünk, hogy milyen keretben vitatkozunk. Tehát az, hogy folyamatosan tényszerűen mást állítanak és ravaszkodnak az adatokkal, nem alapozza meg, hogy konstruktívan vitatkozunk.

Hadd mondjam el azt is, ez is többször elhangzott, hogy a miniszterelnök úr bejelentése után a vizsgálatot és az átvilágítást kormánytisztviselők, köztisztviselők végzik, akik egyben szakértők is sok esetben, akik egyébként esküt tettek, amikor ezeket az állásokat elfogadták. Nagyon szépen kérem ellenzéki képviselőtársaimat, hogy ne kicsinyelljék le és ne becsméreljék ezt a munkát. Várják meg, hogy mi lesz ennek az átvilágításnak az eredménye! Remélem, hogy olyan szempontból derülnek ki, nem mondom azt, hogy jó dolgok, amelyek tudnak adni nekünk inspirációt, feladatot és rá tud világítani ez a munka arra, hogy hol vannak ezek a homályos, sötét foltok a gyermekvédelmi rendszerben.

Szívesen folytatok egy szakmapolitikai vitát arról is, hogy a jelzőrendszer... *(Sebők Éva: Nem tudsz!)* Parancsolsz? *(Sebők Éva: Nem tudsz!)* Nem tudok, igen. Tehát szívesen vitatkoznék arról, de akkor a szakma képviselőivel szoktam beszélgetni arról, hogy mit cselekedjünk mi, törvényhozók - ugye, mi nem a végrehajtók vagyunk, hanem a törvényhozók -, hogy bár a törvények és a végrehajtási rendeletek szerintem jók és feszesek a gyermekvédelmi jelzőrendszer szempontjából, de miért van mégis az, hogy számos esetben nem jelentenek.

Azt pedig csak szomorúan tudom megállapítani, szintén egy szakértő írta le... Bár most próbálják azt elhíttetni, nem tudom én kivel, hogy mi nem vagyunk kíváncsiak a szakma véleményére. Hát dehogynem! Folyamatosan dolgozunk és egyébként csak mondom, hogy a civileknek és a szakmai szervezeteknek megvan a lehetőségük arra, hogy javaslatokat tegyenek, sőt a jogalkotási törvényben szerepel is, hogy a kormánynak kell egyeztetni velük és megvan ezeknek a szervezeteknek a lehetőségük... *(Sebők Évának:)* Ne nevesse ki a szervezeteket! *(Sebők Éva: Nem nevettem ki!)* Megvan a lehetőség arra, hogy akár a bizottsági tagjainak, a kormánypártiaknak is elküldjék írásban a javaslataikat.

Szeretném, ha egy valamit megértenének! Az országgyűlési képviselőket négyévente megválasztják, mi dolgozunk a Magyar Országgyűlésben. A Magyar Országgyűlésnek vannak szakmai bizottságai, ezekben a szakmai bizottságokban dolgozunk. Az Országgyűlés szakmai bizottságába a köztisztviselői kamara tagjai, vezetői mindig meghívást kapnak és élvezik azt a jogot, hogy hozzászólhassanak, hiszen ők köztisztviselői kamarák. Bár a Magyar Orvosi Kamara például most már nem köztisztviselői kamara, mégis nekik meg szoktuk adni *(Sebők Éva: Hála nektek!)* a hozzászólás lehetőségét. De volt már ennek a bizottságnak az ülésén Cser Ágnes is, aki annak idején... *(Szabó Tímea: Jaj! Ez a legjobb példa tényleg!)* Jó, akkor nem sorolom, lehet egymás - idézőjelben - véleményét és szakértőit beszélésekkel minősítgetni... *(Szabó Tímea: Az biztos, hogy lehetséges a kormánypártok és az ellenzék között a konstruktív együttműködés!)*

ELNÖK: Kérem a bizottság tagjait, hogy mindenki őrizze meg a nyugalmát! Tudom, hogy nehéz. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Én tényleg azt szeretném, hogy tartsuk tiszteletben...)* Tudom, hogy nehéz, de vannak vendégeink, ne állítsunk ki rossz bizonyítványt a bizottságról! Köszönöm szépen.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tehát kérem, hogy tartsuk tiszteletben egymást legalább annyira, hogy ne minősíthessünk. Megint elmondom, hogy tudom, hogy kampány van és ez önöknek egy nagyon fontos téma. Nekünk is fontos téma, ezért volt egyébként ennek az egész kegyelmi ügynek az a következménye, hogy a köztársasági elnök és a volt igazságügyi miniszter asszony lemondott. Mi ezt igenis komolyan gondoljuk és vannak következmények. Most nem kezdem el felsorolni, a parlamentben sokszor elmondták, hogy az ellenzék oldaláról nincs ezeknek a politikai hibáknak következménye.

A végén, csak azért, hogy azt is bizonyítsam, hogy finoman fogalmazva, tele van csúsztatásokkal egy-két ellenzéki képviselő hozzászólása *(Szabó Tímea: Biztos!)*, hadd kérdezzek valamit Szabó Tímea képviselőtársamtól tényleg nagy tisztelettel. Remélem, jól jegyeztem le ezt a részt, hogy nem mer bemenni engedélyezett civil szervezet sem az iskolákba. *(Szabó Tímea: Így van!)* Meg tudná nekem mondani, tudna nekem segíteni, hogy ki az a civil szervezet, amely engedélyt kapott, hogy bemerjen iskolába, nyilván a gyermekvédelmi programmal kapcsolatos előadást tartani, és nem mer bemenni! Hadd kérjem ennek a civil szervezetnek a nevét! *(Szabó Tímea: Jó, meg fogja kapni!)* Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Elsőként szeretnék Komjáthi Imre képviselő úrnak gratulálni és az együttérzésemet, tiszteletemet kifejezni azzal kapcsolatban, hogy a családban tragédia történt és négy gyerek nevelését vállalta. Ez tiszteletre méltó.

Hozzáteszem, hogy van egy lányom, aki még lányként vállalta, hogy két gyermeknek nevelőszülője lesz és miután nálunk lakott, valójában mi adtuk a keretet, mi voltunk a nevelőszülők valamilyen tekintetben, még ha jogilag ő volt is. Ennek tehát valamennyi nehézségét láttuk, illetve nemcsak hogy láttuk, átértük. Ezek a gyerekek nem voltak olyan szerencsések, mint az ön által nevelt gyerekek, ezek nagyon nehéz helyzetből jöttek, roma gyerekek voltak, nagyon mélyről jöttek. A lányom is és mi magunk is nagy-nagy tisztelettel és szeretettel neveltük, illetve neveljük továbbra is őket. Aztán a lányom férjhez ment és a leendő férje éppen gyermekvédelemmel foglalkozik, nevelőszülői hálózattal vezető pszichológusként foglalkozik. Ez az egész kérdés a mi családi életünkben benne van, annak minden nehézsége és minden szépsége.

Ezért nagyon fontosnak tartom, hogy valóban komolyan, politikamentesen szakmáról beszéljünk és valódi problémákról, mert van benne probléma. Nagyon jól tudjuk magunk is, mi is átéljük ezt. De szeretném mindenképpen jelezni, hogy amikor a kormány jelzi, hogy van egy probléma, ezért most egy törvénytervezetet kíván benyújtani, erre gyorsan válaszolva benyomnak néhány javaslatot, megelőzve a kormányt, kvázi egy politikai üzenetet küldenek. Teszik ezt olyan képviselők, akik olyan kormányoknak voltak a tagjai, akik csökkentették az adókedvezményeket a családoknál, sőt eltörölték, akik a gyst csökkentették, nagymértékben növelték a családok eladósodását. Az önök kormánya idején a mélyszegénységben élők száma 480 ezer volt, most pedig 100 ezerre csökkent. Jelentős változás történt. Fontos, hogy egy ilyen vita emberi megközelítésű legyen. Olyanokat ne mondjunk, hogy gyakorlatilag betiltották a szexuális felvilágosítást. Ez nem igaz, tényszerűen nem igaz.

Végezetül pedig szeretnék a két fiataaltól elnézést kérni, hogy nem vették észre, hogy ócska politikai alkura használják fel őket, nem igazán a véleményükre kíváncsiak, hanem politikai alkura, politikai kampányra használják fel őket. Mint képviselő, ezért én kérek tőlük elnézést! Ugyanakkor jelzem, hogy mindenfajta jó szándékú kritikát én magam is örömmel veszek, de amerikai ügynökök hözöngését nem szívesen. *(Zaj.)* Köszönöm.

ELNÖK: Engedje meg, alelnök úr, hogy ezt a hozzászólást én most ne köszönjem meg! Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kanász-Nagy Máté képviselő úr, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen a szót. Megpróbálok picit ilyen szakmai alapokon hozzászólni, mert az elmúlt percek után valóban picit nehéz számomra is. Tulajdonképpen itt arról van szó, hogy a miniszterelnök úr is elismerte, hogy a gyermekvédelmi rendszert meg kell erősíteni. Ezt szó szerinti elmondta az évértékelő beszédében.

Ha most itt tennénk egy tabula rasát, és elfelejtenénk hirtelen, hogy mi történt az elmúlt hónapokban akár politikai szempontból, akár a különböző botrányokat, de akár az elmúlt éveket is elfelejtenénk, akkor az a javaslat, amely az asztalunkon fekszik, konkrétan ez. Tehát ez a gyermekvédelmi rendszernek a megerősítése és definíciószerűen a megerősítése, hiszen azokat az intézkedéseket tartalmazza, amelyek által erősebb egyébként a gyermekvédelmi rendszer, vagy erősebb lenne a gyermekvédelmi rendszer.

Hiszen hogyan lehet egy rendszert megerősíteni? Ha hozzányúlunk a forrásokhoz, és többletforrással látjuk el a rendszert, a benne dolgozók bérezését emeljük, az intézmények normatíváját emeljük, ha erősebb szabályozással élünk, hiszen nagyon sok szabályozási kérdést tartalmaz, ha emeljük a rendszeren belüli részvétel fokát, a lehetőségeit, a beleszólás lehetőségeit, különböző fórumokat, új intézményeket teremtünk meg. Tehát ez a rendszer megerősítése, és ez a javaslat, amelyben szakemberek, civilek közreműködtek, amit megalkottak, vagy amit közösen megalkottunk, az pontosan ez, szó szerint ez.

Amit pedig Selmeczi Gabriella mondott, ugye, nagyon hosszan sorolta tegnap a parlamenti vitában a kormány és a kormánypárti képviselők az intézkedéseket. Nyilván ezek tényszerű dolgok, tehát tettek intézkedéseket, és ezeket valóban fel lehet sorolni. Itt a fő kérdés az, hogy ezek az intézkedések milyen hatást váltottak ki, tehát hogy mi az a társadalmi helyzet, amiben élünk, amivel szembesülünk, és abban a társadalmi helyzetben, amelyben benne vagyunk, szeretnénk-e változtatni, avagy nem szeretnénk változtatni. Ha szeretnénk, akkor további intézkedésekre van szükség. Elsorolta hosszasan az intézkedéseket.

Ezek miatt, ezek következtében, vagy pont ennek ellenére a következő társadalmi helyzettel szembesülünk: például a szegénységben élő, vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett népesség aránya Magyarországon 20 százalékos. Akarunk-e ezen változtatni, vagy nem akarunk?

Tegnap azt is elmondtuk, hogy ha ezen belül a 0-17 éves korosztály mutatóját vizsgáljuk, az 25 százalékos. Tehát a gyermekek szegénységi kockázata magasabb, mint az átlag népesség. Az egyszülős családok szegénységi kockázata pedig egészen kirívó, ez 37, majdnem 38 százalék. Akarunk-e ezen változtatni, vagy nem akarunk? Tehát kellene további intézkedések, vagy az eddigi kormányzati intézkedéseket akarjuk módosítani, vagy nem akarjuk?

De beszélhetünk a bérhellyel kapcsolatban is! A javaslat itt is konkrét intézkedéseket sorol. Jelenleg az a helyzet, hogy a szociális szektorban a nemzetgazdasági átlag 60 százalékát keresik a kollégák, a dolgozók. Ez bruttó 400 ezer forintos bért jelent legjobb esetben, de nagyon sokan vannak, akik ez alatt keresnek, mondjuk bruttó 250-300 ezer forintot. Akarunk-e ezen változtatni, vagy nem akarunk? És mégiscsak az a helyzet, hogy tényleg ez az a nemzetgazdasági ágazat, ahol a legalacsonyabbak a fizetések. Ez egy ténykérdés. Itt a legalacsonyabb.

Egyébként hadd kapcsolódjak ahhoz, amit Takács Péter államtitkár úr elmondott az egészségügyről! Igyekszem őt pontosan idézni: a régi szocialista típusú bértáblával szakítottunk, hiszen ez teljesen alkalmatlan volt - talán úgy fogalmazott -, hogy bevonzza a fiatalokat, vagy pályán tartsa a kollégákat.

Szeretném jelezni, hogy ez a régi szocialista típusú bértábla érvényesül a szociális dolgozók esetében, ami tehát teljesen alkalmatlan arra, hogy bevonzza a fiatalokat, és pályán tartsa a kollégákat, hiszen ha ez az egészségügy esetében igaz volt a régi szocialista típusú bértáblára, akkor a szociális ágazatban pláne igaz, ahol még alacsonyabbak a fizetések.

Megjegyzem, ez a régi szocialista típusú bértábla például az oktatás esetében is érvényesül a nevelést, oktatást közvetlenül segítő munkatársak fizetése esetén, ami szintén egy gyermekvédelmi, gyermekjóléti kérdés, hogy például gyógypedagógiai asszisztensek, pedagógiai asszisztensek, egyéb kollégák dolgoznak-e a rendszerben, és milyen az ő megbecsültségük.

De az is egy társadalmi helyzet, hogy a kollégák leterheltsége olyan, amilyen. Tudjuk azt, hogy egy családgondozónak ideális esetben, mondjuk, 15-20 családdal kellene foglalkoznia, akikkel kapcsolatban áll, akiket gondoz, akiknek segít. Vidéki településeken sok esetben 60-80, akár 90 családdal kell szimultán, egyszerre foglalkozni. Ez nyilván óriási kihívás, szinte lehetetlen. Ez is azt jelzi, hogy a rendszerben hiányoznak kapacitások, ami visszavezethető a finanszírozási helyzetre vagy a megbecsülésre.

Lehetne itt még az intézkedéseket sorolni, meg a társadalmi hatásokat, de még egy utolsó pontot emelnék ki, amit Selmeczi Gabriella is említett. Való igaz az, hogy a teljes termékenységi arányszám növekedett az elmúlt évtizedben. Az 1,2-es értékről 1,5-ös értékre növekedett, illetve sajnos az elmúlt időszakban egy picit visszacsökkent néhány század ponttal, mintha egy megtorpanás lenne tapasztalható. Ez az adat egyébként, ha a növekedés mértékét tekintjük, valóban kiugró az Európai Unióban, de amire ugrottunk, az 1,5-ös érték, azzal a középmezőnyben vagyunk. Az nem egy kiugró érték, ez a középmezőny, még akkor is, hogy ha volt ez a növekedés. Ennek a növekedésnek az ellenére is ott tartunk, hogy most már jóval kevesebb, mint 90 ezer gyermek születik egy évben, mert hiába nő a teljes termékenységi arányszám, ha csökken a szülőképes nők aránya, ami azért is csökken, mert nagyon sokan elmentek ebből az országból, és nem itt születnek meg a gyerekek.

Tehát azt gondolom, összefoglalva, az alapvető kérdés az, hogy akarunk-e intézkedéseket tenni, amelyek ezeken a társadalmi helyzeteken változtatnak, vagy nem akarunk. Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő javaslat szakmai alapokon áll, objektív célokat és eszközöket fogalmaz meg, és olyan eszközöket, amelyek ezeken a helyzeteken tudnának változtatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, így bejelentem a tisztelt bizottságnak, hogy én viszont hozzá kívánok szólni, ezért átadom az elnöklést a hozzászólásom időtartamára dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Megadom a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Most néhány olyan titkot fogok elárulni, nem is igazán titok, de valójában nem tartozna a bizottságra, amiért lehet, hogy a vendégeink is meg fogják mosni az

én fejemet. Be kell valljam, nagyon szégyellem magam, hogy ők most itt ülnek immáron negyedik órája, és végig kellett szenvedniük, hallgatniuk ezt a bizottsági ülést. Megjegyezném azért csendben, hogy itt nagyjából ez a hangulat szokott uralkodni.

Nem ismertem egyikőjüket sem, soha nem is találkoztam velük. Nem tudom, hogy hogy gondolkoznak a világról, lehet, hogy laposföldhívők, lehet, hogy nem. Nyilvánvaló módon azt látom, hogy kellően fiatalok ahhoz, hogy számon lehessen őket kérni például a 14 éve elmúlt 8 évért, hogy az ő kormányuk mit is tett, mert az biztos, hogy nem az ő kormányuk volt amúgy sem. Nem tudom, hogy hogy gondolkoznak a politikáról. Nem tudom, hogy hogy gondolkoznak a határon túli magyarokról, a házasság intézményéről. Gyakorlatilag semmit nem tudok róluk.

Én csak azt tudom, hogy ők egy jól meghatározható, igen nagy közösséget képviselnek, olyat, akik szeretnék, ha a gyermekeink - a mi gyermekeink is ebbe beletartoznának, függetlenül attól, hogy politikusként éppen melyik oldalon állunk - biztonságban, egy jobb világban élhetnének. Ezért ők összedugták a fejüket - nem megrendelésre -, és úgy gondolták, hogy egy picikét talán segítik a kormány munkáját, a politika munkáját abban, hogy - ők szakmai szemmel nyilván, akik benne vannak ebben, vagy kellően fiatalok ahhoz, hogy érezzék, hogy a fiataloknak mire van szükségük - letegyenek a politika asztalára, kézen-közön a kormány asztalára egy javaslatcsomagot.

Nyilván nem találták meg az utat, hogy ezt hogy lehet megtenni és úgy gondolták, hogy alapvetően be kell kopogni a parlamentbe és akkor ez menni fog a maga útján-módján. Én tegnap beszéltem velük először telefonon, és az az igazság, be kell vallanom, talán nekik is mondtam, hogy kicsit még mosolyogtam is, mert annyira hittek, annyira bíztak önökben, annyira el akarták azt hinni, hogy ez menni fog. Mert ők nem politikusok, nem ellenzékiek, nem is kormánypártiak, nem is lényeges, hogy gondolkodnak erről a világról. Szerintem a mai nap után hihetetlen lesújtóan fognak gondolkodni. Ők egyszerűen csak azt várták, hogy ide fognak jönni egy szakbizottság elé, szót fognak kapni, érvelhetnek a mellett, amit letesznek az asztalra és nem lesz benne semmi politika, mert ez nem politikai kérdés.

Javaslom Selmeczi képviselő asszonynak is, hiszen tényleg látom, hogy ő fújja a passzátszelet itt a kormánypárti fronton, hogy olvassa el legalább az előterjesztés címét: a gyermekek védelme érdekében. Nagyon sok száz ember a gyermekek védelme érdekében úgy gondolta, hogy összerakják a szakmai tudást, tapasztalatot, azt a vágyukat, hogy történjen valami, és segítik ebben a politikát. Ehhez képest most azt halljuk, hogy Selmeczi képviselő asszony valamifajta rosszul értelmezett bosszú folytán rájuk vetíti ki, amiért az ellenzékét tartja amúgy felelősnek vagy hibásnak. Komolyan mondom, már kicsit behunytam a szemem és vártam, hogy Trianon bűnét is elveri rajtuk (*Dr. Selmeczi Gabriella: Miket nem mond!*), hogy azért is ők felelősek, és ezért nem fogják különben megengedni nekik azt, hogy segítsenek egy picit a magyar társadalmon, hiszen ők részei ennek a világnak. Sokkal jobban, hozzá kell tennem, mint mi, politikusok, mert mi egy teljesen más dimenzióban élünk hozzájuk képest, ők a szakemberek, ők élnek ebben, ők tudják, mi lenne a jó, mit kell tenni ahhoz, hogy ne az az örült dágvány legyen, amit különben - hozzá kell tennem és itt most muszáj politizálnom - maguk teremtettek az elmúlt 14 évben. De könyörgöm, azt

kérem maguktól, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy ha valami bajuk van az ellenzékkel, az ellenzéki politikusokon verjék ezt el, ne pedig a meghívott vendégeinken, hiszen odáig még el sem jutottunk, hogy ők mit szeretnének. Egyszerűen odáig sikerült az eseményhorizontjukat megemelni, hogy nem adnak nekik lehetőséget arra, hogy megszólaljanak, és úgy gondolják, hogy ezzel bizony most jó nagy elégtételt vettek. Nem tudom, kin vagy min, de attól tartok, azt látom, hogy nagyon gyorsan lőnek, csak rossz irányba.

Az a helyzet, hogy az, ami itt most ma történt, számunkra nem meglepő. Én próbáltam szegény vendégeinknek tegnap óvatos módon jelezni, hogy azért ne lelkesedjenek annyira, mert ez nagyon nehezen fog átmenni a maguk törhetetlen falán és nem azért, mert önöknek más elképzelésük van a világról, a gyermekvédelemről, egyáltalán bármi ilyesmiről, hanem egyszerűen azért, mert nem engednek be semmilyen más véleményt. Ezért. Úgy gondolják, hogy akinek véleménye van, az biztosan ellenzéki. De ők nem ellenzékiek, jelezném, ők a magyar társadalom képviselői, ők a szakma képviselői, akik csak azt szerették volna, hogy meghallgassák őket, akik azt szerették volna, ha érdemi vita folyik arról, amit ők csináltak és nem pedig ostoba bosszúhadjáratot folytatnak a kormánypárti politikusok az ellenzéki politikával szemben. Ezt a katarzisélményt vették el most tőlük. Ezért nem rajtuk álltak bosszút, hanem valójában rajtuk. Hogy ők ezt hogy kezelik le, nyilván nem tudom, nem is az én -- hogy is mondjam - dolgom ezt elrendezni, de attól tartok, hogy nem igazán fog ez tetszeni senkinek.

Azt kell mondanom, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hölgyek és urak, hogy a minimális morális szintet sem sikerült ma megugrani. A minimális morális szintet sem, és ezzel nem az ellenzékét bántották meg, hanem a magyar társadalom javát. Nyilván ennek meglesz a következménye, még akkor is, ha önök próbálnak elbújni ez elől és nagy valószínűség szerint az a tapasztalat, amellyel most haza fognak menni az Országos Közös Akarat képviselői, az nem egy önökre nézve pozitív tapasztalat lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az elnöklést az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselő úr, öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Felszólalását jelnyelvi tolmács segítségével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Úgy érzem, hogy ehhez a témához muszáj hozzászólnom. Fontosnak tartom ezt a kérdést, minthogy én magam is civil érdekvédő vagyok. Mielőtt képviselő lettem, én is az érdekvédelem területén dolgoztam, mint ahogy most is, tisztségviselőként és önkéntesként. Előtte is és jelenleg is ugyanazt vallom és ugyanazt látom, hogy minden civil szervezetnek és érdekvédelmi szervezetnek megvan a saját célja, lobbitechnikája, tárgyalástechnikája. 2010 előtt és most is ugyanazt mondom. Elnézést kérek a jelenlévő civil képviselőktől, a nem szavazatom nem ellenük szólt, hanem a szituációnak. Az az én véleményem, hogy az érdekegyeztetésnek, a javaslattételnek vagy bármilyen lobbitevékenységnek nem ez a fóruma, hanem,

ahogy Selmeczi Gabriella képviselőtársam is elmondta, ennek megvannak a fórumai, megvannak az útvonalai.

Én, mint a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének korábbi és jelenlegi elnökségi tagja, azt vallom és azt vallottam, hogy nem az Országgyűlés bizottságai azok a helyek, fórumok, ahol ezt le kell folytatni, hanem a kormány és a különböző egyeztető fórumok. A bizottság a képviselők terepe, ahol nekünk, képviselőknek kell elmondani az adott témában érintett emberek, szervezetek javaslatait, észrevételeit. Nekünk kell képviselni őket, a civil érdekvédelmi szervezeteknek pedig megvannak a saját fórumai arra, hogy a lobbizzanak és a saját céljaikat elérjék és érvényesítsék. Erre szólt a nem szavazatom.

Tíz-húsz éve ugyanígy látom: nem ez a helye ennek a jellegű tevékenységnek. Remélem, hogy egyértelmű voltam. Próbáltam elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, van-e több hozzászóló. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, nincs, a vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőknek. Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, öné a szó.

Gy. Németh Erzsébet válasza

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Visszafelé fogok haladni a sorrendben úgy, ahogy a bizottság tisztelt tagjai hozzászóltak.

Tapolczai képviselő úrnak hadd mondjam azt, hogy még akár igazsága is lehetne abban, hogy nem ez a lobbitevékenység színtere és nem itt kell a képviselőket meggyőznie a civil szervezeteknek, szakmai szervezeteknek. Ezzel két probléma van. Az egyik, hogy szerintem itt az OKA képviselői nem lobbitevékenységet folytatnak, hanem egész egyszerűen szakmai információt szerettek volna adni a döntés-előkészítésben részt vevő országgyűlési képviselőknek. A másik pedig, hogy ön úgy említette, hogy a kormány az egyeztetés fóruma és azok a különböző fórumok, amelyeket a kormány működtet. Sajnálom, ha a képviselő úr most tőlem tudná meg, hogy ezeket a fórumokat az elmúlt 14 évben hol megszüntette a kormányzat, hol kiüresítette. Egy példát hadd mondjak csak! Az Idősügyi Tanácsnak ma már sokkal kevesebb jogosítványa és lehetősége van arra, hogy az idősek érdekeit képviselje a kormány különböző részein.

Pesti képviselő úrnak szeretnék két adatot elmondani. 2010 óta csaknem háromszorosára nőtt a súlyosan szegény 0-17 évesek aránya Magyarországon. Sajnálom, hogy képviselő úr nincs itt, de tényleg elég régóta tart ez a bizottsági ülés. De azért még azt az adatot is elmondanám neki, hogy a rossz lakhatási körülmények között élő kiskorúak aránya 2010 óta 19-ről 27 százalékra növekedett Magyarországon. Azt gondolom, arról beszélni - és áttérni ezzel Selmeczi képviselő asszony hozzászólására -, azt gondolni és azon megsértődni, hogy tegnap a politikai vitán volt olyan képviselő, aki ezt termelési... Hogy mondtad ezt, Timea, pontosan? *(Szabó Timea: Termelési jelentés! – Elnök: Én voltam!)* Termelési jelentésnek nevezte, én sikerpropagandának mondtam, szóval azt gondolom, hogy ezen megsértődni nem lehet, amíg ilyen számokról lehet beszélni, addig ez a megállapítás sajnos igaz.

Abban igaza van képviselő asszonynak, hogy nyilván a kormány is tett a 14 év alatt dolgokat, tett jó dolgokat, csak azok az eredmények, amelyek ezeket a jó dolgokat, vagy ezeket a tevékenységeket ma fémjelzik, azok egészen egyszerűen nem mutatják, hogy ezek sikeresek lettek.

Visszakérdezhetnék Kovács Zoltán kormányzóvivő elhíresült mondatával, amit az ATV-ben mondott, hogy „És sikerült?” Képviselő asszony, önök elégedettek? Önök úgy érzik, hogy a gyermekvédelem terén, a gyermekvédelmi intézmények működtetése terén, az ott dolgozók megbecsülése, anyagi és egyéb megbecsülése terén tényleg sikert értek el?

Ön azt mondja, hogy '22-ben kevés gyerek született, aztán '23-ban még kevesebb Magyarországon, és hogy ezek a számok, persze igazak, de nagyon tendenciózusak. Azt gondolom, hogy ha a szülőképes nők aránya csökken Magyarországon, akkor teljesen egyértelmű, hogy a megszületendő gyerekek száma is csökkenni fog. Ezek a szülőképes nők elmentek Magyarországról. Tavaly 37 ezer ment el Magyarországról. Nyilván nem az én korosztályom vagy a nálam idősebbek hagyják el tömegével Magyarországot, hanem pontosan azok a fiatalok, vagy fiatal középkorúak, akik esetleg még gondolkodhatnak is gyermekvállaláson.

Említette ön itt, hogy a családtámogatások 3,5-szörösére emelkedtek, és 3,5-ször többet fordítanak önök ezekre a területekre, mint 2010 előtt. Hadd kérdezzem meg, képviselő asszony: ön szerint rendben van az, hogy csak a tehetősebb, egyébként, hála istennek, munkával rendelkező családokat támogatják önök? Önök nem foglalkoznak azokkal a családokkal, ahol éppen nincs munkája, vagy hosszú ideje nincsen munkája a szülőknek, így nem tudják a családi adókedvezményt igénybe venni. Akár Borsodban, akár az Ormánságban az ilyen családokban felnövő gyerekeknek még mindig a 2008-as 12 200 forintos - vagy ha két gyerek van, akkor egy kicsit több - családi pótlékból kell kijönniük. Egészen egyszerűen önöknek nem minden gyermek fontos Magyarországon. Mi pedig azt mondjuk, hogy egy kormány, egy állam számára minden magyar gyermek egyformán fontos kell hogy legyen. Ha ezt az állami támogatások alanyi jogon való juttatásával lehet kifejezni, akkor egészen egyszerűen nincs rendben az, hogy önök a családi pótlékot például 2008 óta nem emelték.

Még egy dologra szeretnék reagálni. Ön itt azt mondja, hogy a köztisztviselők és a kormánytisztviselők, akik a kormány által rendelt vizsgálatot folytatják, tettek esküt. Így van. De én úgy gondolom, hogy mi, képviselők, akik itt ülünk a teremben, mi is tettünk esküt. Ez az eskü minket, és remélem, hogy önöket, kormánypárti képviselőket is arra kötelez, hogy mindent megtegyünk a gyerekekért, ami módunkban és lehetőségünkben áll. Ma itt, ebben a teremben önök az esküjüket azzal tudják alátámasztani, és azzal tudják bebizonyítani, hogy komolyan gondolták, ha ezt az előterjesztést támogatják, és engedik, hogy majd a parlament plenáris ülése vitatkozzon erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szabó Timea képviselő asszony!

Szabó Timea válasza

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Hadd reagáljak néhány elhangzott állításra! Először is hadd térjek vissza én is

ahhoz, hogy vajon a parlament szakbizottságai a különböző lobbitevékenységekre vannak, vagy arra, hogy mondjuk az érintett szervezeteket meghallgatjuk! Szeretném megismételni: önök mondták azt a legutóbbi ülésen, hogy ha előre jelezzük, akkor szívesen teret adnak annak, hogy az érintett szervezeteket meghallgassák. A korábbi években - ezt is elmondtam már a múltkor -, amikor még létezett az Emberi jogi bizottság, amelynek egy KDNP-s elnöke volt Lukács Tamás személyében, ebben a bizottságban rendszeresen teret adtak a kormánypártok is annak, hogy szakmai és civil szervezeteket, egyházi szervezeteket s a többiket meghallgassanak.

De mondok ennél jobbat: a mai napig például a Fenntartható Fejlődés Bizottságában, az Igazságügyi Bizottságban teret adnak ezen kéréseknek. Néhány héttel ezelőtt Karsai Dániellel közösen nyújtottam be egy törvényjavaslatot, egy törvénymódosítási javaslatot az életvégi döntésekkel kapcsolatban, és a bizottság egyhangúlag hozzájárult ahhoz, hogy Karsai Dániel hozzászólhasson ehhez a vitához. Tehát ne csináljunk úgy, mintha ez egy általánosan tiltott vagy elutált dolog lett volna. Ebben a bizottságban önök nem engedik ezt rendszeresen.

Egy picit árnyalnám elnök úrnak azt a gondolatát - miközben egyetértek minden szavával -, hogy azzal, hogy itt nem adtak szót a szakma és az érintettek hangjának, ezzel nem az itt megjelent három emberen állnak bosszút, hanem azon a sok száz gyermekem...

ELNÖK: Erre gondoltam, csak rosszul fogalmaztam.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Igen, akkor csak ráerősíték elnök úr véleményére: hanem azon a sok százezer gyermekem, akiket képviselnek ezek az emberek.

Selmezi Gabriella azt mondta, hogy milyen jól fejlesztették a jelzőrendszert, hogy feszesítették. Ez egyszerűen nem igaz! Amíg olyan szakemberhiány van, és olyan protokollhiányok vannak, hogy nem tudják az érintettek, hogy kinek és mit kell jelezni, addig semmi sincsen feszesítve. Ő egy gyöngyösi példát hozott, hogy ott egy családnál meghalt kisgyerek után történt ez.

Akkor hadd hozzak én is egyébként pont egy közelmúltbeli példát, szintén Gyöngyöshöz közeli, az aszódi kettős gyerekgyilkos apa esetét, aki álmában megölte a két lányát! Amikor nem hozta vissza a láthatásról az apa a két gyereket, az anya elment a rendőrségre kérni, hogy keressék meg a gyerekeit, de a rendőrség hazaküldte. Aztán az anya elment még egyszer, a rendőrség megint hazaküldte. És tudja, hogy hogy találták meg a két halott kiskorú lányt? Úgy, hogy a szomszédok szóltak, hogy szag van a lakásban, mert a rendőrség a sokadik bejelentésre, az anya kétségbeesett bejelentésére sem volt hajlandó kimenni. Na, most a rendőrség a jelzőrendszer része! Tehát nem működik a jelzőrendszer. És ez csak egy példa.

Akkor sem működött a jelzőrendszer, amikor ugyanez az anya korábban jelezte a bíróságnak is, hogy kéri, hogy szüntessék meg a közös gyerekefelügyeleti jogot, és ne engedjék az apának, hogy felügyelet nélkül lehessen a gyerekekkel. A bíróság is jelzőrendszer része! Nem működik a jelzőrendszer, és többek között azért nem, mert a gyermekvédelemben dolgozók olyan szinten hagyják el a

pályát a képviselőtársam által is elmondott bérezés miatt, hogy még egyszer elmondom azt, amit mindig elmondok: például az állami intézményekben, tehát a gyereketthonokban közmunkások vigyáznak a gyerekekre, mert már nincs ember. Négy-öt általánost végzett közmunkások, akik bántalmazták a gyerekeket. Na, most ők is elvileg a jelzőrendszer részei, de nem hogy jelzik a problémát, hanem ők a probléma részei!

A születéssel kapcsolatban akkor még egyszer el fogom mondani, felolvasom a KSH-adatot, mert nem mond igazat ebben Selmeczi képviselőtársam. 2024. március 17-ig az 1-11. hétig az előző év azonos időszakához képest - ugye, mindig almát almához hasonlítunk -, az elmúlt öt év átlagához viszonyítva, tehát öt év átlagához viszonyítva is 11 százalékkal kevesebb gyermek született - írja a KSH Monitor friss adatok alapján. „Tizenhárom százalékkal volt magasabb a tavalyinál a természetes fogyás” - szintén a KSH írja. „A magyarországi természetes népességfogyás az egyik legmagasabb mértékű Európában” - szintén a KSH Térkép című friss kiadványából van. Az egész EU-ból Magyarország az 5. legrosszabb helyen álló ezen a területen. Tehát nem igaz, hogy születnek gyerekek, és tendenciózusan nem születnek gyerekek, nemcsak most, és 13 százalékkal nem csökkenhet csak a termékenység miatt, mert nem ugrik egyik évről a másikra 13 százalékot ez az adat, vagy nem csökken, csak önök ezt nem hajlandók elismerni.

Azt is mondta Selmeczi Gabriella, hogy döntsük el, hogy milyen keretben vitatkozunk. Szerintem abban a keretben vitatkozunk, hogy hogyan lehet jobb a gyerekeknek, legelsősorban például a bántalmazásokat hogyan tudjuk csökkenteni. Szerintem teljesen egyértelmű, hogy ebben a keretben vitatkozunk. Amikor félrenéznek és ignorálják a szakmai szervezetek véleményét ebben, akkor ezt a keretet akarják önök megbontani, hogy hogyan tudjuk megvédeni a gyerekeket.

Mert akinek a képviselőtében most jött ez a három szakértő, azok szakemberek, több száz, a legjobb hazai szakembereket képviselik. Szeretném elmondani, hogy az Országos Közös Akarat meghívta ezeket az egyeztetésekre a kormánypárti képviselőket is. Meghívták. Többszörösen meghívták a Fidesz és a KDNP képviselőit, sőt kormányközeli civil szervezeteket, gyermekjogi vagy gyerekekkel, családokkal foglalkozó civil szervezeteket. Ez az önök döntése volt, hogy ebben önök nem vesznek részt. Érdekes, hogy amikor ezekről beszélek, mindenkinek a kormánypárti képviselők közül sürgős telefonos dolga akad meg a laptopjukba mélyednek, valahogy ezeket rendre szó nélkül hagyják.

A vizsgálatokról. A kormány bejelentette egy gyors tűzoltási kísérletképpen, hogy akkor most átvizsgálják a gyermekotthonok vezetőit. Már akkor jeleztük - és ráadásul most Selmeczi Gabriella kétszer is elmondta, hogy kormánytisztviselők végzik ezt -, hogy a kormánytisztviselők nem gyermekvédelmi szakemberek, bocsánat! Hogyan végeznek ők egy szakmai átvilágítást, amikor közülük nincs a gyermekvédelemhez? Teljesen mindegy, hogy mire esküdtek fel. Önök is felesküdtek sok mindenre, ehhez képest ezermilliárdokat lop el a kormány többek között a gyerekektől, mert inkább kétmilliárdért építenek mexikói templomot, meg a határon túli focit támogatják, minthogy azt a pénzt, mondjuk, a szociális dolgozók béremelésére fordítanák. Csak az a baj, elmondtuk ezekkel az átvilágításokkal kapcsolatban is, hogy nemcsak az intézmények vezetőit kell átvilágítani, hanem egyrésztől a portástól

a konyhason át mindenkit, másrésről megint a szemlélettel van a baj, azzal, hogy a gyerekekkel nem beszél senki. Hogy lehet úgy átvilágítani egy intézményt, hogy a gyerekeket nem kérdezik meg arról, hogy ők egyébként hogy élik meg a mindennapjaikat? Márpedig ez nincs benne az önök átvilágításában. Már akkor is beszéltünk erről.

Olyan súlyos problémák vannak ezen a téren, hogy egy gyermekvédelmi gyámra hivatalosan harminc gyerek juthat ezekben az intézményekben is. Már a harminc is rengeteg, de ez a gyakorlatban ötven-hatvan. Kevesebb mint egy hónap alatt legjobb esetben egyszer találkozhat az intézményben élő gyerek a gyermekvédelmi gyámjával. De sokszor, egyébként ezt az ombudsman is leírta, azzal büntették a gyerekeket, akár a zalaegerszegi gyereketthonban is, hogy nem engedték, hogy találkozzon a gyermekvédelmi gyámjával, mert rosszul viselkedett. Ilyen visszaéléseket sorozatban leírt az ombudsman az elmúlt 12-13 évben. Most már nem ír le, mert most már az ombudsman is annyit ér, amennyit. De amikor még Szabó Máté vezetése alatt volt az ombudsmani hivatal, ezeket rendre leírták.

Többek között ebben a javaslatban az szerepel, hogy legyen végre gyermekvédelmi ombudsman is Magyarországon, ami azért nem egy ellenzéki vagy a CIA által diktált javaslat. Ugye, tisztelt Pesti Imre képviselőtársam? Egyébként önök azt mondják, hogy kampányolunk, ez elhangzott Selmeczi Gabriella szájából is, hogy mi ezt kampányra használjuk, Pesti Imre meg azt mondta, hogy gyorsan benyújtjuk a javaslatainkat. Akkor még egyszer szeretném elmondani, hogy csak én, de ugyanezt el tudják mondani szerintem ellenzéki képviselőtársaim is, az elmúlt 14 évben 91 darab gyermekvédelemhez kapcsolódó javaslatot nyújtottam be. 2010 és '14 között 40-et, '14 és '18 között 20-at, '18 és '22 között 21-et, '22 óta pedig 10-et. Milyen gyorsan nyújtjuk ezeket be? Milyen kampány van? Tizennégy éve benyújtjuk ezeket a javaslatokat, önök pedig 14 éve söprik le. És van bőr a képén Pesti Imre fideszes képviselőnek (*Dr. Pesti Imre: CIA-feladat!*) azt mondani, hogy az amerikaiak által... Hogy mondta? (*Sebők Éva: Bohóc vagy! Zs-kategóriás bohóc!*) Amerikai ügynökök által diktált javaslat? Azt mondja több száz gyermekvédelmi szakértő, civil szervezet közös javaslatára, hogy az amerikai ügynökök diktálták? (*Dr. Pesti Imre: Neked!*) De nem én diktáltam, tisztelt képviselőtársam, ezt a javaslatot! Megsért több százezer gyermeket azzal, ráadásul a legkiszolgáltatottabbakat, a legszegényebb sorsúakat, hogy ezeket ön használja kampánycélra. Annyival letudja, hogy amerikai ügynök? (*Dr. Pesti Imre: Ez így van!*) Ez a legalja, ez a legalja, Pesti Imre képviselőtársam!

ELNÖK: Alelnök úr, látom, hogy rosszul van. (*Dr. Pesti Imre: Nem! Nagyon jól vagyok!*) Ha gondolja, menjen ki kicsit levegőzni. (*Dr. Pesti Imre: Én nagyon jól vagyok!*) Igen? (*Dr. Pesti Imre: Igen.*)

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Nagyon jól van! Hát, sajnos az a több százezer gyerek meg nincs jól, akit most figyelmen kívül hagynak.

Hadd ismétljem el azt, hogy amikor termelési jelentésnek nyilvánítottuk az önök tegnapi előadássorozatát, mert minden egyes felvetésünkre, de tényleg, K. Endrétől kezdve a kegyelmi botrányon át mindenre az volt a válaszuk, hogy adókedvezmény, akkor az egyszülős családoknak a hivatalos, KSH szerinti

szegénységi kockázata 37 százalék. Ez azt jelenti, hogy azoknak a családoknak, ahol egy édesanya egyedül nevel gyerekeket, közel a fele arra van ítélve, hogy szegénységbe kerül. Ez ezt jelenti magyarrá lefordítva. Erre önök azt mondják, hogy minden rendben van és önök mennyit tettek. Szerintem szégyelljék magukat!

Azt szeretnénk újra kérni önöktől, hogy végre önök tegyék félre a kampányt, mert ez nem kampány és az Országos Közös Akarat nagyon kemény, hónapokig tartó munkáját tiszteljük meg azzal, hogy legalább a plenáris ülésre elengedik ezt a határozati javaslatot. Akkor még mindig nem kell ezt változtatás nélkül elfogadniuk, lehet erről vitatkozni, lehet ezt módosítani, de legalább kifejezik azt az akaratot, hogy igenis pártokon felül álló érdek az, hogy Magyarországon jobb legyen a gyerekeknek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a képviselő hölgyeknek és úrnak a kiegészítést. Szavazás következik. *(Közbeszólások.)* Elnézést! *(Komjáthi Imre: Semmi gond! Nagyon rövid leszek!)* Komjáthi képviselő úr, öné a szó.

Komjáthi Imre válasza

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tényleg nagyon rövid leszek. Én nem vonom kétségbe képviselő asszony szakmai rálátását, sem azt, hogy valóban van információja a jelzőrendszerrel, és hogy valóban változtatni akar, ezért én a segítségét szeretném kérni. Segítsen nekem, mert tavaly nyár óta nem tudom kideríteni, hogy miért rúgták ki a gyermekjogi képviselők egyharmadát. Rétvári Bencét többször kérdeztem, Pintér Sándor belügyminisztert is írásbeli kérdésben, interpellációban, hogy miért történt tavaly nyáron, hogy egyébként, amikor gyermekvédelmi törvényt alkotnak, közben kirúgják az egyharmadát a gyermekjogi képviselőknek, akik az integrált jogvédelmi szolgálathoz tartoznak. Az ő feladatuk az, hogy azokat a sötét foltokat megvilágítsák, amelyek vannak a gyermekvédelmi rendszerben. Ők azok, akiknek egy bizalmi viszonyt kell kialakítani a gyerekekkel annak érdekében, hogy tudják, kihez kell fordulni segítségért és merjenek is segítséget kérni.

Ha közösen ki tudjuk deríteni és kiderül, hogy nem az állításom, de a sejtésem igaz, hogy azért rúgták ki őket, mert az ő felszabadult bérköltségükből fedezték az ott maradó dolgozók 10 százalékos béremelését, akkor meg abban kérem a segítségét, hogy legyen költségvetési forrás arra, hogy minimum arra a szintre emeljük vissza a gyermekjogi képviselők számát, mint amennyi a kirúgás előtt volt. Mert jelen pillanatban megyénként, vármegyénként, kinek hogy tetszik, nincs egy gyermekjogi képviselő. Nincs. Akkor is kevés volt a létszám, most meg főleg kevés a létszám. Arról nem beszélek, mert az egy másik téma, hogy az ellátottjogi képviselők száma is kevés és ne adja az isten, hogy ott is egyszer katasztrófa legyen, mondjuk, egy idősoththonban és majd akkor arról vitatkozzunk, hogy egyébként az ellátottjogi képviselők száma is kevés. Tehát ebben kérem a segítségüket.

A másik, hogy a rendszerváltás környékén volt egy zenekar, az volt a neve, hogy Európa Kiadó és volt egy dalszövegük, hogy ha nincs hangod, használd az enyémet. Én ígéretet teszek arra, és ezt jegyzőkönyvbe mondom, hogy amennyiben plenáris ülésen tudunk erről a határozati javaslatról vitázni, akkor én az Országos Közös Akarat hangja leszek. Nem politikai alapon, hanem

szakmai alapon fogok önökkel vitázni, ahogy teszem ezt egyébként minden alkalommal a munka világát érintő kérdésekben is.

Én azt kérem önöktől, mindannyiunktól, akik itt ülünk, hogy válasszunk magunknak más témát, amiben kölcsönösen tudjuk alázni, gyalázni és hazugozni egymást. El a kezekkel a gyerekektől! Végre-valahára vegyük komolyan azt, hogy a gyerekek érdeke az első! Alkossunk egy közös nemzeti minimumot ebben a kérdésben! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egyszer elnézést kérek, képviselő úr, hogy megpróbáltam önbe fojtani a szót, ez teljesen indirekt volt, nem akartam.

Határozathozatal

Nos, most következik a szavazás. Ki az, aki támogatja a H/7867. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Négy igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Tíz.

Megállapítom, hogy a bizottság 4 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Nyilván most lakonikusan megjegyezhetném, hogy így legyen ötösöm a lottón. Én ezt tegnap a telefonban is elmondtam, hogy nagyjából ez lesz.

Nagyon szépen köszönöm a vendégeinknek a kitartást, a türelmet, a lelkiert. Arra biztatom őket, hogy folytassák azt a szakmai munkát, amit eddig folytattak, mert önökre szükség van, szükség lesz. A politika múlandó, a szakma örök. Köszönöm szépen. További szép napot kívánok! *(Horgas Péter, Szilágyi Kitty, Kiss Gergő, Gy. Németh Erzsébet, Komjáthi Imre, Szabó Timea és Kanász-Nagy Máté távozik a bizottsági ülésről.)*

A valódi gyermekvédelemről szóló H/7703. számú határozati javaslat

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A következő napirendi pontunk következik. A valódi gyermekvédelemről szóló H/7703. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. A Momentum az előterjesztő, és az előterjesztő részéről Sebők Éva az, akit körünkben továbbra is itt üdvözölhetünk. Képviselő asszony, öné a szó, amennyiben szóban ki akarja egészíteni.

Sebők Éva szóbeli kiegészítése

SEBŐK ÉVA (Momentum) előterjesztő: Köszönöm szépen. Nemcsak a jelenlegi napirendi pont, hanem az utána lévő két napirendi pont is a mi előterjesztésünk. Az előterjesztői expozét mind a háromra most egyben letudnám, utána pedig kérdéseket fel tudnak tenni, akik akarnak a külön-külön napirendi pontoknál.

Négy dolgot szeretnék elmondani a napirendi ponthoz kapcsolódóan, miközben velem szemben ül kettő darab kormánypárti képviselő, aki talán figyel, és három, aki nem figyel, és nagyjából ezzel a bizottság tagjai meg is voltak, illetőleg még az elnök úr figyel.

ELNÖK: És az alelnök úr is, mind a kettő.

SEBŐK ÉVA (Momentum) előterjesztő: Őt talán figyeltem. Ja, bocsánat, igen, elnézést, alelnök úr is.

ELNÖK: Kezdem magam iskolában érezni.

SEBŐK ÉVA (Momentum) előterjesztő: Jó! Négy dolgot szeretnék elmondani. Lehet itt toporzékolni, hogy a parlamenti szakbizottság elvesztette szakbizottság jellegét, erről csak és kizárólag a kormánypárti képviselők tehetnek. Az egész napot, mint ahogy általában a bizottsági üléseket, végigbohóckodták. Én ebben a cirkuszban nem kívánok részt venni.

A három hátralévő javaslatból hármát nem fognak tovább engedni. Ezt most biztosra ki merem jelenteni. Gyanítom, hogy a három javaslatot a jelenlévő bizottsági tagok közül, úgy tippelem, rajtam kívül talán ketten olvashatták, a többieket nem is érdekli. Nem fogok itt azzal bohóckodni, hogy ismertessem ezeket. Akit érdekelt, az elolvasta.

Az egyetlen plusz információ, amit érdemben szükségesnek tartok hozzáfűzni, hogy a három előterjesztés közül kettő egy az egyben a Momentum 2018-as programjából, a Momentum történetileg legelső programjából került beemelésre a határozati javaslatba, annak a szakmai tartalma.

A harmadikról annyit kell tudni, hogy az egyedülálló és azonos nemű párral együtt élő szülők örökbefogadásának a miniszteri engedélyhez kötését törölnénk el. Csak egy gyors emlékeztetés, hogy mindenki tudjon röhögni egy jót, aki egyszer majd húsz év múlva olvassa ennek a bizottságnak a jegyzőkönyveit: amikor azt a miniszteri engedélyhez kötetést bevezették, akkor az egyedülálló örökbefogadást Novák Katalinnak kellett aláírnia, hogy ez engedélyezve legyen. Szerintem rettentően „sírva vigad a magyar”-os hangulatú ez az egész történet.

Le fogják tartózkodni, nemmel fognak szavazni, érdemi kérdésük nem lesz, ezért én nem húznám a bizottság munkatársainak, a képviselők stábjainak az idejét. A képviselők megérdemelnék, de ők nem. Akinek esetleg véletlenül lenne szakmai kérdése, szeretettel várom, igyekszem a legjobb tudásom megválaszolni. Nem nagyon számítok ilyenre.

Viszont szeretnék emlékeztetni mindenkit arra, hogy a legutóbbi bizottsági ülésen közöltem, hogy aki a kényszerláthatásos javaslatot letartózkodja, vagy nemmel szavaz, azt morális értelemben társtettesnek tekintem az elkövetkező gyermekgyilkosságokban. Ugyanez az állítás erre a három javaslatra is érvényes. A kimenetelről kétségeim nincsenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm képviselő asszonynak a szóbeli kiegészítést. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Természetesen pontonként fogunk külön vitatkozni, és nyilván képviselő asszonynak lehetősége van ettől függetlenül minden pontnál bevezetőt mondani, és amennyiben vita keletkezik, akkor nyilván reagálhat is rá. Még egyszer megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselő úr, öné a szó.

Hozzászólás

TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Felszólalását jelnyelvi tolmács segítségével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Csak egy észrevételt

engedjenek meg! Ha annak az egy darab képviselő asszonynak, aki nemrég ment ki, nagyon fontos lenne ez a téma, akkor szerintem megtisztelte volna a képviselőtársainkat azzal, hogy a következő három napirendi pontnál is itt marad, de a médiával együtt kivonultak, valószínűleg nyilatkozni, ezt nem tudhatjuk, úgyhogy nem tudok erre mit mondani. Ha valóban fontosnak tartják a témát, és amilyen vehemenciával érveltek a javaslat mellett, akkor szerintem ezt a három javaslatot is meghallgatták volna, és itt maradnak a vita végéig. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok. Képviselő asszony, amennyiben reagálni kíván a vitában elhangzottakra, öné a szó.

Sebők Éva válasza

SEBŐK ÉVA (Momentum) előterjesztő: Tapolczai képviselő úr figyelmét szeretném felhívni arra, hogy ha már itt van, és ezúttal megtisztel bennünket jelenlétével, akkor emlékeztetném arra, hogy egy korábbi bizottsági ülésen azzal a kéréssel fordultam hozzá, hogy az Esélyegyenlőségi Albizottság eddig végzett munkájáról majd valamikor legyen kedves egy tájékoztatót adni, mert szinte biztos vagyok benne, hogy azóta konkrétan az az albizottság semmit nem csinált, amióta megalakult. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/7703. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Kettő nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Öt.

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba az előterjesztést. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

A gyermeki jogok érvényesítésének elősegítéséről szóló H/7753. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

Az 5. napirendi pont következik. Továbbra is Sebők Éva képviselő asszony az előterjesztő. A gyermeki jogok érvényesítésének elősegítéséről szóló H/7753. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy kívánja-e kiegészíteni szóban.

Sebők Éva szóbeli kiegészítése

SEBŐK ÉVA (Momentum) előterjesztő: Köszönöm szépen, de dr. Tapolczai Gergely, dr. Selmeczi Gabriella, dr. Pesti Imre, dr. Mészáros Lajos és dr. Kovács József azóta sem érte el, hogy bármiféle tiszteletet vagy tekintélyt tanúsítsak feléjük.

Határozathozatal

ELNÖK: A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólási igényt nem látok. Mivel nem érkezett hozzászólás, ezért nyilván reagálni sem lehet rá, hiszen nincsen mire, ezért a vitát lezárom.

Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/7753. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Három nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 3 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

**A gyermekek érdekeit szolgáló örökbefogadásról szóló H/7811. számú határozati javaslat
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről**

A 6., egyben utolsó tárgyalandó napirendi pontunk következik, a gyermekek érdekeit szolgáló örökbefogadásról szóló H/7811. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni.

Továbbra is képviselő asszony az előterjesztő. Kérdezem, hogy szóban kívánja-e kiegészíteni a javaslatot.

Sebők Éva szóbeli kiegészítése

SEBŐK ÉVA (Momentum) előterjesztő: Köszönöm szépen, de kormánypárti képviselőtársaim munkájának az értékelése továbbra sem változott bennem. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Teljes passzivitás. Hozzászólási igényt nem látok, így a vitát lezárom. Sajnos nem tudom az előterjesztő képviselő asszonynak megadni a szót, hiszen nem kívántak vitatkozni a képviselő urak és hölgyek ebben a kérdésben.

Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/7811. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem ezt kézfelemeléssel jelezni! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 3 nem. És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 3 nem ellenében és 6 tartózkodás mellett sajnos ezt a napirendi javaslatot sem vette tárgysorozatba. Ezzel a vitát lezárom.

Egyebek

A 7., egyben utolsó napirendi pontunk következik, az egyebek. Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy nyilván komolyan véve államtitkár úr ígéretét, május 7-én - tehát ez rendes bizottsági hét és rendes bizottsági nap -, kedden 11 órától bizottsági ülést fogunk tartani. Nyilván amennyiben a további meghallgatáson kívül érkezik be képviselői indítvány vagy akár más törvényjavaslat akár a kormány részéről, akár a képviselők vagy a frakciók részéről, azt is be fogjuk hozni.

Mindenkinek köszönöm a munkát. Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én jegyzőkönyvbe szeretném mondani, hogy amikor Horgas Péter elnök úr távozott a teremből, akkor az ajtóban visszafordult, így, egyenként rámutatott a

kormánypárti képviselők fejére *(Ujjával mutatja.)*, majd utána a mutatóujját vízszintesen végighúzta a torkán. *(Kezével mutatja.)* Véleményem szerint ez a „Levadászlak benneteket!” nemzetközi jele.

Ezt szerettem volna jegyzőkönyvbe mondani. Megfontoljuk a további lépéseinket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ezzel kapcsolatban nyilván nem tudok mit mondani. Én teljesen természetes módon elítélek mindenféle verbális és valóságos, virtuális erőszakot is. Én ezt nem láttam; én nem hinném, hogy mindez szándékoltan történt, de természetesen ezt önök tudják.

Más hozzászólási igény van-e? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. Köszönöm szépen mindenkinek.

Az ülés berekesztése

Jó étvágyat az ebédhez, uzsonnához vagy vacsorához, mindenkinek kedve és szándékai szerint! Jó pihenést kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 13 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: dr. Lestár Éva, Vicai Erika és Madarász Mária